

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΔΙΩΝ ΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΕΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΥΠΟ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΠΑΠΑΡΟΥΝΗ
ΙΕΡΟΨΑΛΤΟΥ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΝΥΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤ. ΗΡ. ΔΟΤΛΑΔΙΡΗ

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἱσμα καινόν.
Ἄσατε καὶ ἀγαλλάσθε καὶ γάλατε.
Ἄλεῖτε τὸ Ὄρομα Κυρίου. Ψάλατε
τῷ Ὄρόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν».

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
8, ΟΔΕΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ, 8
1939

Απαγορεύεται πᾶσα δίκη ή μερική δινατύπωσις, ή
δι' οίουδήποτε διόλου χημικοῦ μέσου πολλαπλασιασμὸς
καὶ διάδοσις τῶν ἐν τῷ παρόντι, ἀνευ τῆς ἐγγράφου
ἀδείας τοῦ συνθέτου. Ἡ δὲ μεταγραφὴ αὐτῶν εἰς τὸ πεν-
τάγραμμον ἀπαγορεύεται ἀπολύτως. Πᾶν γνήσιον δινίτυ-
πον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συνθέτου.

Παραδίδοντις εἰς τὴν δημοσίευτην τὸν παρόντα τόμον, ἔδει λῶς, κατὰ τὰ ψρατοῦντα, νὰ προτάξωμεν πομπώδη καὶ μακροσκελῆ προλεγόμενα ἐξαιρούσα τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου καὶ προδιαθέσατα τὸν μελετητὴν αὐτοῦ εἰς συγκαταβατικὸς κρίσεις, μὴ παραλείποντες καὶ τὴν στερεότυπον ὑπόμνημον τοῦ Σωκρατικοῦ ἀποφθέγματος «Οὐ πάνυ γε φάδιν ἔστιν εὐρεῖν ἔργον, ἐφ' ὃ οὐκ ἄν τις αἰτίαν ἔχοι» *κλπ.* (Ἐεν. Ἀπομν. Ζ' 5). Δὲν πράττομεν δμως τοῦτο 1) διότι ἔχομεν συνείδησιν διὰ τοῦ παρόντος τόμου οὐδὲν τὸ νέον προσφέρομεν εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον. ²⁾ Όλως τὸ ἀντίθετον μάλιστα συμβαίνει, καθόσον πάντα τὰ ἐν αὐτῷ μαθήματα εἶται παλαιότατα. ³⁾ Η μόνη ἐπ' αὐτῶν ἐπεξεργασία μας συνίσταται εἰς τὴν ἀποκάθαρσιν αὐτῶν ἀπὸ παντὸς ἐνοτρόπου φάκους, δι' οὐν ταῦτα, καλλωπισμοῦ χάριν (!!!), δκονοίως περιεβλήθησαν κατὰ τὴν διαφροὴν τῶν αἰώνων, καὶ τὴν παράστασιν αὐτῶν, διῃ ἡμῖν δύναμις, διὰ τοῦ δρχικοῦ καὶ οἰκείου αὐτοῖς, φωτεινοῦ ἐνδύματός των. 2) Διότι οκοπός τῆς παρούσης ἐκδόσεως δὲν εἶναι δ ἀκοπός ἀμητός δαφνῶν δόξης, ἀλλὰ μόνον α') ⁴⁾ Η ἐξυπηρέτησις τοῦ ἐπαγγελματίου ἵεροφράτον διὰ τῆς παροχῆς μαθημάτων ἀπλῶν, ἀρχαιοπρεπῶν, εὐεπελέστων, προσαρμοζομένων εἰς κάθε φωνήν, ἔχόντων ὅλα τὰ προσβάτα καὶ τὰς χάριτας τῆς ἀρχαῖς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ φυθμικῶς αὐτηρῶς πειθαρχημένα. β') ⁵⁾ Π ἀποκατάστασις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς εἰς τὸ δρχαῖον αὐτῆς κάλλος.. .παὶ γ') ⁶⁾ Η ἄρσις καὶ δ ἀφανισμὸς τῆς κρατούσης οήμερον ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀναρρίζεις, ἥτις εἶναι ἀπότοκος τῆς παθολογικῆς τάσεως τοῦ νεοέλληνος πόδες πιθηκιαμὸν παντὸς ἑνου, πιθηκισμὸν ἐξικνούμενον μέχοις ἔστρωμαίας καὶ ἔσολατροίας, πιθηκισμόν, δότις ἀσεβῶς καὶ δαυστόλως ἐγκατοπιεῖται τὴν ἕαντον μορφήν, ὡς ἄλλος Νάρκισσος, εἰς μουσικὰ κάτοπτρα τῆς Ἀνατολῆς καὶ πρὸ παντὸς τῆς Δύσεως, ἀντικρὺς ἀντίθετα πόδες ἄλληλαι καὶ πάνηρ ἔχεια πόδες τὴν Ἐλληνικήν μας Μονομήν. Καὶ τὸ πάντων χείριστον, παριστάμεδα μάρτυρες τῶν ἀναιδῶν τούτων πιθηκισμῶν ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀναιδῶς προβάλλεται ἡμῖν παρ' αὐτῶν, εἰς παρατηρήσεις μις, τὸ σαυθὸν πρόσοχημα τοῦ συγχρονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, κοντοπονήρως ἀντιπαρερχομένων τὴν κυβεκήν ἀλήθειαν δι τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀρχῆθεν τελεία, δὲν εἶναι ἐπιδεικτικὴ συγχρονισμῶν, οἵτε δύναται τὰ προσδάβην ἢ ἀποθάλλῃ τις ἐξ αὐτῆς, ἀλλ' ὡς τελεία παραμένει ἀναλλοίωτος, ὡς πειραμένει τοιοῦτος καὶ δ Ἰδρυτὴς Αθηνῆς «Ιησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ οήμερον δ Αθτός καὶ εἰς τοὺς αἰώνας». (Ἐβρ. ιγ' 8). 3) Διότι φρονοῦμεν δι τὰ πᾶσα ἐπιεικῆς κρίσις καὶ συγκατάθυσις καλύπτει καὶ μίαν ἀτέλειαν, ἥτις θὰ μείνῃ κεκαλυμμένη, ἐπὶ πολὺν λόγον, καὶ λεληθέτως θὰ λυμανθηται τὴν μουσικήν, ἐπάν μη ἐγκαίρως ἀποκαλυφθῇ καὶ διορθωθῇ

Διὰ τοὺς ἀντιτέρω λόγους, παραδίδοντες, ἄνευ προλεγομένων, ἀποσκο-

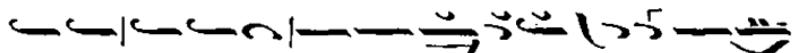
πούντων εἰς τὴν προκαταβολικὴν ὑφασματικὴν εἰσιτημήσεως τῶν ἀντυγγανύντων, τὸν παρόντα τόμον εἰς χεῖρας εὐσυνειδῆτων μελετητῶν, αὐτὶν νὰ ζητήσωμεν ἐπιεικεῖς κρίσεις καὶ συγκαταβάσεις, προτιμᾶμεν νὰ συστήσωμεν προσεκτικὴν μελέτην. Δηλοῦμεν δὲ ὅτι χάριτας θὰ δρεῖλαμεν πρὸς πάντα ἐπικριτὴν μας, καθόσον διὰ τῶν ἀπιστημονικῶν ἀπικρίσεων, ή ἔστω καὶ τῶν ἀπλῶς φιλικῶν ὑποδείξεων, θὰ δυνηθῶμεν νὰ διορθώσωμεν τὴν λάθη μας, διότι οὐδέποτε διενοήθημεν νὰ σφειερισθῶμεν τὸ ἀλάθητον. "Ηδη, καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς, προσβάλλει τὸ ἔρωτημα: 'Ἐπετύχομεν τοῦ οκοποῦ, οὐ ἔνεκεν ἡ παροῦσα ἔκδομος; •Χαλεπὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς συνιδεῖν' πολλὰ γάρ καὶ τῶν μετὰ μέτρου ποιημάτων καὶ τῶν παταλογάδην συγγραμμάτων, ἔτι μὲν ἐν ταῖς διανοίαις ὅντα τῶν συντιθέντων, μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχον, ἀπιτελεσθέντα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειχθέντα, πατερεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβον. (Ιοονρ. Νικοκλ. § 7). Καὶ εἰ μὲν ἐπετύχομεν τοῦ οκοπουμένου, οὐδένα παρ' οὐδενός, ἀποδεχόμεθα ἔταιγον, ἀποδοτέα δὲ «τῷ Θεῷ ἡ χάρις. 'Ἐρ γάρ χειρὶ Αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν, πᾶσα τε φρόνησις καὶ ἐργατεῖων ἐπιστήμη». {Σοφ. Σολ. 5' 16). Εἰ δ' ἀπετύχομεν, οὐδόλως θὰ διοτάσωμεν νὰ παραδώσωμεν τὸ ἔργον ἡμῶν εἰς τὴν τοῦ χαλκέως κάμινον πατά μέμησιν τοῦ Πλάτωνος, παραδότος τὰ ἔαυτοῦ ποιήματα τῷ 'Ηφαίστῳ καὶ ἐπειπόντος τὸ γνωστὸν ἔκεινο:

«"Ηφαίστε, ποδμολ" ὥδε Πλάτων τύ τι σοῦ χατίζει».

"Ἐγραψον ἐγ 'Αθήναις τῇ 14'Ιανουαρίου 1939

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

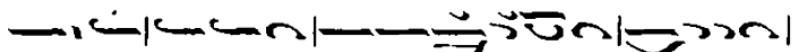
"Ηχος 6' Δι

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ οὐ τὸ κανόνων τέλος εἰδούσι

6

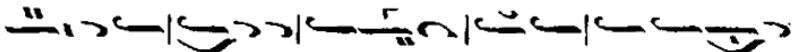
σον ημας

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ οὐ τὸ κανόνων τέλος εἰδούσι

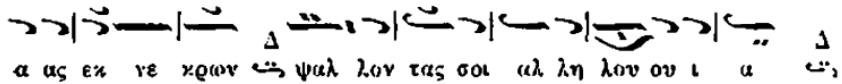
7

μα αι ας

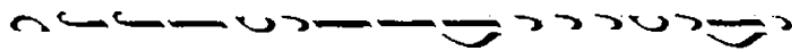
Σωσον η μα αις Υἱός εἰς θεού οὐ οὐαστις

8

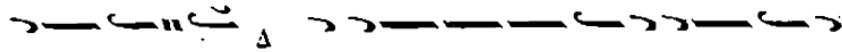

αι αις εκ νεοφυῶν τοψιαλ λον ταῖς σοι αι λη λον οντι αι

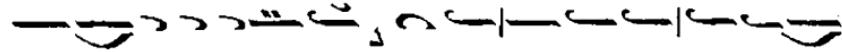
Δόξα, καὶ νῦν.

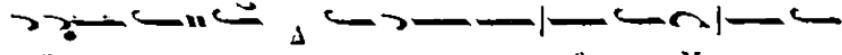
Ο Μονογενὲς Υἱός οσ καὶ λογοθεού οὐ οὐα

τος να κα αρχῶν το κα τα δε ξι μετασδια αι την η

με τε φαν σω τη φι αι το σιρο κιο θη ναι εκ τῆς Αγίας

Θεοῦ οὐ το ο κανόνων το καὶ αι ει παρο θε νον Μαριαμι αι

α τρε πτως ε ναν θρω πη σας τ Σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας τ εις ων της Α
 γι ας Τρι α α ι δος συν δο ξα ζο με τος τω Πα
 τρικια το Α γι ω Πνευμα τι σω σον η μια α ας

·Ηχος 6' θε γ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι στω τ
 σω σον η μια ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α ας
 εκ νε κρόν ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ε α

·Επειον δργδν. ·Ηχος 6' θε γ

Δε ε ε γ ε ε ηε ε ευ τε προ σκυ νη η η
 ησω ω ω ω ω ω μεν και προσ πε ε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω ω σον η μια ας Υι ε ε
 ε Θε ε ε ε ου ου ο Α να στα α ος εκ νε ε
 κρόν ψα α α αλ λο ον τα ας σοι Α αλ λη η λου

Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἔχος α' Ηα γ'

Α μην Α α α γι ος ο Θε ε ε ο ος δᾶ Α α
 α γι ος ι σχυ ν οο ο ος Α γι ος Α θα α
 α α να α α α το ος ε λε ε η η η οο ον η

η γι μας

δίς, τὸ δὲ γ' οὖτω:

Α α α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ος Α α α γι
 ος^δ Ι ι σχυ ν οο ο ο ος Α γι ος Α θα α α
 α α να α α α το ος ε λε ε η η η οο ον η

η γι μας

Ἄδεια, καὶ νῦν. «Ἄγιος Ἀθάνατος» φέ πω.

κε ε Δυ ν υ υ υ να α α δυ ν να α α
 μ ι ις Α α α α α γι ι ι ο ο ος ο
 • ο Θε ο ο ο ος δᾶ Α α α α α γι ι ι ο ο

—
ος ι ι ι σογν ρρρ ο ος Α α γν ο ο ος
—
Α α θα α α α να α α το ος ε λε ε η η
—
η ρρ ρ η η η μας

‘Ηχος β’ Δι χ

—
Α μη γη Α α α γι ος ο Θε ο ος τ Α α α
—
γι ος Ι σχν υ ρρς τ Α α γι ι ι ος Α α θα α α να
—
α α τος τ ε λε η σον η η μας
—
Α α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
—
— ου
—
ο ο ο ος τ Α α α α α α α α γι ι ι ι
—
Α α γι ι ος Α α θα α α α να α α α το ος ε
—
λε ε ε η ρρ ο ον η μας

Δύξα, καὶ γῦν, «Άγιος Ἀθάνατος» ως δύω

—
Δυ υ να α μι ι Α α γι ι ι ο ο ος ο ο Θε σ

—
 οο οστ̄ Α αγιτ̄ οο οο Ι ι οχυ ρο οο
 οστ̄ Α αγιτ̄ οος Α α θα πα να α α τος ε
 —
 λε ε εη οο ο ον η μας

«Δύναμις» τοῦ Βίκτορος.

"Ηχος β' Λι γ'

—
 Δυ υ υ υ να α α μις τ̄ Α α α α α α
 α α γιτ̄ ι ι 0 0 0 0 0 οσ 0 0 0 0 0
 ο θε ε ε ε 0 0 0 0 οσ
 Α α α α α α α α α μιτ̄ ι 0 0 0
 ο ο οσ ι ι ι ι σχυ υ υ υ ρο 0 0 0 0 οσ
 Α α α α α α α α α γιτ̄ ι οσ τ̄ Α α
 θα α α α α α α α να α α τος
 Ε ε ε ε ε λε ε εη οο ο ο ον η η
 μα ας τ̄

«Δύναμις» τὸ συνειδισμένον

"Hγος β'" $\xrightarrow{\text{Δε}}$ γ αμας

ε λε ε ε ε ε η η ε λε η η σο ο ο ο ο ο
 ο ο ον η η η μα α α α α α α α α α α
 α α α ας

«Δύναμις» Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

"H₂O₂ β' $\xrightarrow{-\theta}$ A_t

«Άγιος Ιωάννης» δημοτικό.

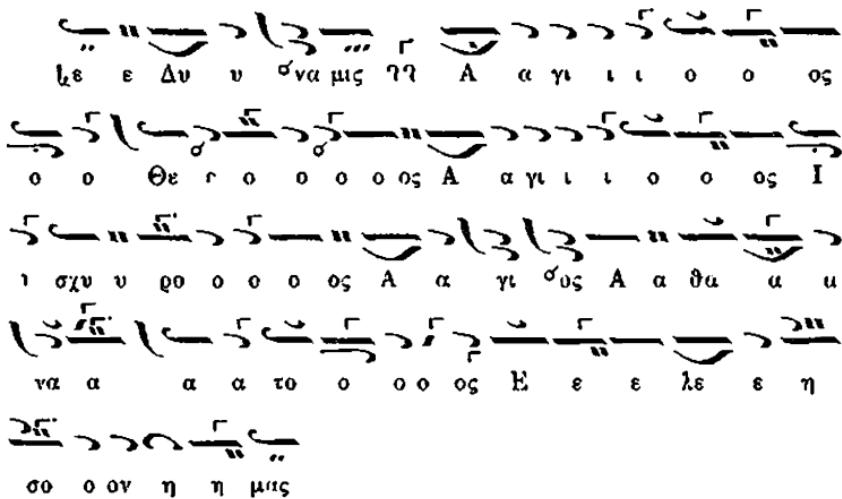
—اَدْعُوكُمْ | اَتَرْكُوكُمْ | اَدْعُوكُمْ | اَتَرْكُوكُمْ |

ο ο ο ος Α θα α α α α α α α
 α α α α α α α α α α Α θα α να α α
 τος ε Ε λε ε ε ε λε η σον η μακα α
 α α α α α α α α α α

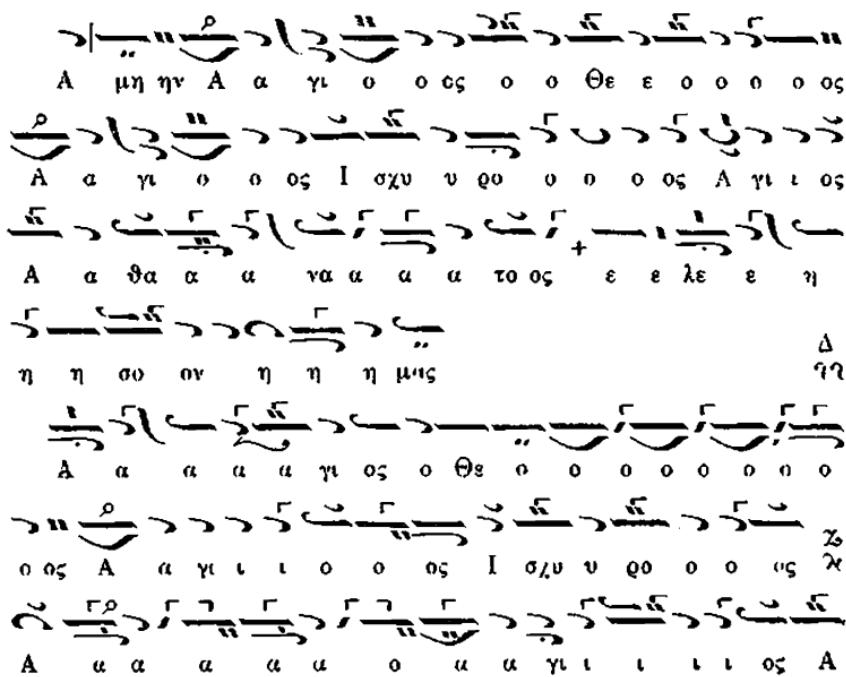
$H_{\chi} \cos \gamma$

A μη ην Α α σγι ο ο ο ος ο θε ο ο
ο ο ο ος Α α σγι ο ο ο ος Ι ι σχυ ν θο ο ο
ο ος Α α γι σος Α α θα α να α α το ο ος
ε ε ε λε ε ε ησου η η μης 22
Α α α γι ο ο θε ο ο ο ο ο ο ος Α
α α γι ι ο ος Ι ι σχυ ν θο ο ο ος ι Α
α α γι ι ι ι ος Α α θα α α να α
α α το ο ο ο ος ε ε λε ε η η η οη
ον η η μης 23

Δέξα καὶ τὸν. «Ἄγιος Ἀθάνατος» ὡς δάκω.

•Ηζος δ' ζη χ

α θα α α να α α το ος ε ε λε ε η η η
σο ον η η η μας

27

Δόξα, καὶ νῦν. «Ἄγιος Ἀθάνατος», ὃς ἔνω.

Δυ ν νυ α μις ?? Λ α γι τι ο ο ος ο ο
Θε ο ο ο ο ος Α α γι τι ο ο ος Ι σχν υ
ρο ο ο ος Α γι τι ος Α α θα α α α να α ε
α το ος ε λε ε η η η σο ον η η η μας

•Ηζος ἢ α' Πα γ

Α μην Α γι τι ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ο ος ??
Α γι τι ο ο ος Ι σχν υ ρο ο ο ος Α α γι
ος Α α θα α να α α α το ος ε λε ε η η η
σο ον η η μας

Λ α α γι τι ο ος ο Θε ε ο ο ο ο ο
ρο ο ο ο ο ος Α α α α γι ος Ι σχν υ ρο ο

τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 ο ο ο ο ος ?? A a a a a' a a a a
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 a γι σος A a θα a να a a το ος ε λε ε η η
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 η σο ον η η η μας

Δόξα, και τιμή. «Ἄγιος Ἀθανάτος» ὡς ἄκρω.

τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 Δρ u u να a a μις φ λ γι t o o ος o
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 Θε o o o u; ?? A γι t o o ος I σχυ ρο o ος A
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 a γι σος A a θα a να a a το o ος ε λε ε
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 η η η σο ον η η η μας

•Πλος πέ ζιο Ζ

τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 A μην A γι t o o ος o Θε ε o o o ος Σ
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 A γι t o o ος I σχυ u ρο o o ος Σ A γι
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 ος A a θα a a να a a τος φί ε λε η η σο
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 ο ον η η μας Σ
 τελείωση τελείωση τελείωση τελείωση
 A a a γι ος o Θε o o o o o o o

χ
ο ο ος ἀ A' a α γι συς I σκυ υ ρο ο ο ος χ
χ α α α α α α α γι τ η η η η η
α θα α α να α α α τος ἀ ε λε η η πο ον η

πέμπτη

η η μας

Δόξα, καὶ νῦν. «Ἄγιος Ἀθάνατος» ὡς ἄλλω.

Δυ υ υ να α μ μις χ A γι τ ο ο ος ο ο
σθε ο ο ο ος χ A γι τ ο ο ος I σκυ υ ρο ο
ο ος χ A γι τ ος A α θα α α να α α α τος ἀ
ε λε η η πο ον η η μας χ

Δύναμις ἀργὸν

Πέρον τοῦ Ἐφεσίου ὡς ἐχρωματίσθη ὑπὸ Νηλέως Κυμαράδον.

χ ρ χ

κ υ ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
ν η ν υ υ να α α α α δυ υ να α α
μις ω A α α α α α α α π ρ π ρ

دَرَجَاتٍ مُّنْهَىٰ سَمَاءٍ مُّنْهَىٰ سَمَاءٍ
 اَنْتَ
 اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ
 اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ

جے ایکس پریمیر ٹیکنالوجیز پرنسپلز

الجواب على سؤال

ο ο ο ο ο ο ο ο ος «Άγιος Παύλος» με δάκρω, τό δέ

 πέλος αντοῦ οὗτος: ο ο ο ος

جے) دیکھیں گے، یہ دیکھا جائے

وَالْمُؤْمِنُونَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْمَلُ مَا شَاءَ وَمَا يَرَى

وَمَنْ يُعْلِمُ أَعْلَمُ
وَمَنْ يُعْلِمُ أَعْلَمُ

a a a a a a ls a ha va aa to o o o; t

لِيَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْمُؤْمِنُونَ هُمُ الْغَالِبُونَ

كَلِمَاتُ الْمُؤْمِنِينَ

גַּדְעָן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

Εἰς λειτουργίαν Ἀρχιερέως.

'H̄yos γ' Γα Λ.

Ku δι ε σω ω ω ω οντος ε ε ε ε ε
ε εν οε ε ετους εν οε ε βει ει ει τει εε ει εις θη
Και ε ε πα α α α α α α α α κου ου ου
ον ε πα α κον σο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Εἰς Δεσποτικὰς ἑορτάς.

"*Hγος α' Πα* γ

Ο σοι εις Χρι στον ε βικ πιι σθη τε ἀλλά Χρι στον ε
τε δυ σασθε αλ λη λου ον ι ι α π
Ο σοι εις Χρι στο ο υν ε βικ πιι ι ε βα πιι
σθη τε ε ε ἀλλά Χρι στο ο ον ε τε ε δυ υ σα α σθε
ε Αλ λη λου ον ον ον ιι ι ι α π
q

Δόξα, καὶ νῦν. «Χοιστὸν ἐγεδύσαπθε» ὡς ἄρω.

Δυ να αμις ♪ 0 0 0 0 0 σοι οι οι οι οι εις
Χρι ι στο ο ο ον ε ε ε ε ε βα α α α πι ι
ε βα πι σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ Χρι στο
0 0 0 0 0 0 0 ον ε ε ε ε ε ε ε ε νε δυ υ
υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ε ε ε ε δι A
α α α α αλ ή λου ου ου ου ου ου ον ι ι ι ε ♪

"Etegor ἀργόν. Ἡχος δ αὐτὸς

לְאַתָּה אֶתְתִּינְךְּ לְבָנֶךְ
לְאַתָּה אֶתְתִּינְךְּ לְבָנֶךְ
לְאַתָּה אֶתְתִּינְךְּ לְבָנֶךְ

Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

'Iljos β' $\frac{1}{\Delta t}$ γ

Τον Σταυρόν πονει τον πάθον του μεν δέ ε
ε ε σπόντα της και την Αγίαν αν σου Α
να σταυρόν δοξά α α ξον ο ο ο μεν
Τον Σταυρόν ονταν πάθον του μεν δέ ε σπόντα την Αγίαν αν σου Α α για σταυρόν
πάθον την Αγίαν αν σου Α α για σταυρόν

Διέξα, και τὸν «Καὶ τὴν ὑγίαν σου» Αράστρον» ὡς τὴν.

Δυ ν ρα α με τον Σταυρον α α α ια ο ον σον

τεῦχον οὐ σκυ υ ν ν ν ?υ ν υ ν νου ον ον ον
 ον ον ον ον με εν Δε ε ε ε ε κ ε σπο ο
 ο ο ο ο ο τι ς και την α α γι ι ι ι
 α α α α αν σου σου ον ον ον ον ον ον
 Α να α α α α α στα α α ον δο ξα α
 α α α ζο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Μετὰ τὸν Ἀπόστολον.

*Ηχος 6' Λι Ζ

Αλ λη λου ι α αλ λη λου ον ι ι ι α αλ
 λη λου ον ον ι α α α

*Ηχος Λ φ Ηφ Ζ

Α αλ λη η λου ι ι α φ αλ λη η η λου ον ι
 α α αλ λη λου ον ον ον ι ι ι ι α φ

'Ετερον λέγει Πα

Μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Nyos λ ο *Ny*

"Etegor σύντομον Ἡχος" ή *Ny*

וְיָמֵנֶת כָּלִילָה וְלֹא

3 8 16 30L 30L 30L 30L 30L 30L

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΣΥΝΤΟΜΑ*

(కృష్ణ కుమారమండలు)

³Hyo; a' Na

The image shows a single page from an old handwritten manuscript. The page contains musical notation and text. The notation is organized into four horizontal staves, each consisting of four lines. The notes are represented by short vertical strokes. Below the staves, there are two columns of text. The left column is in Hebrew, and the right column is in Greek. The Hebrew text includes some numerical markings, such as '11' and '12'. The Greek text includes the name 'Τριανταφυλλος' (Trifyllos) and some other words. The script is a cursive form of Hebrew and a clear, formal form of Greek.

* Τὰ παρόντα χερουβικά εὑδηνται, ἀνεπίγραφα, πλήν τοῦ τοῦ πλ. δ' ἡγουν ἐπιγραφομένου «Πέτρου Λαμπαδίσιου», ἐν τινὶ παρ' ἡμῖν παλαιῷ χειρογράφῳ συνεπιγένεντα, ὅφελονται δέ, ὡς ἐκ πολλῶν τεκμηρίων προσαγόμεθα νὰ πιστεύσουμεν, εἰς τὴν ὑψηλετῇ ἐμπνευσιν καὶ τὸν νευρώδη κάλαμον Γεργερίου τοῦ Πρωτοψάλτου δὲ ἀκόμη ἡτο Λαμπαδίσιος. Ταῦτα ἀναπτυξάντες καὶ ρυθμίσαντες, χωρὶς οὐδόλως ν' ἀποτελούμεν τοῦ πρωτοτύπου, προεκρίνομεν πρὸς καταχώρησιν ἐνταῦθα.

تَعْلَمُونَ أَنَّكُمْ لَا تَرْجِعُونَ
تَعْلَمُونَ أَنَّكُمْ لَا تَرْجِعُونَ
أَنَّكُمْ لَا تَرْجِعُونَ

"Hydrogen" Ila

The image shows a single page from a medieval manuscript. The page features four-line red musical staves arranged in two columns. The music consists of short vertical strokes of varying heights. To the left of the staves, there is a column of Latin text in a Gothic script. To the right of the staves, there is another column of Latin text. The text appears to be a liturgical chant or a musical setting for a specific psalm or hymn.

οι π ταῖς αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι
αι αι αις σ α ο ρα α α α α α α α α ταῖς δο ον
φο ψου ου ου με ε νον τι α α ξε ε ε ε σι ιν π Α αλ
λη η λον ι ι α α α α α α α α α α α α

'Hγος γ' Γα Λ.

Or tu u a a a a a a a a a
u a a a a a a a a a a a a a
ke e e e e e e e e e e e e e e
ou
el xo ve i i i i i i i i i i i i i i i i
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
5oy te e e e ke e es d i xia ai ai ai ai ai
ai ai ai ai ai ai ai ai ai ai ai ai ai ai

Hysos δ'

$$^*HgOs \frac{\lambda}{\pi} - a' \quad \frac{\pi}{q}$$

ε ε ε ε α α α π τον ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο ο με ε ε ε τοι η ταις αγ γε λι και αι αι
αι ιαι αι αις ?? α ο βη α α α α α τω ω
ως ι δο ρυ ιφο ρουουου με ε ε το ο ο ον τα υ
α αξε ε σι ι εν ι Α αλ λη λου ου ου ου ου

$$^3HgO_2 \xrightarrow{\Delta} \text{---} \xrightarrow{\Delta} Hg$$

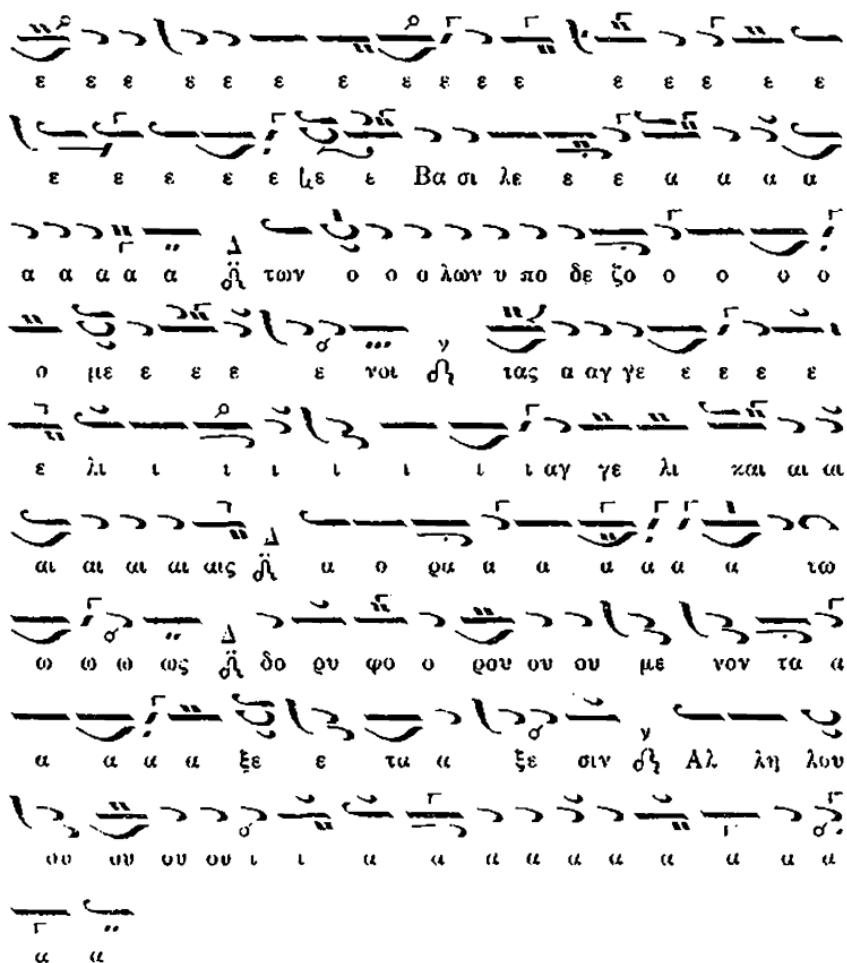
ο ο ει ει κο νι ι ι ι ξον τε εσ η και α
 αι αι αι αι αι αι αι τη γι γι γι η γι η
 η γι η γι γι γι γι ρω ο ποι οι ει οι οι οι
 οι ξω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 τρι σα α α α γι ο ον ν υ ν ν ν ν ν
 α μνον γι πρω ο σα α α α α α α δο ο πρω
 σα α α α α α δυον τε εσ η πα σαν τη γι βι
 ω α ι κη γι γι γι γι α πο μω ω ω ω
 με με ε ε ε ε ε ε ε ε ε φι
 ι πα α α α α α σα α αν με ε ε ε ε ε
 φι μηα αν

**Ηχος θαρύς*

Ω; τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε α των ο ο ο ο ο ο ο ο ιω ω ω
^π ων ^q ν πο δε ξο ο ο ο ο με νοι οι ται
 αι αις Α αιγ γε ε λι ι ι ι ι ι ι αιγ γε λι
 και αι αι αι αις ^π ^ρ α ο φα α α τω ω ω
 ηω ω ως ?? δο φυ φη ο φην ον ον με ε ε νο ο
 ο ον τα α α α α α ξε ε ετα α α ξε σι νω
 Αλ λη η λου ον ον ον ι ι ι α α α α α α α
 α

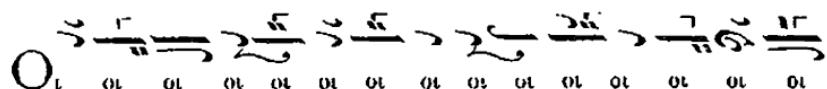
*Ἡχος λ ḥ Νη *

Οι τα α α α α α α α α χε ε ε ε
 ε ε φη ον ον ον ον βη ι ι ι ι ι ι ι μη
 μη ν ν ν ν μη ν ν ση κω ως ^Δ ει
 κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ξο ο ο ο ο ο

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ^ο

"Ιχος α' Ηα

* Κατ' ἐκλογήν, ἀνύπειεσιν καὶ ψήφισιν Βασ. Παπαρούνη, μὲ βάσιν τὰ τους Γρον. Ηπειροπάλαιου.

A page from a medieval manuscript featuring musical notation and Latin text. The music is written on four-line red staves, with each staff consisting of a single note per line. The notes are represented by vertical strokes of varying heights. Below the staves, the lyrics are written in a Gothic script. The text includes several words in red ink, such as "Tibi", "qui", "de", "pro", and "te", which likely indicate specific musical notes or performance instructions. The layout is organized into two columns of text, with the musical staves positioned above the first column.

πα α α ασαν γη την βι ο η η η η η η
 γη ην γη α πο θω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με
 ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε φι ι ι
 ι ι πα α σαν με φ φι ι μνα α α α α γα
 α α α α α αν

'Hχος β' Ha

οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 α α α α α α κε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε
 ε ε ε φου ου ου ου ου φ ου ου ου ου ου
 ου ου φ ου
 ου ου φ ου
 ου ου φ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ον ον ον ον χον ον ε
 ε ε θον βι φι μν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 η ω ης ά ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι
 ει ηι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 0 0 0 ει κο νι 1 ξο ον τε ες π ραι ηαι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 0 0 0 0 0 0 0 ποι οι ξο ο
 ο ποι οι Τρι
 α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

'Iljos γ' Ια

"Hxos δ' ή

— Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 ον ν ν ν ν μηνον προ ο σα α α α α α α
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 ν ν μηνον προ σα α α α α α α α δον τε
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 ες χ πα α α α α α α α α α α α α
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 α α α α α α σαν δη τη γ η η η η βι ι ι
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 ι
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 τι ι εη γη γη γη γη γη γη γη γη γη
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 κο ο ψω ο ωιε ε ε θιε α α α α α α α
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 με ε ε ε ε φι ι ι ι ι ι ι ι ι πι α α
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 σαν με ε φι μα α α α α α α αν

Ἡχος ή ḗ Πα

— Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 οι
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 οι
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 οι
 — Καταβήσεται καταβήσεται καταβήσεται
 τα α α α α α α α α α α α α α α α χε ε ε

ε ε ε οι ι ι ι ι πα α σαν με ε οι ι μια
α α α α ηα α α α α α α α α αν

Ἡχος ή τέττα

Οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
Οι τα α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε οου ου ου ου ου ου
· ου ου ου ου ου ου οι ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου οι τα χε ε ε ε οου
βι ιη μη ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν
ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν

— וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ אֱלֹהִים
u v u v u v u u v u v o q p o o o a a
וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ אֱלֹהִים
u a a a u a a a a a a a a a a a a a a a
וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ אֱלֹהִים
u a a a a d o o o o o p q o o u a a a a a
וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ אֱלֹהִים
u d o r t e e s l p a o u v i l q v b l w o t u b l
וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ אֱלֹהִים
w t u i x h y n y n v a p o d w a w w w
וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ אֱלֹהִים
w m e e e n a a m e e e e e e e e e
וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ אֱלֹהִים
e e q i t t p a a o u v m e e e e e q i t m u v a u

**Iljos Baqūs*

Hæglos & *Ny*

Ηχος πλ. δ'
 αι αι αι αι τη η η ξω ω ο ο ποι οι οι οι
 οι οι υιξω ο ποι ω φω ω ω ω ω ω ω ω
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Τρι i α α α α α α α α α α α α α α α
 αα α α α α α α α α α α α α α α α
 αα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α δι i τον τρι i σα α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ον φ u u u v v v v υιτον προ σα α α α
 ο u v u v u μιτο ο ον προ σα α δυ ον τε ε
 ε λε ε ει δι πι α α α α α α ασαν
 την βι ω τι κη η η η η η η η η α πο θω
 ο ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α
 α με ε ε ε ε ε ε φι i i i i πα α α

σαν με ε ε βι ι μνα α α ηα α αν

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Θεοδοσίου Β. Γεωργιάδον, μοναχοδιδασκάλον.

Ἡχος α' Πα

Πα τε βα γι ον ἀλ και Α α γι ον Πνε εν
μα ἀλ Τρι α δι ο μο ου ου σι ον και αι α α
πατέτητε

χω ω ω βι ι στον

Ε λε ον ει οη γη νης ἀλ θη σι ι αν αι
ατ νε σε ως

Και με τα του πνε μα το ο ο ο ο σον

Ε χω με εν πνος τον Κυ βι ον

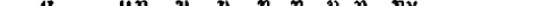
Α α ξι ι ο ον και α δι ι και αι ον

Α ηι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ν βι ος

Σαβ βα ω ω ω αθ ἀλ ι θη ο Ον βι ν ος και η
γη τη ης δο ξης σαν Ω σαν να εν τοις ν ψι ι ι ι

στοιχεῖ εν λο γη με νος ο ε φο χο με νος **πᾶς** εν ο νο
με τι Κι φι ι ι ον **ω** σαν να α α α ο εν τοις

τι Ψει τι στοιχ

A μη η η η η η η η

A အိန္ဒိ — ရာများကုပ္ပါဒ်များ

Σε ε νυ μνου ον μεν π Σε ε εν λο γου
 ον ον μεν πι σοι οι οι εν χα φι στου μεν Κυ φι
 ε χαι δε ο με θα α α α σον π ο ο Θε ε ο

ο ος η η μων

a el μα κα α φι τι σιοο ον και Πα α να

aa a muo wo mii u to o oy ñ xam mi e e

"Ἐτερον ὑπὸ Γεωργίου Ἐλούτου.

**Hγος α' Πα*

τον οὐ μὴ η τε εργατου ου θε ε ου ου συ
η μω ων η την τι μι ω τε ε ε ε ε ραν
τιν χε ε ε ρου ου βι ι υι και αι εν δο ο ξο
ο τε ε ε ραν α συ γ κρι ιι ι ι ι τως τω ων
Σε ρη φι ει μη την ι δι α φιθ ο ο ο ο
ρως θε ε ο ο ο ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κου
ον ον σι α α ιι αν μη την ο ο ον τω ως
θε ο ο το ο ο κον μη σε ε ε ε με ε ε
γιι α α λη ν νο α ο με ε ε εν

"Ἐτερον ἐπὸ Αθαν. Μπουρλέισικα, πρωτοψάλτου Σιδηροκάστρου.

*H₂O₂ a' Ha C₄T₂0₅ 5

Αξιον εστιν ως απαληη θωωω
 ως ?? μακαρι ειν σετην Θεοτο
 πατερ (π) και μακα

“Ἐτερον ὑπὸ Βασ. Παπαδούην.

“Ἡχος α' Πα

A Εἰ οὐ εἰσὶν οἱ θεοὶ μακάριοι
 οἱ οἱ ζειτε εἰ εἰν σε τῇ ην Θεοὶ οἱ τοῦ οἱ οἱ κοντά
 την αἱ εἰ μακάριοι στον καὶ πατέρα μωμῆνη
 τον μᾶκα μῆτε εἰ μητρὸς οὐ Θεοὶ οὐ οὐ οὐ η η
 μωμῶν την πτυχὴν την μητρὸν την των οὐ Θεοὶ οὐ οὐ οὐ η η
 ον ου βιτιμᾶκαι εν δοξοῖ ο τε ε ε εργανα α συγκριτικήν την α διαφοράν ον Λόρδον
 ο γον τε κοντρούσαν μᾶκα τῇ ην ο ον τινές Θεοὶ ο
 το ο ο ο κοντρείσε μεγάλην υπόντανοι
 με ε ε εν

“Ἐτερον Ὁκτάηχον τοῦ αὐτοῦ.

Ω Ω

A Εἰ οὐ εἰσὶν οἱ θεοὶ μακάριοι
 οἱ οἱ ζειτε εἰ εἰν σε τῇ ην Θεοὶ οἱ τοῦ οἱ οἱ κοντά

ζει εἰν σε την Θε ε ο το ο ο ο κον π την α ει μα
 κα φι ι στον και πα να μω λιη η η τον θι και μη τε ε
 ε φι του ου ου Θε ε ου ου ου η η η η μων π
 την τι μι ω τε ε ε ε φαν των χε ε ε φου ου ου
 ον βιμ π και εν δο ξο τε ε ε ε φαν α ουγ κρι ι
 ει ει τως των Σε ε φιι α α φιμ τηι α δι α
 ψθι ο ο φως π Θε ε ο ο ο ον Λο ο ο ο γον τε
 κον ον ου ον σαν π τη ην ο ον τως Θε ο ο το ο
 ο κον π Σε ε ε με ε γα λν υ υ υ υ
 ν το με γα λν νο ο υ ο με ε ε ε εν

“Ἐπερον δμοιον ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

π
φ

A ξι ον ε ση ι ιν ως α λη θως θι μα
 κα φι ι ζει ειν σε ε τη η ην Θε ο ο το ο ο
 ο κον π την α ει μα κα α φι στον και Παναα μω ω ω

παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν
μη η η η η η τον φ και μη τε ε φα του θε ου
παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν
ον ον η η η η μω ω ω ω ων φ την τι μι ω
παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν
τε ε ε ε φαν των Χε φαν ον βιμ φ και εν δο ξο ο
παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν
τε ε ε ε φαν α συγ κρι ι τως των Σε ε φα α
παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν
α φιμ την α δι α φιμ ο ο ο ο φας θε ε ο ο ον λο
παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν
ο ο ο γον τε κου ον ον ον σαν την ο ο ο
παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν
ον τως θε ο το ο ο ο χον σε ε ε με ε νικ λυ ν
παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν παντας πειρατησεν

ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

ἐπὶ τὸν Ἰωαννὸν Ἐλασίτον.

Hycos β $\frac{1}{2}$ *Ha*

πατέ εργα γιον το και Αγιον Ηγε
εε ευ ματη Τετ αδα Ομοσ ουσιον
και α χω ω δι λ στον

Εἰ λε ον ει ρη η η νης ύν υ σι ι αν αι αι
 πε ε σε ως π
 Και αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου π
 Ε χο μεν προς των Κυ ν ν ν υ ρι ι ον π
 Α α α α α ξι ο ο ον και δι ι ι
 και αι αι ο ον π
 Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
 βα ωθ ι πλη ρης ο ον ρη νο ος και η γι της δο
 κια παντας π
 ο ο ξη ης σους ω σα να εν τοις ν ψι ι
 πετοις εν λο γι με νος ο ερ χο ο ο με νος π
 εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ον π ω σα να
 α α υ εν τοις ν ψι ι ι στοι οι οις π
 Α α α α α α α α α μην π

«Ἄξιόν ἐστιν»

τοῦ αὐτοῦ κατὰ Ν. Γ. Ραιδεστιρόν.

"Ихъзъ б' П'я

A ἦ οὐ ε ση τι ω ω ως α λη θ.ο ο ως
μα κα φι λι τι τι τι τι ει ει ειν σε ε τι τη η
η ην Θε ε ε ο το ο ο ο κο ου τι την α
ει μα κι α φι στο ο ον και αι Ηα να μω ω
μη η η το ου και Μη τε ε ε ε φα α α

π
του ου ου Θε ου ου η η η μιωωντας την
τι μι ω τε ε ε ε ε ε ε ε φα αν τω ων
χε φου ου βι λιμανη εν δι ξο τε ε ε ε φα α
αντα α συγ κριτι τωως τω ω ων Σε ε φα α
α φι λιμανη α δι α φιθο ο ο ο φωω ω ωστα
θε ο ο Λο ο γο ο ον τε κονου ου ου σα αντα
την ο ον τωως θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κο
ο οντα Σε ε ε ε ε με ε ε γα λι νο
ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

"Ἐτερον (τὸ συνειδισμένον)*

Ἡχος 6' Δι

A | Σα | κα | τε | κα | κα | κα |
ξι ον ε στιν ας α α λη η η θω ως
μα κα α φι ξελυ σε την θε ο το ο ο κοντα την α
ει μια κα α φι στο ο ογκαι πα να μω ω μη

* Τὸ παρὸν παραλαβάνομεν ἐκ παλαιοῦ παρ' ἡμῖν χειρογράφου, γραφέντος πάντως πρὶν τῆς προώγρων εἰς πρωτοφάλαντην. Τοῦ μαθηματος τούτου προτάσσονται ὁ ἀντιγραφερὺς τὰ ἔξις ἐπὶ λέξει: «Τὸ παρὸν ἐμελονγήθη παρὰ Γρηγορίου ἡμετέρου διδασκάλου, ὃς φάλιεται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἑλκησίᾳ».

Η η το ον και Μη τε ε ε ρα του Θε ον ον
 η η η μω ον την τι μι ι ι ω τε ε
 ε οφν των Χε ε φυ ον ον βι μι και εν δι ο
 ο ξι τε ε ε φυ αν α ουγ κρι ι τως των Σε
 ε ρα α α φι μι την α δι ι ι α φυ ο
 ο φω ω ως Θε ο ο ον Λο γουν τε ε ε κον
 ον ον ον σαν τηην ον τως Θε ε ε ο το κον Σε
 με γα λν ν νο ο ο με ε εν

Ἐπερον ὑπὸ Βασ. Παπαδούνη.

Ἡχος β' Δι

Α ον ε στιν ως α λη η θιως τα μα και
 φι ξι ει ειν σε ε την Θε ο το ο ο ο κοντ
 τηην ε ει μια και φι ι ι στον και πα να μιω μιη η
 η τον και Μη τε ρα του Θε ον ον η η
 η μων τηην τι μι ω τε ε ε ραν τω ων Χε

ε ουν ον ον βιβι τη και εν δυ ξο τε ε ε ε
φιν α συγ κρι τι τι τως των Σε ε οα α η
φιμ την α δι α φιμ ο ρως Θε ο ουν Λο ο
ο ο γον τε κου ον ον ον σιν την ο ο ο
ο ον τως θε ο τω ο ο ο κο ο ον Σε ε ε ε
με γα λν ν ν νο ο ο με ε ε ε
ε ε εν

Ἐπειδὸν ὑπὸ Ἀθαν. Μπουρλέτσινα.

· Ἡχος β' θεον

A αξιον ε ε στι λι ων α α
ζη η η θω ως τι μα και φι ι ζει ειν σε την
θε ε φι το ο ο ο ο ο ο ο ο κον τη η
ην α ει μα και α α α φι ι ι ι πτο ου και
πα να μο ω ω υη η η η το ο ον ?? και
Μη τε ε ε ε ε ε ρα του ου ου ου Θε ε ου ου

Ηλίαν την πατέρα την την την την την την την την την
 ου η η η η μωσαντε την τι μι τι το τε ε ρ
 θετε την
 ιαν των Χε ε ε φιν ου ου βι τιμη και αι αι
 ε ε ερ δο ξο τε ε ε ε ε φιν α συγ κρι τι
 θετε την την την την την την την την την
 ι ι τω με τω ων Σε ε ε φι α α α φι με την
 θετε την την την την την την την την την
 α δι ι α φιθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο φιωσε τη
 θετε την την την την την την την την την
 ε ε ε ον Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τε ε
 θετε την την την την την την την την την
 και ον ον ον ον ον ον σαν τη ην ο ο ο ον
 θετε την την την την την την την την την
 τως θε ο ο το ο ο ο ο ο ο οντε Σε ε ε ε
 θετε την την την την την την την την την
 ε ε ε ε ε με ε ε ε ε γα α λν υ ν
 θετε την την την την την την την την την
 νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε εν

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

ὑπὸ Β. Κ. Παπαρούνη

Ἡχος γ' Γα

Πα τε ε ε φι Υιο ο ον και αι Α α γι ον

Πνε ευ μα ♡ Τρι α δα Ο μο ου σι ι ον και α χω ω
ω ω ω ρι οτον

Ε λε ον ει οη η η της θυ σι ι ι αν αι αι νε ε
ε σε ε ως

Και με τα του πνε ευ μα το ο ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ορ

Α α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι

ος Σαβ βα ω θ ♡ πλη η η η η ο ου ρι νο ο ος και

η γη της δο ο ο ξη ης σου ♡ ω σαν να

ε εν τοις υ ψι ι ι στοις ♡ εν λο γη με νος ο ερ χο ο

ο με ε ε ε τος εν Ο το μα τι Κυρι ι ι ον Δ

ω σαν να α α ο εν τοις υ υ ψι ι ι ι ι στοις ??

Α α α μη ♡ Α α α μη η ην

Σε υ μησι ου οι ουσι μεν π Σε ε ε ε εν λο
γουσι οι μεν η Σοι ει χιι οι ι στοι οι οι με ε εν
κυ υ οι ε ε κυ ν υ οι ι ε η και δε ο ο
με θα α σου η ο θι ο ο ο ο ο ο ο ο ο η
η η μησι

«Ἄξιόν ἐστιν»

'HyoS y' I'a

A ἐι ο ον ε στιν ως « λη η θως ♩ μι
κα φι ζει ειν σε την Θε ο το ο κον ♩ την α
ει μι κα φι στον και Ηα να μω μη η τον ♩ και Μη
τε ε φα απουθεε ου ου ου η η μων ♩ την τι
μι ι ω τε ε ε ε φι αν των Χε ε φου ου ου βι
ι ιη και εν δο ξο τε ε ε ε φιν α συ φρι ι ι
τωστων Σε φι φιν ♩ την α δι ι α φιο ο ο ο
φως Θε ο ο ον Λο ο ο γυν τε κον ου ου ου σιν ♩

λέγεται τὸν θεόν
την οὐκ εἰς τῶς Θεού οὐ ποτε οὐκον δί Σε ε ε ε με
γα λὺν υνοο με ε ε ε ε ε εν

“Εἰερον τοῦ Ιδίου.

‘Ωχος γ’ Γρ. 2.

A Εἰ οὐ ε στιν ως α λη η θως δῆ μα κα
ρι ζειν σε την Θεού ο ποτε ουκον δῆ την α
ει μα κα α φιστον και Πα να μιω μη η τον δί και
Μη τε ε φα τον Θεε ου η η μων δῆ την π
μι ω τε ε ε φαν τογ Χε φου βιμ ?? και εν
δο ξο τε ε φαν α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε
φα φιμ δῆ την α δι α φιλου ε ο φως Θεε ο
. ο ο ον Λο ο ο γον τε κου ου ου σιν δῆ την ο ον
τως Θεού ποτε ουκον δί Σε ε ε με ε γα λυ
νη με ε ε ε ε ε εν

ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

ὑπὸ Β. Κ. Παπαρούνη

Ἡχος δ' Δι ρ̄ χ

Πα τε οὐα γι ον και και Α γι ον Πνε ευ μα ??
 Τρι i α δαι ο μο ου σι i ον και α χω ω φι
 στον Δ ??
 Ε λε ον ει οη η η η νησθιν σι αν αι νε
 ε σε οις Δ ??
 Και με τα α του ου πνε ευ μα α το ο ο ος οου ??
 Ε χο ο μεν προς τον Κυ υ οι τ ον ζ ??
 Α ξι ον και αι δι i και ον Δ ??
 Α γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ υ υ
 ει ος Σαβ βι ωθ χ πλη η η οης ο Ου οα νο
 ος και η γη τη ης δο ο ξης οου ?? ω σαν να εν
 τοις υ ψι i i στοις εν λο γη με τος ο ερ χο με

νος εν ο νο με τι Κυ ρι ι ι ου ?? ω σαρ
τα α α ο εν τοις υ ψι λι λι στις ??
A α α μη η πν
Σε ε ν μνων ου ον μεν ?? Σε κ ε ε ευ λο ο
γου ον ον ον μεν ?? σοι εν ?? φι ι στου μεν
Κυ υ φι ε ?? και δε ο ο μι θα μι α που ο
Θε ο ο ος η η η η που
«Αξιόν εστιν»
·Ηρος δ' Λι χ
A ξι ον ε σιγ ως α λω η θωις βι μι και
φι ζειτιν σε επη Θε ο το ο ο ο κον βι τηρ α ει
μι και ι στονκαι Πα να μω ω μη η τοι βι και
Μη τε ε φα τοι Θε ου ου η η η μων βι
την πι μι ω τι ε ε φαν τοι Χε φαν ου ου
ιμ βι και εν δο ξι ο τε ε ε φαν α συν και

*Erepon

H₂O₂ δ λ

A Εἰ οὐ ε στι λ εν ως α λη θως λε μι
κα φι ζει ειν σε την Θε ο ο το ο ο κο ο
ου λε την α ει μα κα φι ε στον και Πα να α μω
ω ω μη γ η η τον δλ και Μη τε ε φα τον ου
θε ον γι μω ω ων λε την τι μι ω τε ε ε
ε φαν των Χε φου ουσυ βι φι δλ και εν δο ξο τε
ε ε ε φαν α συγ κρι ι ι τως των Σε ε φι α α

φι ι ι ιμ λ ιη ην α δι ι α α φιο ο ο
 ο ο ρως θε ε ο ο ον Λο ο ο γο ον τε ε ε
 κουου ου ου σαν δι την ο ον τως θε ο ο τε ο
 ο ο κον λ Σε ε ε με γα α λν υ υ υ νο ο
 ο ο με ε ε εν

"Ετερον

"Ηχος δ' Ηα χ

Α ξι ον ε σι ι ιω ως α λη θως δι μα
 κι δι ζει ειν σε ε την θε ε ο το ο ο ο κον π
 την α ει μα κα δι ι στον και Ηα να μω ω ω
 μη η η η τον δι και Μη τε ε ε ρα του θε ον
 ου ου η η η η μων π την τι μι ω τε ε ε
 ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ δι και εν δο ξο ο τε
 ε ε ε ραν δι α συγ κρι ι ι τω ως τω ω μω
 Σε ε ρα α α φιμ δι ιην α δι α φιο ο ο

αὐτὸν θεόν οὐδὲ τὸν γόνον τε καὶ οὐδὲ οὐδὲ
 σαν πρητέρου οὐτε ως θεόν τον οὐδὲ καὶ οὐδὲ
 εί με γάρ αλλού οὐ με εἴ εἴ εἴ εἴ εἴ
 "Εἰπον ἐπόμενοι Γεωργίου Ἐλούπου.

"Ηχος δ' θί

A γι α α α α α α α
 A α ει ον ε εστιν ω ως α α λη η
 θω ω ω ω γη μα κα δι τι ειν σε τη ην
 θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον πρητέρου α ει
 μα κα α α α α φι τι ειον και Πα να μω ω
 ω ω ω μη η η η τον γη και Μη τε ε ε υι του
 ον ου θε ε ε ου ου ου η μω ων πρητέρου τι
 μι ω τε ε ε ε φι αγ των χε ε φον ου ου
 βι τι ει υι γη και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε
 ε υι α αν γη α συ υγ κρι τι τω ω ως τω

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

νπὸ Β. Κ. Ναπαρούνη

** Ήχος ἢ α' Πα (ρυθμὸς τρίοημος)*

Πα τε ε ε qua Yi ο ον και A γι ον Πνε ευ
 μα πι Tρι α α δα ο μο ον ον σι ο ο ον και
 a χω ω ω φι i στον πι
 E ε λαι ον el ει φη η νης θυ σι i i α αν
 ai νε ε σε ως πι

K_{ai} με τα α του πνε ευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ν υ φι ι ι ον
Α α α «ξι ον και δι ι και ον π
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ φι ος Σεβ
βιι ωθ φ πλη η οης ο ον φα νο ο ος και αι
η γη της δο ξησουσδη ω σαν να αεν τοις ν ψι
πτοις φ εν λο γη με νος ο εφ χο με νος εν ο νο
ομα τι Κυ φι ι ι ον ω ω σαν να ο εν τοις
υ ψι ι ι ι ι στοις π
Α φη η η η η η η
Σ ο ν μεν ον ον ον ον μεν φι Σε εν λο
γου ον ον ον ον μεν φι Σοι εν χα φι στου ον ον ον
ον ον μεν φ Κυ ν υ ν η φι ι ι ε φ και δε
ο ο με θη α σου η φ Θε υ ο ο φ η η μω ω
ω ων

«Ἄξιόν ἐστιν»

Τοῦ αὐτοῦ.

·Ηχος ἀ' ♪ (ρυθμὸς 4σημαῖς)

A ᾱ ξι ον ε ε στι λιν ω ως α λη
 π θως ♦ μα κα φι λι ζειν σε την θε ο το ο ο ο ο κον δή^π
 την α ει μα κα α α φι λι ι ι στον ♦ και πα
 να μω ω ω μη η τον δή και Μη τε ε ε ε φα
 του θε ον ον η η μων δή την τι μι ω τε φαντων χε
 φου ον βημ ♦ και εν δο ξι τε ε ε ε φαντα α συγ κρι λ
 ιι τω ως τω ων Σε φα φι λι ι μι δή την α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ορως ♦ θε ο ο ο ο
 ο ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε κον ον ον ον σαν δή^π
 την ο ο ον τως θε ο το ο ο ο κον Σε με
 γα λν ν νο ο ο με ε ε ε ε ν

"Ἐτερού τοῦ ἴδιου.

**Hγος λ α' Πα*

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

ὑπὸ Χρήστου Κονυμπούρα.

Ἡχος Ηλ. α'. Ἐναρμόνιος Ηα.

Πα τε ε quo γι ον γη και A α γι ον Πινευ μαρ
 Τρι α δα ο μο ον ον ον οι ο ον και α χω φι ι
 στο ο ον π
 E λε ον ει ρη νης θν οι ι αν αι νε ε ε π
 σε ως π
 K με τα τον ανευ μα α το ο ος σου γ
 E ε χο μεν προς τον Ku φι ον π
 A ξι ον και δι ι ι και ον π
 A γι ος A γι ος A α γι ος Ku υ φι ος
 Σαβ βα ωθ γη πλη η ης ο Ου φα νης και η γη
 της δο ξης σου ρι ω οαν να εν τοις υ υ ψι ι
 στοις γη εν λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο

Παραγγελία πάτητος πάτητος πάτητος
 νο μα τι Κυ υ φι ει ε ου γη ω παν να α σεντοις
 πάτητος πάτητος πάτητος
 ν ν ψι ει ε ι στοι οις π
 πάτητος πάτητος πάτητος
 Α μη η γ η η η γη γη π
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 Α μη η γη η η η γη γη π
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 Σε ε ν υ μνου ου ουση ου ου ου μεν π Σε ε εν
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 λο ο γου ουση ου ιν ου ου μεν π σοι εν χα φι στον εν
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 χα φι στον μεν Κυ υ υ φι ε ε ε γη και
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 δε ε ο με ε θα α α κ σον ο Θε εις η γη γη
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 μω ω ρων π

«Ἄξιόν ἐστιν»

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡχος Πλ. α'. π

Α πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 έι ον ε ε στι εν ως α λη γ θως γη
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 μα κα φι ε ζει ει ει εν σε π την Θε ο το ο ο
 πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος πάτητος
 ο κον π την α ει μα κα φι ε στον π και Πα να α

μω ω ω μη η η η τον ♡ και Μη η τε ε
 ε φα α α α του Θε ε ου η η η μωων ♡ την
 πι μι μι ω ω τε εε εε ε ε ε φιν τω ων χε
 οου ου βι ε ε ε μη ♡ και εν δι ξυ ιεε ε
 φα α αν ♡ α συγ κρι ε τω ως τω ων Σε ε
 φα α α α φι μη ♡ την α δι α α φιθο α ο
 φω ω ω; Θε ο ον Λο ο γον τε εκιν ου ου ου
 ον ου σαν ♡ την ον τωως Θε ο ο το ο κο ο
 ον λ Σε εε μη ε ε ε γα α λν ν σε με γα
 α α λυ ν ν ν ν ν ν ο με ε ε ε εν

✓ "Επερον ὑπὸ Ἀνδρέου Ντάκουλα.

"Ωχος Πλ α'. Πα

A α ξι ον ου ε ε ε στι ει ν ω ως
 α λη η θω ω ως ♡ μα κα α φι ε ε ζει ει ειν
 σε την Θε ε ε ο το ο ο ο κον ♡ τη η η α

ει μα και α α βι στο ον και αι αι Πα να α
ρω ω μη γη τον π και Μη τε ε ε ε φι α του
ου ου θε ου η η η μιω ων π την ιι μι ω
τε ε φι α αυ νω ω ω ων Χε ε ρου ου βι ιι π
και αι εν δο ο ξι ο τε ε ε ε ε φιν α α ου υ
χρι ι ι ι ι τως πι των Σε ε ε φι φι ι ι
ιι π πι
ως θε ο ο ο ον Λο ο ο ο γο ο ον τε κου
ου ου ου ου σιν π την ο ο ου τως θε ο ο ο ο
ο ο κου πι οε ε ε ε με ε ε για α α λιν υ νο
ο ο με ε ε ε ε ε ε ν

² Έτερον ἐπὸν Ἀντιοχίου Χωραῖη. πρωτοψάλτου Γαργαλιάνων.

'Hχος Ηλ. β' Πα χ

Πατέρες φιλούσαι οντας καὶ γένεται αὐτοῖς μα

Τοι α δα ομο ου ον ου οι ι ι ι ον και αι
 α χω ω φι ι στον
 Ε λαι ον ει οη η νης θυ οι ι αν αι νε οε
 ως
 Και με τα α του ον πνευ μα το ο ος σου
 Ε χο ο μεν προς τον Κυ φι ι ον
 Α ξι ι ο ον και δι ι ι και αι ο ο ο ο
 ο ο ο ον
 Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ν φι ος Σαβ
 βα ωθ κ πλη φης ο Ου φα νο οσκαι η η γη η
 η της δο ο ξη ης σου ω σαν να εν τοις ν ψι
 στοις εν λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 τος κ εν ο νο μα α τι Κυ φι ι ι ι ον
 ω σαν να α α α α α α α α ο εν τοις ν

| π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

ψι υ ε ε ε στοις

π

A π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

μη η ηη η η η η η η ην

π

A π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

μη η η ηη η η η η ην

π

Σε π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

υ υ μνου μεν Σε εν λο γου ου ου ου μεν π Σοι

π

π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

οι οι οι εν χαι φι στου μεν Κν ν φι ε Κν ν υ

π

π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

φι ε ε φι και δε ο ο με ε θα δε ο με ε

π

π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

θα α α α σου φι ο θε ο ο ους η η η μω

π

π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

π

| π |

ων

✓ «Αξιόν ἔστιν»

ὑπὸ Παναγ. Κ. Γεωργανοπούλου, διευθυντοῦ τοῦ «Ιεροψαλικοῦ Βήματος»

Ήχος Ηλ. 6 Πάχ

A π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

αξιον ε στι ειν ω ως α α

π

π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

λη η θω ω ως φι μα κα φι ειν σε ε την

π

π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

θε ε ε ο ο το ο ο ο ο ο ων π ει μα

π

π | π | π | π | π | π | π | π | π | π |

κα α α φι ε στον και πα να μω μη η η η

τον π και μη τε ε φα α του ουρη ου ουρθε ε ου
π ου η η η μων την ιι μι ω τε ε ε φαν τωων
π Χε ε φου ον βιμ π και εν δο ξοιε ε γε ε φα α
α αν Δ α συ υγ κρι ι ι ι τω ιι ο ωστω ωνδε
π ε φα α α α φιμη την α δι α α φθο ο ο ο ο φω
π ο ως θε ον Λυ ο γο ον τε κον ον ον ουσαν φην ο
χ ον τω ω ω ως θε ο ο το ο ο ο κον λ σε ε ε
με ε ε πε με ε ε ε γα α λη ν ρο ο ο ο

፳፻፲፭

€ € € € €

✓ "Ετερον ὑπὸ Βασ. Παπαρούνη.

"Hχος Πλ. β' Ἡαχ"

A α ἔτι ι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 φι ε ζει ειν Σε ε ε τη η ην Θε ο το ο
 0 0 0 0 0 0 κον τ την α ει μα κα α

ΣΩΤΗΡ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | Τ
 α φι ε στον και Πα να μω ω ω μη η η τον
 δ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | Τ
 και Μη τε ε φι του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 η η μων την τι μι ω τε ε φαντων Χε φου ου ου
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 βι ε ε ε ε ε μ ρ και εν δο ξο τε ε ε ε
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 ε φα α αν α α συ υγ κρι ε ε τως των Σε
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 ε ε ε ε φα α φιμ την α δι α φιθο ο ο ο
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 ο ο ο ο ο φιω ω ως χ Θε ου Λο ο ο
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 ο ο γον τε ε κου ου ου ου σαν λ την ο ο ον
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 ο ο τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ο ον Σε
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 ε ε ε με γα λυ υ υ υ υ υ υ νο
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ
 ο με ε ε ε ε ε ε ε εν

“Ετερον ὑπὸ Χριστοδούλου Γεωργιάδου (Κεσσανίκως)
κατὰ διασκευὴν Β. Κ. Παπαρούνη

‘Ἡχος πλ. β’. Πά

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μ α κα
 ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | ΝΕΔΑ | ΚΑΛΟΝΤΑΚ | Τ
 φι ζειειν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο ο ο ο

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

**Hχος βαρύς ~*

Πατέρες εργάτων

|בְּ_ר — |בְּ_א בְּ_א בְּ_{וֹ} |בְּ_{וֹ} |בְּ_א — |בְּ_א

1314-2
QI ΘΕΟΥ

Eλαι ον ει φη η η νης ?? θην οι ι αν αι τε

جے ۱۳

Kαι με τι του ον πνε εν μια τος σου

Eχο ὁ μεν προς τὸν Κυνὸν φιλονίκον

A γι ος A γι ος A γι ος Ku φι τ ο ος Συβ

Ἄλλοι δέ τοις πονεῖσθαι μέντοι
οὐδὲν οὐδὲν εἰπεν.

— | ψω | ει | στοιχη | η | εν | λο | γη | με νυς | ο | ερ | χο | με | ε

A horizontal row of musical notation symbols, likely neumes, above a line of Greek text. The text reads: νος εν ο νο μα τι Κυ ρι λι ου χω σαν να.

α α α ο εν τοις ν ψι λιγαστοις

«ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ»

**Hχος βαρύς*

A ἐν οὐ καὶ στιλινώ ω ωσα ληθώς
μακαρίοις εἰν σε την Θεού τοῦ οὐκοντην
α ει μακαρίοις εἰσερχαι Πατιμωματη τον
και Μητέρες φυσικα του Θεού ου ου η
μων την τι μιθε ε εργα των Χερων ου
βιτιψη και εν δύξο τε ε εργα συν κρι

Καὶ τῶς των Σε φι τι τι μη την α δι α
 φθι ο ο ρως Θε ε ο ο ο λο ο ο γον τε
 κου ου πιετην ον τως Θε ο το ο
 ο ο κο ο ον Σε ε ε με για λν ν νο ο ο
 με ε ε ε ε εν

Ἐπερον ὑπὸ Γεωργίου Ἐλοσίτου

Ἡχος βαρὺς τετράφωνος

Α ει ον ε ε στιν ως α α α λη γη
 θω ω ω ως μα α α κα φι ζετειν σε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο ο ο ο κυρτην α ει μα
 κα α α φι οτο ο ον και ΙΙα να μω ω μη
 η η το ον και Μη τε ε ε ε ε ραυ ιν ον
 ον Θε ε ον ον ον η η μωω ω ων την
 τι μι ω ω τε ε ε ε ε ραν ιων Χε ε ορυ
 ον ον βι τι τι μη και αι αι εν δο ξο ο τε

ε ε ε φαν ?? α συγ κρι ι ι ι τω ως τω
 ω ων Σε φα α φι ψι την α δι α α φθο
 ο ο φως θε ε ε ον Λου ο ο γο ον τε ε
 ε κεν ον ον ον σα αν ^π τη ην ο ον τω ως θε
 ο ο το ο ο ο κο ο ο ον ?? Σε ε ε ε
 ε ε με ε γα α λν υ ν υ υ υ υ ιο
 ο με ε ε ε ε ε ε εν

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

ὑπὸ Β. Κ. Παπαρούνη

Ἡχος Πλ. δ' Νη χ

Πα τε ε φα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε εν
 μα ^Δ Τρι α δα Ο μο ον τι ον και α χω φι στον ^{δι}
 Ε λαι ον ει φη η η της θυν σι ι αν αι νε
 Σ/Σ
 σε ως

1. 6
2. χ

Και με τα του πνευ μα α το ος σου

Δ
Δ

Εἰ μένοντα
 χο ο μεν προσ τον Κυ οι ε ον
 ή ον και αι δι και ον
 γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ οι ε ος
 Σαβ βα ωδη φί πλη η εης ο ου φα νο ο ος και
 η γη η τη ης δο ξης σου λε ω σαν να εν τοις υ
 ψι στοις φί εν λο γη με νος ο ερ χο με ε νος εν ο
 νο μα τι Κυ οι ε ου φί ω σαν να α α ο
 εν τοις υ ψι ε στοις φί Α α μην
 Σε ε ον υ μνον Σε α μνου ον ον μεν λε Σε εν
 λο γου εν λο γου ον ον μεν φί Σοι εν χα φι ε
 στον με εν Κυ οι ε λε και δε ο ο με θα σου φί ο
 Θε ος η μων
 Ει ον ε στι ε εν ω ως α λη θως φί
 μα κα φι ζει ειν σε τη ην Θε ο το ο ο ο και φί

την α ει μα κα φι ι στον και Πα να α μω ω ω
μη η η η τον μη και Μη τε ε φα θου ου Θε
ου ου η η η μων μη την τι μι ω τε ε ε ε
οαν των Χε φου ου ου βι μη μη και εν δο ξο τε φαν
α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε φι φι μη την α
δι α φθο ο ο φως Θε ε ο ο ο ον Λο ο ο
γον τε κου ου ου σαν μη την ο ον τως Θε ε
ο ο το ο ο ο κον μη σε ε ε με γα λν υ νε
ο ο με ε ε ε ε ε εν

"Επερον ὑπὸ Γεωργίου Ἐλοσίτου.

Ἡχος Πλ. δ' Νη 2

A ΕΙΟΥΣ ΣΤΙ ΙΝ Α ΩΣ Α ΛΗ Η ΘΩΣ μη μα κα
φι ι ι ζει ειν Σε την Θε ε ο το ο ο κον μη
την α ει μα κα α α φι ι ι ι στον και
Πα να α μω ω ω ω ω μη η τον ?? και

Μη τε ε φα α του ου ου Θε ε ε ου ου η η
 μων δι την τι μι ω τε ε ε φα α αν των
 Χερου ου βι ι ι ι μι γι και εν δο ξο τε
 ε ε ε ε φαν γι α συγ κρι ι ι ι τω ω ω
 ας τω ω ω ω ω ων Σε φα α φιμ δι την α
 δι α φθι ο ο φως Θε ε ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ο ον τε ε ε κου ου ου σαν δι την ο
 ο ον τως Θε ο ο το ο ο κο ο ον σε ε ε
 με γα α λν υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

✓ "Ειρερον όποδ' Ανδρ. Ντάκονιλα, 'Υποπλοιάρχον
 'Ηχος πλ. δ' Νη. Φθορικός.

A ξι ον ε σιν ω ω ω ως α α λη η η
 θως μα κα α φι ι ι ι ι ζει ειν Σε Χ την
 Θε ο το ο ο ο ο ο ο κον σ την α α ει

μα κα α φι ι στον χ' και πα να μω ω μη η
 η τον θ' και μη τε ε ε ε φα α γη του Θε
 ον ον ον η η μω ω ων την τι μι ω τε
 ε ε φαν τω ω ων Χε φου ον ον ον βιμ γη και αι εν δο
 ξο τε ε ε ε ε φαν γη α συγ κρι ι ι ι τως τω
 ων Σε ε ε φα α α φι ι ι ιμ την α δι α
 φιο ο ο ο φως θε ον λο ο ο ο γον τε κου
 ον ον ον ου ον ον ον σαν την ον τως Θε ο
 το ο ο ο κο ο ον γη Σε ε ε με γιι λυ ν
 υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε εν

*Επερον ύποδ Χρ. Κουμπούρα

*Ηχος Πλ. δ' Νη

A Ει ον ε συι ιν ως α λη η η θω ως ο
 μα κα φι ι ι ι ζει ει ει ειν σε γη την Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον γη τη την α ει ει μα α

καὶ αἱ οἱ εἰς στον ἥ καὶ πα να μω ω ω
 μη η το ον ἅ καὶ μη τε ε εε ε ε ε ου
 τον θε ε ον ον γη γη γη μων ἥ την τη μη
 ω ω τε ε ε ε ε ε φεν των Χε φου ον ον βι ιψ
 καὶ εν δο ἔο ο τε ε εε ε φεν ἅ α συ κρι ιι
 τως ἥ τω ω ω γ Σε ε φα α α α φι ι ψι
 την α δι ι α α φθο ο φως θε ο ον Λο ο γο ον
 τε κου ον ον ον ον ον σαν ἥ την ον τω ως θε ο το
 ο ο ο ο κοντ Σε ε ε με ε γη α λυ Σε με
 ε γη α λυ υ υ υ νο ο με ε ε ε εν

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μελονοργηθέντα ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Ἰλυκέως († 900)

'Ηχος β' Δι χ 4μος

A || Κ || Κ || Κ | Κ | Κ | Κ | Κ |

γι ος A γι ος A α γι ι ο 0 0 0 0

(1) Κατὰ συντομήν Ἰωάννου τοῦ Τραπεζούντείου καὶ σύμπτυξιν Β. Κ. Π.

Ἀκάτηστα πάντα τὰ
 ο ο ο ος τ κν υ υ υ φι 1 η
 κατέστατα πάντα τὰ
 ι ο ος Σαβ βα α ω ω ω ω ω ω ως τ πλη η
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 ου φα α ου φα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος και αι αι αι αι η η η η η η και η γη η η
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 ο ο ο ο ξη η γη τη ης δο ο ο ο ο ξη ης σου ου
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 ου ου ου ου ου ου τ ω σα αν να α α α α
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 α τ α α α α ε ε λε εν τοι οι
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 οι οι οι οι οις υ υ εν τοις υ ψι 1 1 1
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 1 στοι οις τ εν λο γη με ε ε ε ε ε ε
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 ε ε ε νο ος ο ερ χο ο ο ο ο με νο
 πάντα πάντα πάντα πάντα πάντα
 ος ε ε ε ε λε εν ο εν ο νο ο

ο ο ο ο μα α ν Κυ ρι τι τι τι
 ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 ιε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οις υ εν τοις
 ν ψι τι τι τι στοι οι οι η οι οι οι οι
 οι οι οι εν τοις ν ψι τι τι τι στοι οι
 οι οι οι οι οι οι οις
 Α α μη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η α α μη η η η η η
 η η η
 Α α μη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η
 α α α μη η η η η η η η
 Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε υ υ Σ ε ν μνον ου ου ον ου ου ου ου

Σε | Αντέ | Κατέ |
 ου ου ηον ου ου ου ου ου ου ου ου ηον ου
 Σε | Αντέ | Κατέ |
 ου ου ου ου μεν τε Σε ε ε ε ε ε ε ε
 Σε | Αντέ | Κατέ |
 ε ε ε ε εν λο Σε ε εν λο ο γου ου ου
 Σε | Αντέ | Κατέ |
 ου ου ου ου ου ου ηον οι ου ου ου ου ου ου
 Σε | Αντέ | Κατέ |
 ου ου ου ηον ου ου ου μεν τε Σοι οι οι
 Σε | Αντέ | Κατέ |
 ε ε ε λε εν χα α α α α γα α
 Σε | Αντέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ |
 φι εν χα φι στου ου ου ου ον με εν Κυ ν
 Σε | Αντέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ |
 ν ν φι ι ηι ε ε και αι αι λει
 Σε | Αντέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ |
 αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο
 Σε | Αντέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ |
 με δε ο με θα α α α α α α ου ου ηον ου
 Σε | Αντέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ |
 ου ου ου ο ο ο ο ο ο θει ο θε ο ο
 Σε | Αντέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ |
 ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ων ο θε
 Σε | Αντέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ | Κατέ |
 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Μετὰ δὲ τὸ οὐκέτως·

Hypothetical

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύντηγμα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἥγιασμένε ταὲ καὶ Παράδεισε λογικέ, Παρθενικὸν καίχημα· ἔξ οὐ Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ Παιδίον γέγονεν, δικό αἰώνων ὑπάρχον Θεὸς ἡμῶν.

Τη γαρ ση γη η η η η η
γη η η η η η η η η η
τρα α α α μη η η τρα αν
θρο ο ο η η η η η η η
ο ο ε ε ποι οι
οι οι οι ε ποι οι οι η η η σε η ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε και αι αι αι αι γη και την ση
η η η η η η η η η η η η
ε ε ε ε φα α α α α α α α α α α α
α α α α α πλα α α α α α πλα τυ

Αληθινή είναι το πάθος της φύσης
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 ε ε ε ε ε ε κε ε ε φα α α α α αν
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 ου ου ου ου ου ου φα α χ ου φα τω ω
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης π
 ω ω ω ων α α α α α α α πει η α α πει
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 ει ει ειρ γα α α α α α α α α α α
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης ε
 α σα α πειρ γα α α α σα το ο χ ε ε πι
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 οοι οοι οι
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης γ
 οι ζοι οι οι οι οι οι χαι αι αι αι ?? αι αι
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 αι
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 φει ει χ Κε χα φι ι ι ι ι ι ι τω Κε
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 χα φι τω με ε ε ε κε ε ε ε ε νη η
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 ουδέποτε γίνεται πάθος της φύσης Πα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

καὶ τὸν αὐτὸν θεόν
 α α σα α α α α πα α σα α η κτι
 η η η η κτι ι ι οις δο ο ο
 η ο ο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι

"Ἐπερα ὑπὸ Γεωργίου Ἐλοσίτου.

Ἡχος Πλ. δ' Νη χ

Α || η ι ο ος Α γι ι ο ος Α γι ι ο ος
 Κυ ν ν οι ος Σαβ βα α ω ω ω ω ω ω
 πλη η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 ο ος και αι η γη η η η η η η η η η η η
 της δο ο ο ο ο ο ξη η γη η τη ης δο ο ο
 ξη η ης σου ον χ ω σα αν να α α υ α α α
 α α α α ε εν τοις υ υ ψι ι ι ι ι ι
 ι ι στοι ο. οι οι οι οι οι οις με ευ λο γη η
 με ε ε ε ε ε ε νος ο ερ χο ο ο με

ε ε τυ οσ ~ ε εν 0 0 νο 0 0 0 0 0 0 0
 ομαι εν 0 νο μα τι Κν υ φι 1 1 1 1 ον
 ον ον ον ον ον ον ον ον ω σαν ρα α α α
 α α α α α ο εν τοις υ ψι 1 1 1 1 στοιοι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοις υ
 ψι 1 1 1 1 στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οις

A α μη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η

Σε ε υ υ μνον ον ον ον ον ον μεν χ Σε εν
 λο γου ον ον ον ον μεν χ Σοι εν χα φι 1 στεν ον
 ον ον ον ον με ε εν Κν υ υ υ φι 1 6 ε τ και αι
 δε ε 0 0 0 0 0 0 0 0 με ε ε ε ε ε

ε δε ο ο με ε θια α α σου ον ου ο ο Θε ο
 ο ο ος τ μω ρ ρ η ω η ω η ω η ω η ω
 ω ω ω ω ω η η η η η η η η η
 ω ω ω ω ω ω ω ω

Μετὰ δὲ τὸ «έξαιρέτως».

'Ηχος πλ. δ' νη. (ὑπὸ Χρ. Κομιτούρα).

Ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι οει θη κε χαι
 φι τω ω ω με ε χαι φι τω ω ω με ε ε ε ε νη
 η τη πα σα η κτι ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι αγ γε
 λων το ο σν υ υ υ στη η η το συ στη η μα α ζα
 α α α ?? και αν θρω ω αι ω πων το γεε ε ε νος θη
 η γι α α σμε ε ε ε ε νε Να α ε ε ε
 ε σ και πα ρα α α α δει ει ει πα ρα α
 δει ει σε ε τ λο γι ι ι κε ε ?? παρ θε νι κο ον
 κα αν χη η η μα θη εκ ης θε ος ε ε σα αρ

κω ω θη λ και πα δι ον γεεεε ε ε ε ε
ε ε γο ο τε ε ε εν χ ο προ αι ωωω νων
υ πα α απρ χων θε ε ε ο ος η μωω ω ω
ω ιω ωωω ωωω ω ω ων φηγαρ Σην μη
τραααθρου ο ο ο νων ε ε ε ποι οι οι η η η
η η σε φ και την σιν γιι στεε ε ε φιι α α φ πλιι τυ
τε ε ε φιι αν οι φιι νων φιι α πεκ γιι α αα α α
α σιι α α α πει ειφ γιι αασαιιι το ο ο ο λ
ε πι οιι οι φιι αιι αι αι αι αι φιι λ κε φιι φιι
ι ι τωω με ε ε .ε κε φιι φιι τω ω με ε ε εε
εε ε νη η λ πα α α α α σιι η η η κτι ι
ι
α λε Δο ο ο ξι σοι οι οι οι ηοι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι

⁴ Ετερον ὑπὸ Βασ. Παπαρούνη.

^τ *Hχoς πλ. δ' Νη*

γα στε ε ε ε η πλα τυ τε φαν Ου φα α γω ωων α
 α πει ειρ γα α α α α α α α α α α πειρ γα
 α α σα το οχ ε πι ι σοι οι οι χαιρει ει Κε χα
 φι ι γω ω μεε ε ε γη η η η η πα α α α σα η
 και ι ι ι οι ι ι δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι οι οι οι οι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (*)

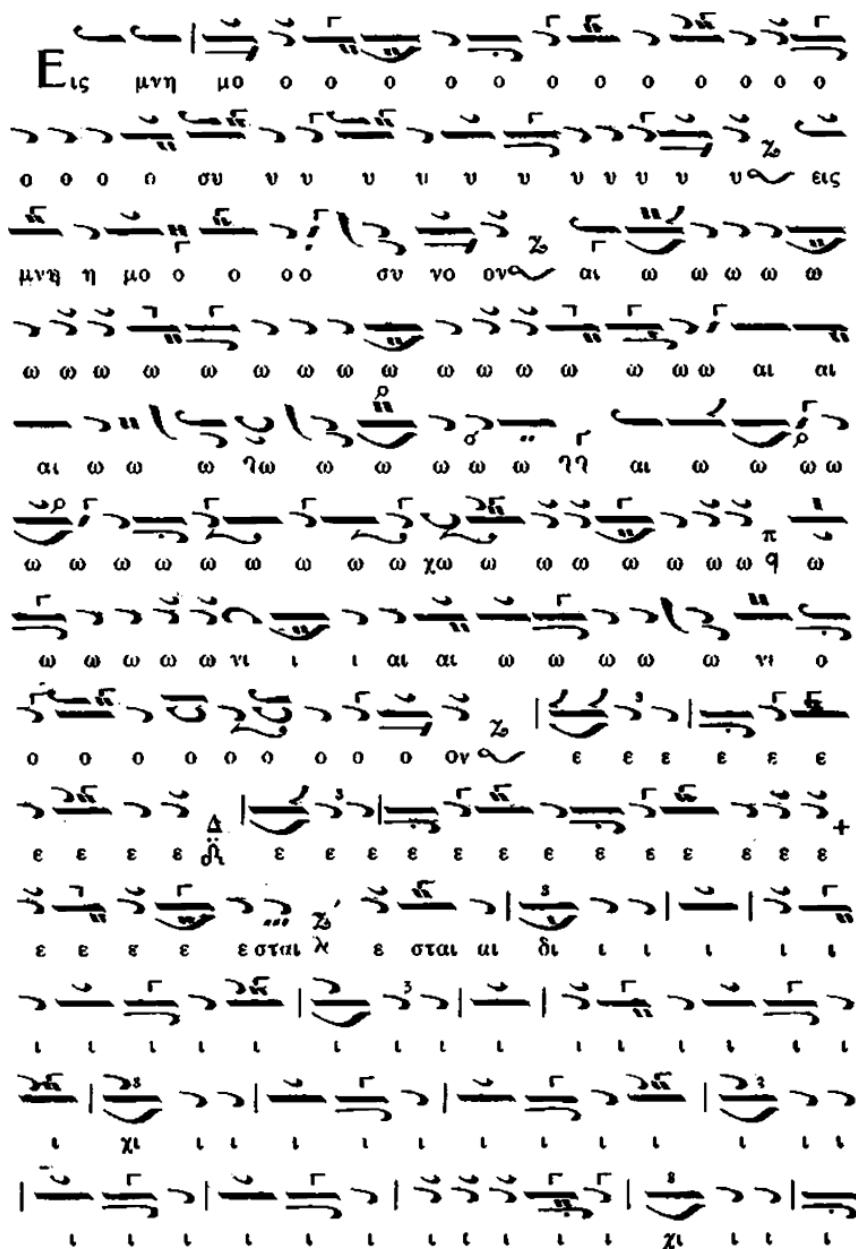
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

**Hχος α' Πα.*

Ο ποι ω ωω ω ωωω ων τουους Αγ γεε ε ፲፻፻
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λου
 ου ου ουους α α α α α αυν του ου ιου ου ουουου
 ου ፭ Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε

(*) Κατά Πέτρον Λαμπαδάριον τὸν λακεδαιμόνιον.

Τ Η. ΤΡΙΤΗ.

χ
· Ἡχος βαρὺς ~

ТН, ТЕТАРТН

'H̄yos δ' Λι

ТН, ЦЕМПТН

**Hγος Πλ. δ' Νη*

οι καν με ε ε ε ε νη ης λε τα α α η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 α α ζα α α α α α ατιρη μα τα α α α α
 α α α α α αν τω ω ζω ω ω ω ων βι Αλ λη
 λου ου ου ι α α α α α α α α α α

ΤΗ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

'Ηχος Πλ. α' Πα

Σω τη φε πι πι πι πι πι πι πι πι
 πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι
 πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι
 πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι
 πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι
 πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι πι
 α α α α αν φεψ γα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α

$$T \Omega, \Sigma A B B A T \Omega,$$

**Ηχος πλ. α' Πα.*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ (*)

'H₂O + a' Na

(*) Κατὰ Πέτρον τὸν Πελοποννήσιον.

Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 το οὐ Κυ ρ ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 ε εκ τω ω ω ω ου ου ου ου ου ου ου
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 ου
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 ου
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 ου ου ου φα α α α ε εκ των ον ον ον ον
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν
 αγν Α αλ λη η λου ι ι η η α α α α α
 Καὶ εἰπεῖτε Κύριε γένεται οὐκ εἶπεν

'H̄χος γ' Ια. Λ.

*Хюс д' Ат.

A. AL AL AL AL AL YEL EL EL EL EL EL EL
EL SI EL YEL EL EL EL
EL EL EL EL EL EL EL EL EL EL XEL ØL EL EL
EL EL EL EL EL XEL EL EL EL EL EL EL EL EL

On γαγω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Αλ λη λου ουονει ε α α α α α α α α α
 α α α α

'Ηχος Πλ. α' Ηα

'*Hæos Pl. β'* $\frac{\oplus}{\ominus}$

**Hχος βαρὺς Ζω.*

בְּנֵי נָגָר תִּתְּהִלֵּךְ

**H̄χος πλ. δ' Νη.*

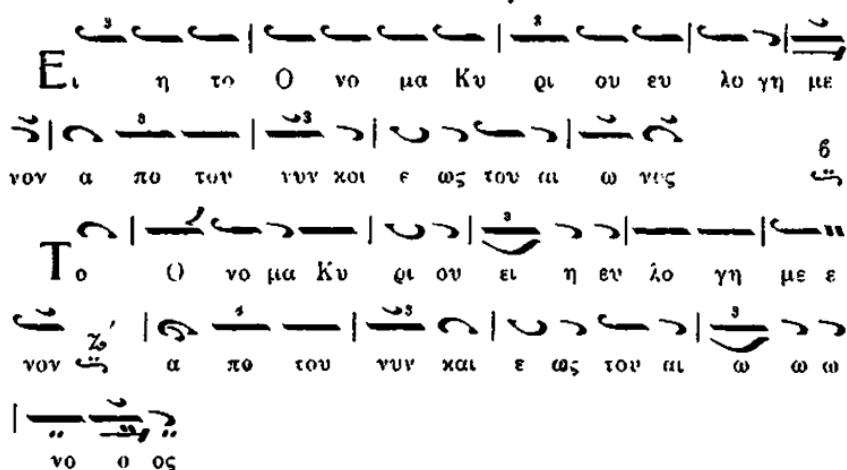
Mετὰ δὲ τὸ Κοινωνικὸν

$$^*H\chi os \beta' \overset{\text{---} \odot}{\Delta t}$$

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο
με Μνευμα ε που ρα α νι ον τ ειν ρο μεν πι σταν α
λη θη τ α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου
ου ουν τες τ Αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε εν

Καὶ μετὰ τὴν δπισθάμβωνον εὐχὴν

*Ηχος β' Δι

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς τοῦ ἀειπενήστου διδασκάλου ΝΗΛΕΩΣ Α. ΚΑΜΑΡΑΔΟΥ, εὐγενῶς παραχωρηθένται μοι ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ, κρατίστου ἐν Ἱεροψάλταις κ. Νικολάου Βλαχοπούλου.

*Ηχος ή Δι Νη

*Ηχος Α ḥ ḥ πά

Ku φι ε ε λε η σον Ku φι ε ε
 λε η σον Ku φι ε ε λε ε ε ε η η σον ḥ

Ku φι ε ε ε λε η σον Ku φι ε ε ε
 λε η σον Ku φι ε E λε ε ε ε ε
 ε η σον

Ku φι ε E ε λε η σον Ku φι ε E λε ε
 E ε ε λε η σον Ku φι ε E λε ε
 ε ε η η η η σον

Ku φι ε ε ε λε η σον Ku φι ε E
 E ε ε λε η σον Ku φι ε ε λε ε ε
 ε η η η η σον

*Ηχος πλ ς Η

Ku φι ε E ε λε η σον Ku φι ε
 ν φι ε E ε λε η σον Ku φι ε

ε ε ε λε η σον Ku φι ε ε ε λε ε
 ε ε η η η η σον Ku φι ε ε ε
 λε η σον Ku υ υ φι ε ε ε ε λε η σον Ku
 φι ε ε λε ε ε ε ε η η η η σον π

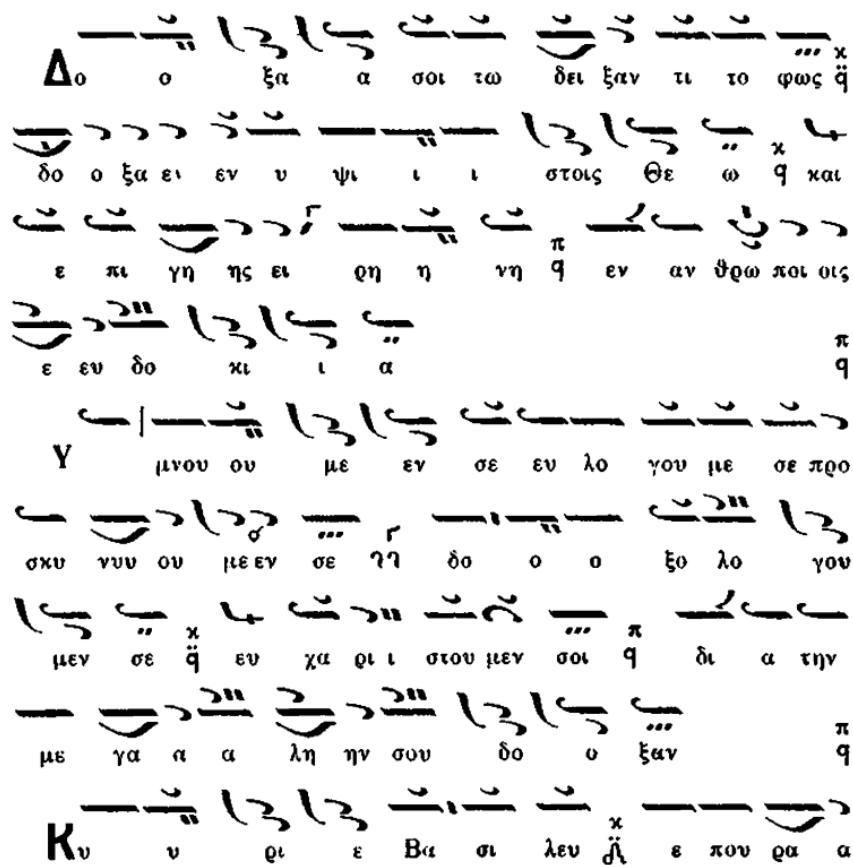
$H_{\gamma 05}$ \sim

Κυ υ φι ε ε ε λε γη σον Κυ υ φι ε ε
 λε γη σον Κυ φι φ ε ε λε ε ε ε γη σον Κυ
 Κυ υ φι ε ε ε λε γη σον Κυ υ φι ε ε ε γη σον Κυ
 ε ε λε γη σον Κυ φι φ ε ε λε γη ε η η
 η η σον Κυ φι φ ε ε λε γη ε η η

ΜΕΡΟΣ Β'

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ ΑΡΓΑΙ^(*)

Ηχος α' Πα χ 4μος

(*) Κατά Πέτρον τὸν Πελοποννήσιον.

π
νι ε θε ε ♡ πα α τερ πα αν το χρα α τορ ♡
κυ υ φι ε γι ε μο ο νο γε νες I η σου ου Χρι
στε ?? και A α α γι ον πινε εν μα ♡
κυ υ φι ε ο θε ος δη ο α μνο ο ος
του θε ου ο γι ο ο ος του Πατρος δη ο ο αι αι ρωντην
α μαρ τι ι ι αν του χο ο σμον δη ε λε η ησον η
μας ο αι αι αιρων τας α μαρ τι ι ι α ας του χο

π
ο σμου

π
προ οο δε ε ξι την δε η η σιν η μων ο
και θη με ε νος εν δε ξι α α του Πα τρος δη και ε λε
ε η σου η μας

π
ο ο τι συ ει ει ει μο ο νος A γι ος δη συ
ει ει ει μο νος κυ φι ος ♡ I η σου ους Χρι
στος ?? εις δο ξαν θε ον ον Πα τρος α μην

Kαι ε κα α στην η με φαν εν λο γη σω ω
 σε φ και αι νε ε ε ε πω το ο ο ο νο ο μα α σου
 εις τον αι ω ω ω να φ και εις τον αι ω ω ω να του

π
φ
αι ω ω νος

κα τα ξι ι ι ω ω σον Ku φι ε φ εν τη η
 με ε φα α τα αν τη φ α να μαρ τη η η τους φυ

λα χθη η η ναι η μας

Εν λο γη τος ει Ku φι ε ο θε ος των
 Ηα τε ε ε ε φων η μων φ και αι αι Ai νε τον φ και δε
 δο ξα σμε ε ε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους

π
φ
αι ω ω να; « μην

Γε ε ιοι οι το Ku φι ε το ε λε ο ος σου
 εφ η μας φ και θα απερηλ πι ε ισαμεν ε πι σε φ

Εν λο γη το ος ει Ku φι ε φ δι ε δα

Κατατελεῖται πάντα τὸ πολὺ πολὺ^π
 ξο ο ον μέ τα α δι τ και ω ω μα τα α σου^ρ
 Κυ ρι τ εκα τα φυ γη ε γε νη η η θης η μιν^κ
 εν γε νε α και γε νε α φι ε γω ω ω ω ει^κ
 ει πα Κυ ρι ε ε ε λε ε η οο ον με φι τ α^κ
 σαι την ψυ χη ην μου ο ο α η η μαρ το ον σοι^ρ
 Κυ ρι τ ε προς σε και τε ε ε φυ ν γον^κ
 δι τ δα ξο ο ον με του ποι ειν το ο θε ε λη η μα α^κ
 σου φι ο τι συ εε ει ο θε ο οσ μου^π
 ο πα ρα σοι πη γη ζω ης φι εν τω φω^κ
 τι τι σου ψο ο ο με θα φως^ρ
 Πα ρα α α τει ει νον το ε ε λε ε ο οσ^κ
 σου τοις γι νω ω σκου σι τ σε^π
 Α α α γι οσ ο θε οσ φι Α α α γι^κ
 οσ Ι σχν ρος φι Α γι οσ Α α θα να α τος ε ε λε

ε η σον η μας

(ἐκ γ')

χ

9

Δο ο ζα θα τρι ι ε και Υι ω και Α γι ε ω Πνευ

π

μα πι

9

Και την και α ει ֤ και εις τους αι ω ω ω ναστων

π

αι ω ω ω νων α μην

9

Α γι ος Α ε θα να α τος ε ε λε ε η σον

π

η μας

χ

Α α α α α α γι ε ο ος ο θε ε ε

Δ

ο ος

δι

Α α α α γι ε ο ος Ι ε σχυ ν ρο ο ος ֤

χ

Α α γι ε ος Α ε θα α α α α να α α

Δ

α το ος ε λε ε η η η σο ον η η η μας

δι

·*Ἡχος Δι χ* φιος

(Κατά Θεόδωρον τὸν Φωκαέα)

Δο ξα σοι τω ω δει ξα αν τι το φως Δο ξα εν ν ψι

στοις θε ω το και ε μη γη ης ει οη η
 νη το εν αυ θρω ω ποις εν δο και ι α
 μνον με εν σε εν λο γου ον μεν σε προ σκυ νου
 ον ον με εν σε το δο ξο λο γου ον ον με εν
 σε εν χα ρι στου με εν σοι το δι α την με γα α α λην
 σου δο ο ξαν

Kv v v ρι ε Ba' σι λευ το ε που ρα α
 νι ε θε ε ε ε Pa α τερ Παν το κρα α τερ το
 Kv ρι ε Yi ε μο ο νο γε νες το I η σου Χρι στε καιαι
 A α α γι ον Ηνε εν μα
 Kv v v ρι ε o θε ος o α μνο ος
 του ον θε ον o Yi o ο ος του Ηα τρος το o αι αι
 ζων την α μαρ τι i i α αν του κο ο σμον το
 ε λε η η σου η μας o αι αι φων τοις α μαρ τι

Δ
τε
ας του κο ο σμου

Δ
τε
Προσ δε ξι την δε η ησιν η μων ο κα θη με ε νος
εν δε ξι α α του Πυ τρος και ε λε η σον

Δ
τε
η μας

Δ
τε
Ο ει συ ει ει μιο ο νος Α α γι ι ος τε συ
ει μιο ο νος Κυ ρι ος Ι η συν ου ους Χρι
στος τε ει εις δο ο ξαν Θε ου ου Πα τρο ο ος α

Δ
τε
α μην

Δ
τε
Καθ ε κα α στην η με φα αν ευ λο γη η
σω ω σε τε και αι νε ε σω το ο νο ο μα α
σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι αι ω ω να του

Δ
τε
αι ω ω νος

Δ
τε
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ι ε εν τη η με φα
α τα αυ τη α να μαρ τη η τους φυ λα χθη η η

ταῦτα
ναὶ η μας

Δ

Εὐλόγη τος εἰ Κύριε καὶ εἰ ο Θεός των Πατέρων εἰ ο θεός καὶ μαρτυρῶν καὶ αἱ γῆς τοι ο ον καὶ δεδοξασμένη εἰ νον τοι ο νο μα πατασσοῦ εἰς αἱ ω

Δ

ω ω ω νας α μην

Γε νοι τοι Κύριε τοι εἰ λεοντεφη μαστικα θα περη ηλι πι ι σαι με ε εν ε πι σε

Δ

Εὐλόγη τοι ειει Κύριε διδαξο ο ον με ται α δι ι και ω ω μα τα α σου

Δ

Κύριε ε και α τι τιν γη ε γε νη η θη ης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε ε γω ω ει ει ει πατει Κύριε ε ε λε ε η η σο ον μετι ει α σαι την ψυχη η η μου ο ο τη η η μαρ

Δ

το ον σοι

Kαὶ τὸν περὶ τοῦ θεοῦ λόγον διέδωσεν
οὐ μάτιον ποιεῖ τὸ θεόν εἰς εἶναι οὐκανόν
τι σὺ εἶ εἶ ο Θεός οὐκούνης μου
Ο τι παρὰ σοι πηγὴ γῆ ζωὴς τὸν τινὰ φωτισθείαν
τι τι σου οὐ ψόνος μεθικών
Παρὰ αὐτῷ εἰ εἰ νοούντο οἱ λεπτοὶ οἱ σου
οὐ οὐ τοις γῇ γνῶσθαι στοχούντοι τι σε
Αὐτὸν γὰρ οὓς θεοὺς τοὺς θεοὺς τοὺς θεοὺς τοὺς
οὐσίας τοὺς τοὺς θεούς τοὺς θεούς τοὺς θεούς τοὺς
λεπτοὺς τοὺς θεούς τοὺς θεούς τοὺς θεούς τοὺς
Δοξαὶ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Αγίου τοὺς
Πνεύματος τοὺς
Καὶ νῦν υπὸν καὶ αἴτιον εἰς τοὺς μὲν οὐκανόντας

Δ
τ
μ ω ω ω νων α μην

Δ
τ
A γι ος A θα να τοτ ε λε ε η οο

Δ
τ
ο ον η η μας

Δ
τ
A α α α α γι ο ο ο ος ο ο Θε ε

Δ
τ

Δ
τ
A α α α α γι ι ο ο ος Ι ι σχν

Δ
τ

Δ
τ

Δ
τ
A α γι ι ο ο ος A α θα α να α
τος ε λε ε η η η συ ο ον η η η η μας

"Ἡχος ἡγ Γα χ (*)

Δ
τ
Δο ξα α σοι τω ω δει ξαν τι το ο φως γη δο ξα εν
ψι ι ι στοις θε ω ρ και ε πι γης ει ει οη
η η νη π εν πν υρω ποι οις εν δο κι ι ι ι α

(*) Κατὰ Πέτρον τὸν Δακεδαιμόνιον.

— | ψαλτήριον
 Υ μνου με εν σε εν λο γου με εν σε ?? προ σκυ νου
 ου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ?? εν χα ωι στου ου
 — | ψαλτήριον
 ον με εν σοι ?? δι α την με γα α α ληνσου δο

— | ψαλτήριον

ο ο ο ξαν

— | ψαλτήριον
 Κυ υ υ φι ε Βι οι λεν ?? ε πον φι α νι
 — | ψαλτήριον
 ε Θε ε ε ε Πα α τερ Παν το κρα α τορ φ
 — | ψαλτήριον
 Κυ φι ε Υι ε μο ο νο γε νες Ι η σου Χρι ι στε ??
 — | ψαλτήριον
 και Α α α α γι ι ο ον Ηνε ε ε εν μα

— | ψαλτήριον
 Κυ υ υ φι ε ο Θε ε ος ?? ο ο ο μνο ο ος
 — | ψαλτήριον
 του Θε ου ο Υι ο ο ος του Πα τρος φ ο αι
 — | ψαλτήριον
 αιρων την α α μαρφ τι ι ι α αν του κο ο

— | ψαλτήριον
 σμου φ ε λε η σον η η μας ο αι αι αι ρων τας
 — | ψαλτήριον
 α μαρφ τι ι ι α ας του ου κο ο ο ο σμου

— | ψαλτήριον
 Προσ δε ε ξαι τη ην δε η σιν η η μων ο κα θη με

νος εν δε ξι α α α του Πα τοσ ρ και ε λε
η σον η μας

γγ

ο τι ον ει ει μο ο νος Α α γι ι ος ?? ον
ει ει ει μο ο νος Κυ ρι ος ρ Ι η σους Χρι στος
ει εις δο ξαν Θε ον ον Ηα αιρος α μην
ει εις τον ιι ιι ω ω ω να ρ και εις τον αι ω ω να α

γγ

Καθ ε και α στην η με οναν ει λο γη η σω ω σε ρ
και αι γε ε ε ε σω το Ο ο γο μα α σου ον
ει εις τον ιι ιι ω ω ω να ρ και εις τον αι ω ω να α
του αι αι αι ω ω ω νος

γγ

Κα τα ξι ιι ω ω σον Κυ ρι ι ε ?? εν τη η
με ρα τη α αν τη ρ α να μα αφ τη η του ον αν λα
χθη η η ναι η μας

γγ

Ε εν λο γη το ος αι Κυ υ ρι ι ε ε ε ο
θε ο ο ος των Ηα τε ε ε ρων η μων ρ και

λη η μα α α σον οο τι συ ει ει ει ο Θε ο

—
0 0 06 μoo

וְיַעֲשֵׂת־יְהוָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיַעֲשֵׂת־יְהוָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

εν τω φω ω τι ε ι σου ο ψη ο ο με ε θα α φως ٩٩

נְאָזֶן | וְיַעֲשֵׂה | כִּי־בְּלֹדָם | וְיַעֲשֵׂה | כִּי־בְּלֹדָם |

וְיִמְלֹא־תָּבוּן־בְּכָל־בְּנֵי־עַמּוֹךְ ۲۲ A ۹

וְאֵת הַזָּהָר אֲשֶׁר-יְמִינְךָ תִּשְׁבֹּחַ וְאֵת הַזָּהָר אֲשֶׁר-יְמִינְךָ תִּשְׁבֹּחַ

۱۳۴۳-۱۹۷۶ **مکالمہ** **گردشی** **مذکور**

σχν υ ρος η Α γι ος Α α υια νια α τος ε ε λε η
→ ζ ζ σ ζ ζ ζ

η σον η μας 22

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι τ ω Πνε

Kai νυν καὶ αἱ οὐκ εἰς τοὺς αἱ ωντας τῶνται ω ω

—בְּנֵי־עַזְבָּן־יְהוֹנָתָן וְאֶחָד

A γι ος A α θα να α τος ε ε λε η η σον η μας ??χ

καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
μι αἱ οἱ τὸν ὁμοίῳ δὲ ἡ οὐρανὸς εἰς τὸν τόπον τὸν οὐρανὸν
οὐρανὸν μιαρά σου εἰς τοὺς αἰώνας αἰώνας αἰώνας αἰώνας

Γε εἰς εὐνοϊκόν Κύριον εἰς τὸν εἰς εἰς λέοντος
σου εφημήνας Διὸν καὶ θάνατον περιθλάπιον τοσούμενον
εἰς αἰώνας

Εντὸν δὲ γῆν τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν διάδοκον αἰώνας
ξενούμενον τὰ διάδοκα ωρωματάσια αἰώνας αἰώνας

Κύριον εἰς εκατὸν εἴκοσι γῆν εἰς γῆν ηγεθῆς
ημῖν τῷ εὐρετῷ αἰώνιον γενεθῆσιν πάρεστι
γεωργίαν τὸν Κύριον εἰς εἰς εἰς λέοντος ηγεθῆσιν
στούντιον μετὰ τοῦτον αἰώνας τὴν φύσην ηγεθῆσιν μονονότον

Κύριον εἰς πρῶτον σε εἰς καὶ τε εἰς φύσην γοναῖς
διάδοκον τὸν οὐρανὸν μετὰ τοὺς πάντας εἰς εἰναῖς τὸν θεόν

A α α α α γι ι ος ο ο Θε ε ο ο
ο ο ος

A α α α α γι ι ι ο ος Ι ι σκυ ν
ε ο ος

A α γι ι ο ο ος Α α θα « να α α τοσδέ
ε ε λε ε ε η ο ο ον η η μας

Ἡχος δ'. $\frac{6}{\chi}$ 4μος

Δο ο ξι σοι οι τω δει ει ξαν ι το φως δή δο
ξι α εν υ ψι ι ε στοις Θε ω χ και ε πι γη ης ει
ρη η η νη ω εν αν θρω ποις ε ευ δο ο κι ι ι α χ

Υ μίου με εν σε ευ λο γου με εν σε χ προ σκυ νου
με εν σε δο ξο λο γου μεν σε δή ευ χι ει στον ου
μεν σοι χ δι α την με γα α α λην σου δο ο ο ξαν λ

Kυ υ υ φι ε Ba σι λεν δή ε που φα νι ε

Θε ε ἦτα ερ εο Παν το χρι και πτωη ἦτα Κυ ρι ι ε Υι
ε μο ο νο γε νες ἦτα Ι η σου Χρι ι στε και Α α
α γι ο ον Πνευ εν μα

Ku u u φι ε ο Θε ος Ἀ ο α μνο ο ος ιου θε
ou ou ou o Yi c o os ton Πα τρος λ ο ai ui
φων τηε u μαρ ti i i αν tou κο ο ο σμον Ἀ ε λε
η η σον η μας λ ο ai ui φωντας u μαρ ti i ας
τουσουκο ο σμιου

Προσ δε ε ἔσαι την δε η σιν η μιων μὲν ο κα θη με
ε νος εν δε ξι α α τον Πα τριας μὲν και ε λε η
σον η μας

O ου ει ει μο ο νος Α γι ος δι ου ει
ει μο ο νος Κν ρι ος Ι η σους Χρι ι στος εις δο
ο ξαν Θε ε ου Πα τρος α μην

Kαθ ε κα α στην η η με εραν ευ λο γη σω
σε θ και αι νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α σου
εις τον αι ω ω ω να χ' και εις τον αι ω ω να τον
αι αι ω ω ω νος

καταξιανούσαντος την η μερα παραπομπήν αναγνωρίζει την ουσιαστική της σημασίαν. Η μερα παραπομπήν αναγνωρίζει την ουσιαστική της σημασίαν.

Εν λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρωι η μων δὲ και αι νε το ο ουκαι δε δο ξα
σμε ε ε νον το Ο ο νο μα α α σου δὲ εις τους αι ω ω
ω νας α μην

Γε ε ε ε νοι οι το Κν φι ε το ο ε λε ε οξου
 εφ η μας δη κα θα α περ ηλ πι ιτσαμεν ε πι σε χ
 Ευ λο γη τος ει Κν φι ε χ δι δα α ξο οον με

καὶ τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὸν ἁγιότατον θεόν
 ε ε ε τα α α δι και αι ω μα α τα α σου 6
 λ

Κυ ρι ι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θησ η
 μιν εν γε νε ε α και γε νε α χ ε γω ω ει
 ει πα Κυ ρι ι ε ε Ε λε ε η σο ον με
 ι α α σαι την ψυ χη η ην μου ον ον ο ο τι η μαρ

το ον σοι 6
 λ

Καὶ τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὸν ἁγιότατον θεόν
 ε δα ξο ο ον με τον ποι ειν το θε ε λη η μα α σου χ
 ο α συ ει ει ει ο Θε ο ος μου 6
 λ

Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζωωης με εν τω φω πι
 ι ι σον ο ο ψο ο ο με θα φως 6
 λ

Πα ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου
 τοις γι νω σκον σι ι σε λ A α γι ο ος ο
 θε ος λ A α γι ο ος I σχν ρος μι A γι ι ος

Α θα να α τος ε ε λε η σον η μας

6

χ

Δο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

6

χ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω ω ναστων αι

ω ω νων α μην «Αγιος Αθάνατος» ως ἄγω

6

χ

Α α α α γι ι ο ο ος ο ο θε ε ος Δ

Α α α α α γι ι ο ο ος Ι ι σχυ ν ρος Δ

Α α γι ι ος Α α θα α α να α α α

τος Δ ε ε λε ε η η η σο ον η η η μας

‘Ηχος δ'. Δι. χ 4μος

Δο ο ξα σοι τωω δει ξαν τι το ο φως Δ δο

ο ξα εν υ υ ψι ιστοις Θε ω Δ και ε πι γης ει

εη η νη Δ εν αν θρω ποις εν δο κι ι ι α Δ

Υ μνον ον μεν σε εν λο γου με εν σε Δ προ σκυ

νον ου μεν σε δο ξο ο λο γου μεν σε χ εν κα
 δι στου ου οι με εν σοι δι δι α την με γα α α

λην σου δο ο ο ξαν Δ Δ

K u v οι ε ε ε Ba σι λεν δι ε που φα νι
 ε Θε ε δι Πα τερ Παν το κρα α τορ δι Ku φι

ε Yι ε μο νο γε νες I η σου ου Xφι στε ?? και

A α α γι ον Πνε ε εν μα Δ Δ

K u v οι ε ε ε ο Θε ος δι ο α μνο ο ος
 του Θε ε ου ου ου ο ο Yι ο ο ος του ου Πα τρο

ος δι ο αι αι φων την α μαρ τι ι ι αν του κο

ο σμουν ε λε ε η ησον η ημας δι ο αι αι

αι φω φων δι τας α μαρ τι ι ι ας του κο ο

ο σμουν Δ Δ

P φο οσ δε ξαι τηην δε η σιν η μων δι ο κα

θη η με νος εν δε ε ξι α α α του ου Πα τρος Δ
και ε λε η σον η μας Δ

O τι συ ει ει ει μο ο νος Α γι ι ος συ

ει μο νος Κυ ρι ος Δ I η σου ους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ε ου ου Πα τρο ο ος α α μην Δ

Kαθ ε και στην η με ρα αν εν λο γη σω ω σε δη

και αι νε ε σω το O νο ο μα α σου εις τον

αι ω ω να Δ και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος Δ

Ka τα ξι ι ι ω πον Κυ ρι ι ε δη εν τη

η η με ερα α τα αν τη Δ α να μαρ τη τη η η

τους Δ φυ λα χθη η η ναι αι η η μας Δ

Eν λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε ος των Πα

Ιε ε ε ρω ων η η μων Δ και αι νε ε τον και δε

δο ἔα σμε ε 8 νον το ο Ο νο ο μα α σον εις τους αι
 ω ω ω να ας α α μην

Γε ε ενολοι το Κυ ρι ε το ο ε λε ε οςσου εφ
 η η μας ἀ κα θα α α περ ηλ πι i σα με ε
 εν ε πι σε

Εὐλογητος ει Κυρι ε ε ε διδαξο
 ον μετα δικαιω μα τα ασου

Ku φι ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η θης
η η μιν εν γε νε α ακαι αι γε νε ε α δι ε
γω ω ω ει ει ει πα ?? Ku φι ε ε λε ε η η
σο ον με Δ I α σαι την ψυ χην μου ο ο τι η

يَكْتُبُونَ
mao to o o oy sol

$H\chi\cos \frac{\lambda}{R} a'.$ — $\frac{x}{q} \chi^r 4\mu\cos (*)$

Δοξα σου τῷ δει ξα αν το ο φως ḥ δο ξα
εν ν ψι ι στοις Θε ω ḥ και ε πι ι γη ης
ει οη η νη x εν αν θρω ω ποιοις ε εν δο
ο xi ι α x ḥ

(*) Κατὰ Πέργον Πρωτοψάλτην τὸν Βυζάντιον.

—
 Υ μνου μνι σε εν λο γου μεν σε ♪ προσκυ νου
 με εν σε δο ξο λο γου ου με εν σε; ♪ εν χι
 οι στου με εν σοι ♪ δι α εην με γα α α α λη ην σου

—
 ου δο ο ξαν ♪

—
 Ku οι ε ε ε Ba οι λεν ε που ρα νι ε

—
 θε ε ♪ Pa α τερ Pa αν το ο κρα α τωρ ♪

—
 Ku οι ε Yινι ε μο ο νο γε ε νες Δη I η

—
 σου Χρι ι στε και α α α γι ι ο ον Πνε εν μα ♪

—
 Ku οι ε ε ε ε Θε ος ο α μνο ο ος του

—
 θε ε ον ο Yι ο ος του Pa τρος ♪ ο ο αι

—
 αι αι αι φων εην α μαρ τι ι ι α αν του χο ο

—
 σμου ♪ ε λε ε η σου η η μας ♪ ο αι αι αι

—
 εων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο σμου ♪

—
 Προσ δε ξαι εην δε η η σιν η η μων ♪ ο και

Kαθ ε κα αστην η με ραν εν λο γη η σω α
σε και αι νε ε ε ε σω το ο νο ομα α α συ θη
εις τον αι ω ω να^q και εις τον αι ω ω να α
του ου αι αι ω ω νο^q

Κα τα ξι ι ω σο ον Κυ υ ρι β εν ει η
 με φα α τα αυ τη θλ α να μαρ εη του ους φυ λα αχ θη
 η η ναι η μας

ος των Πα τε ε ε ρων η μων ♡ και αι αι Αι νε
ε των και δε δο ξι σιε ε ε ε νον το ο Ο ο νο μα

α ασου ♡ εις του, αι αι ω ω ω νας α μην ♡

Γε νοι το Κυ ρι ι ετο ο ε λε ε ο οσσουυ εψ
η μας και α θα περη ηλ πι ι σα α με ε εν ε

πι σε ♡

Eυ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ♡
δι ι δα α α ξο ον πε ?? τα α δι και ω ω μα

τα α σου ♡

Κυ ρι ι ε ε κα α τα φυ γη ♡ ε γε νη η η θης
η μην δη εν γε γε α α και γε νε α ♡ ε

γω ει πα Κυ υ ρι ε ε ε λε ε η σο ο ον με ♡
ι α σαι την ψυ χη η τη μου ου ο ο τι η η

μαρ το ον σοι ♡

Κυ ρι ε προ ος οβ και τε ε ε φυ ν
 γον ḥ δι ι ι ιδα α ξο ον με ḥ του ποι ειν το ο
 θε λη μα α σου ?? ο ει συ ει ει ο ο θε ρ

μου

Ο ε πα ρα σοι οι πη γη ξω ω ης ḥ εν τω
 φω τι ι ι σου ο ψω ο ο με θα φω ω ως ḥ

Πα ρα α α τει ει νον το ο ε ε βλε β ο

οσ σου τοις γι νω ω σκου σι ι σε ḥ Α γι ι ο
 οσ ο ο ο θε ε ος ḥ Α γι ο ο οσ Ι σχ ρος ḥ
 Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η η σο ο ον

μας

Δο ξα Πα ροι ι ι και Υι νε ω και Α γι ι ω

Πνε ε σν μα α τι

Και νυ ν υ ν ν τοκ α ει ει και εις τους αι ω ω

—
 ω να ο α αιτων αιαι ω ω ω νων α μην
 A γι ος A θα α να ατος ε ε λε η η σο ο
 ον η η μας
 A α α α α α γι ι ι ι ι ος υ ο
 θε ε ε ε ος
 A α α α α α γι ι ι ι ι ο ος Ι
 ι σχυ ν ρο ο ος
 A α γι ος A α θι α α α α α να α
 α α τος ρ ε ε λε ε η η σο ο ον η η
 η η μας

·
 Ἡχος π ρ πα χ 4μος

(Κατά Γρηγόριον τὸν Πρωτοψάλτην)

Δο ο ξα σοι τω ω δει ξαν τι τα φως δο ο ξα
 εν υ υ ψι ι ιστοις Θε σ ω π ρ και ε πι ε γη ης

π
ει οη η η νη εν αν θρω ω ποι οις εν δο
κε ι α π

Y μανου ου μεν οε εν λη γην μεν σε προ σκυ νου
ου μεν σε δο ξη ο λη ο γην ου ου με εν σε

εν χη οι ι στον με εν σοι δη δι α εην με γα α α α
λην σου δο ο ξαν

Kυ υ υ υ θι ε Βα σι λην δε που φη νι ε
θη ε ι Πα α τεφ Πα αν το κρα α τοφ Κυ υ

θι ε Υι υ ε μο νο γη ε νες λη η σου ου

Χρι στε και αι Α α α α γη ον Ηνε εν μα π
Kυ υ υ υ θι ε ο Θε ος ο α μνο ο ος

του Θε ου δε ο Υι ο ο ος ιον Ηα τροσ ο ο
αι αι αι αι θωντηναμηρ τι ι ι αν του χο ο σμουν

π
ε λε ε η σο ον η η μας ο αι αι θων τας α μαρ

τι ι ι ι ας ΙΟΥ χο ο σμου

π

Πρεο οσ δε ἔται την δε η ησιν η μων ^x ο κα θη

π

η με νος εν δε ξι α α α του Πα τρος ^x χαι ε

π

λε ε η σον η μας

π

Ο ο ο τι συ ει μο νος Α α α γι

π

ος Δ ον ει μο νος Κυ ρι ος ^x η η σους Χρι

π

τι στος ^x εις δο ο ο ξανθε ου ου Πα τρος Α μην

π

Καθ ε κα α στην η με ε ραν ευ λα γη η σω

π

ω σε Δ ι και αι νε ε ε σι ι το Ο ο νο μα α α

π

συνεις τον αι ω ω ω ω να ^x και εις τον αι ω ω ω να

π

να του αι ω ω νος

π

Κα τα ξι ι ι ω ω σον Κυ υ ρι ε εν τη η

π

με ε ρα τα α αν τη ^x α να μαρ τη η η τους φυ λα

π

χθη η η ναι η μας

π

Εὐ λο γη το ος ει Ku ν οι ε σ ο θε
 ος των Πα τε ε ερων η μων και αι αι αι αι νε

τον λ και δε δο ξα σμε ε ε νουν κ το ο ο νο
 ια α ασου Δ εις του ους αι αι ω ω ω νας α μην

Γε ε ε νοι οι το Ku ν οι ε το ο ε λε ε ος
 σου ε εφ η η μας κα θα α α περ η ηλ πι ε ε σα μεν ε
 π ι οε

Εὐ λο γη το ος ει Ku ν οι ε ε ε ε
 δι ι δα ξο ο ον με τα α α δι ι και ω ω μα
 τα α σου

Ku οι ι ε και τα φυ γη ε γε νη η η θης
 η μην Δ εν γε ε νε ε α α και γε νε α
 ε γω ω ω ω ει ει πα ~ Ku οι ε ε ε λε ε η
 η οο ο ον με σ ι α α σαι εην ψυ χη η η η μου

ο ο τι η η μαρ το ον σοι
 κι οι ι ε προ ος σε και τε φυ γον δι δα α
 ξον με του ποι ειν το ο θε ελη η μα α ασου δή ο τι
 συ ει ει ει ο θε ο ος μου
 ο α πα ρα σοι οι πη γη ζω ης φεν τω φω ω
 τι ι εσου ο ο ψο ο ο ιεθ φως
 Πα ρα α α α α α τελ ει νον το ο ε λε ε
 ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι ι σε Α α α
 γι επος ο θε ος Α α α γι ος Ι σχυ ρος Α
 γι ος Α α θα να α τος ε ε λε η η σον η μας
 Δο Επα τρι ι ι και Υι ω και Α γι ι ω Πνευ
 μα τι
 Και νυν και α ει Χι και εις τους αι ω ω να
 ας των αι αι ω ο ο νων η μην

«Ἄγιος Ἀθάνατος» ὡς ἄνω.

Α α α α γι ι ο ος ο θε ε ο ο ος
 Α α α γι ος Ι οχυ υ υ θο ος
 Α α γι ι ος Α α θι α α α α α α
 νια α τος ε λε ε η η η θο ον η η η μας

Ἡχος βαρὺς $\tilde{\chi}$ $\tilde{\chi}$ 4μος

(Κατά Ἰάκωβον τὸν Πρωτοψάλτην)

Δο ξα σοι τῷ δειξα αν τι το φως ?? δο ξα α εν ν ψι
 ει στοις θε α ω ω ω και ε πι γη ης ει οη η
 η η νη εν αν θρω ποις ευ δο χι ε α
 Υ μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε προ σκυ γου
 μεν σε δο ξο ο λο γου μεν σε εν χα ει
 στου ου με εν σοι ?? δι α την με γα α α λην σου δο
 ο ξαν

Κύ υ υ φι ε βα σι λαν π ε που φι τι ε θε β
 ε ε β ε πα α τερο παν το κρα α τορ ~ κυ
 φι ε γι υ ε μο ο νο γε νες Ι η σου σου χρι τ
 στε ?? και Α α α γι ι ον πνε ευ μα ~
 Κύ υ υ φι ε ο θε ος π ο α μνο ο ος τον θε
 ον ?? ο γι ο ος τον πα τρος π ο αι αι αι
 αι φων την α μαρ τι ι ι ι αν του χο ο σμου π
 ο λε η η σον η μας ?? ο αι αι αι φωντας α μαρ τι ι ι
 ας του χο ο σμου
 προ οσδε ε ξιτη ην δε η σιν η ημων ?? ο και θη
 με ενος εν δε ξι α α α του συ πα α τρος ?? και ε λε η
 σου η μας
 ο τι συ ει ει ει μο ο νος Α α γι ι ος ??
 συ ει ει μο νος κυ υ υ φι ι ι ι ος Ι η σους

Χρι στος?? ει εις δο ο ο ξαν Θε ου Πι προς Α μην
Καθ ε κα α α σην η η με ε ε ε φαν ει λο
γη τη γι ωω ωω ωσ?? χαι αι νε οοι το ο νοο μα
ου εις τον αι ω ωω ω να ?? χαι εις τον αι ω να α
του ου αι ω ω νος

Καταξιωσον Κυριε εν τη γη
μερατυπη ανα μαρτη η τους φυλαχθη
ηηναιη μας

Ευ λο γη το ος ει Κν υ ρι ι ε ?? ο Θε
ο ο οστιν ιλα τε β ε μων η μων και αι νε τεν
και δε δο ξι α σμε ε ενυν το Ο νο ο μα α σου ?? εις

τους αι αι ω ω νας α μην
Γε νοι το Κυρι ι ε το ε λε ος ου εφ η μας ?? και
θα α περ ηλ πι ι ισα μεν ε πι ι σε

Εν λό γη το ος ει Ku u v ρι 1 1 1 ε χ
 δι 1 δα α ξο ο ο ον με τα δι και α ω ω μα
 τη α σου ρη
 Ku ρι 1 ε κα τα φυ γη η η ε γε νη η η ςη
 ης η η μιν ?? εν γε γε α α και γε νε α ~ ε
 γω ω ω ει ει πα Ku ρι 1 ε ε λε 8 η ο ον με ??
 ι α α μιτην ψυ χηνμου ουσ ο τι η η μαρ το ον οοιε
 Ku ρι ε προ ος εε κα τε ε ε φυ γον δι δα
 α ξο ον με του ποι ειν το θε ε λη η μα α α σου φ ο
 τι ου ει ει ει ο ο θε ο ος μου
 ο τι πα ρα σοι πη γη η ξω ω ης ?? εν τω φω
 τι 1 1 σου ο ψο ο ο με θα φως
 Πα ρα α α ται ει ει ει νον το 6 λε 8 ο ος
 σου τοις γι νω ω σχου σι 1 οε ~ Α α α α

γι 05 0 θε 0 05 Λ α α γι 05 1 σχυ υ
ρος ?? A α γι 1 05 A α θινα α τος ε λε ε η σων

η μας

Δο ξα Πα τρι 1 1 και αι Υινι ω και Α γι 1 ω

Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι ω ω ω γων α μην

«Ἄγιος Ἀθάνατος» ώς ἄνω

A α α α α γι 1 0 05 0 0 θε ε ε

ο ο ο ος «Ἄγιος Ἰωχνόδος» ώς ἄνω

A α α α γι 1 05 A α θα α α να α

α α τος π 9 α ε λε ε η η η σο ον η

η η μας

Ἡ μετανοία πάντα τὰ πάντα

(Κατά Ιάκωβον τὸν Πρωτοφάλτην)

Δο ξα ποιει ψι δει ξαν τι το φως η δο ξα εν υ ψι
ει στοις θε ε ω η και ε πι ε γη ης ει οη η η

νη Δ εν αν θρω ω ποιει εν δο κι ει α θι

Υ μνου αε εν σε ευ λο γου ου μεν σε προσκυ νου με εν

σε ε δο ξε λο γου μεν σε θι εν χα οι στου με εν

σοι Δ δε α την με γα α α λην σου δο ο ο ξανθι

Κ υ υ υρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε

ε Πα α α τεο Παν το κρα α τορ η Κυρι ε ε Υι ε

ε μο νο γε νες I η σοι ου Χρι ε στα ς και Α α α

γι ον Πνε ε ευ μα θι

Κ υ υ υρι ε ο θε ος ο α μνο ος του θε ου

ο Υι ο ος του Πατροςδι ο αι αι ρων την α μαρ τι

ει α αν του ρο ο σμον θι ε λε η σον η η

κας Δ̄ ο αι αι φων τας α μπρ τι ι ι ας του
 χο ο ο σμου

Πρεσ δε εξιτην δε η η σιν η η μων ο κα θη με ε
 νος εν δε ξι α α α του Πα α τρος ?? και ε λε ε

η σου η μας

Ο τι συ ει ει μο ο νος Α γι : ος Δ̄ συ ει ει
 ει μο ο νος Κυ υ υ ρι ι ος Ι η σου ους Χρι
 στρος ?? εις δο ο ο ξανθε ε ου ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ε ε φαν ευ λο γη σω

σε και αι νε ε σω το ο Ο ο νο μα α σου Δ̄
 εις τον αι ω ω ω ω να Δ̄ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σο ου Κυ ρι ι ε Δ̄ εν τη η με
 φα α τα α αυ τη χ α να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η

η η ναι αι η η μας

υ
δι

Ευ ρα τη τος ει καν υι ε το φε αν ε γεν
πα ε ε ε βων η η μων ?? και αι ε τον δι και δε
δο ξα σμι ε ε γον το ο ο ο νο μα α ασου εις τους

αι αι ω ω ω νας α μην

υ
δι

Γε ε ε νοι οι το Κυ ρι ε δι το ο ε λε ος σου
ου εφ η μας δι κα θα α περ ηλ πι ε ε σα μεν ε πι

το

υ
δι

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ?? δι δα α
ξο ο ο ον με ε ε τα α δι και ω ω μα τα

α σου

υ
δι

Κυ ρι ε κα τα φυ γι ?? ε γε νη η η θης
η μιν δι εν γε νε α και αι γε νε α δι ε γε
ω ε ει λα Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σο ον με π

וְיַעֲשֵׂה כָּל־כָּלָבִּים
 i a a σαιτην ψυ χη ην μουου o o τι η η μαρ
 וְיַעֲשֵׂה כָּל־כָּלָבִּים
 to ov sou

Οὐαὶ πατρὶ σοι πηγῇ ζωής γε εν τῷ φεύγειν
οὐαὶ πατρὶ σοι πηγῇ ζωής γε εν τῷ φεύγειν

Πα qa tel el yoy to o s s λ8 o o os sou tuis

— יְהוָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל —

תְּמִימָה, תְּמִימָה, תְּמִימָה, תְּמִימָה, תְּמִימָה,

۱۳۱۷-۱۹۷۸

וְיַעֲשֵׂה כָּל־כָּלָבֶן וְיִמְצָא כָּל־כָּלָבֶן

μα τι

Και νυ ο υ υν και α ει η και εις τους αι ω ω
 νας των αι ω ω ω νων α μην μην
 Α γι ος Α θα να τος χ ε ε λε η σον
 η μας η μην
 Α α α α α γι ι ι ο ος ο ο θε ε ο ο ος θε ε ο ο ος
 Α α α α α γι ι ο ος Ι ι σχυ υ υ ρο ος σχυ υ ρο ος
 Α α γι ι ος Α α θα α α να α α α
 τος ε λε ε η η η οο ον η η η μας

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΙ

(Καὶ Κωνσταντῖνος τὸν Πρωτοψάλτην)

Ηχος α' Ηα ρ

Γεῦ — πο — δι — το — πο —

Δο ἕα σοι τῷ δει ἔαν τι τῷ φως δο ἔα εν ν ψιστοῖς Θε
πο μὴ και σ πι γῆς ει οη νη εν αν θρω ποιευδο κι α π

Γεῦ — πο — δι — το — πο —

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ του μεν σε δο
πο μεν σε μὴ εν για ρι στου μεν σοι δι α την

πο μεν σε μὴ εν για ρι στου μεν σοι δι α την

με γα λην σου δο ἔαν

Γεῦ — πο — δι — το — πο —

Κν ρι ε Βι σι λεν σ που ρα νι ε Θε σ Πα τερπλαν
πο μεν σε μὴ εν για ρι στου μεν σοι δι α την

το κρα τορ μὴ Κν ρι ε Υι ε μο το γε νες Ι η σου Χρι

πο μεν σε μὴ εν για ρι στου μεν σοι δι α την

στε και Α γι ον Πνευ μα

Γεῦ — πο — δι — το — πο —

Κν ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ον ο Υι ος
πο μεν σε μὴ εν για ρι στου μεν σοι δι α την

ος του Πα τρος ο αι φων την α μαρ τι i αν του κο ο

σμου ε λε η σον η μας ο αι φων τας α μαρ τι αι φων κοσμου π

Προσ δε ἔκι την δε η σιν η μων ο κα ψη μενος εν δε

ξι α του Πατροψκαι ε λε η σον η μας π 9

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σον χριστοζεις δο ξαν θε ου Πατροςα μη ην 9

Καθ ε καστην η με φαν εν λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα α συν εις τον αι ω ω να ολη και εις τον
αι ω να του αι ω νος π 9

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με φα τα αυ
τη α να μαρτι τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας π 9

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο θε ος των Πα
τε ε φωνη μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σουεις τους αι ω νας α μη ην π 9

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε οςσον εφ η μας κα θα
περηλ πι σα μεν ε πι σε π 9

Ἐν λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου π

Ἐν λο γη τος ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα σου π

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α δι ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με δι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρτυροσι π

Κυ ρι ε προσ σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξον
με δι του ποι ειν το θε λη μασου ο τι συ ει ο Θε ος μου π
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως π

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου
σι σε δι Α γι ος ο Θε ος δι Α γι ος Ι σχυ ρος Α
γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μα ας π

Αο Εα Πα τοι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

Kai vuv xal a ei xal eiç tous ai o vac towi ai oo vov

α μην

۶۰

A γι os A θa νa τoς e λe η σoν η μa aς

A γι os A θa νa τoς e λe η σoν η μa aς

A α αα γι ος Ι ε σχυ υ ρρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

A a γι o os A u a θa a a a a va a

α α τος ε ε λε ε ε η η η οο ον η

η η μας

π

Ση με θεον σω τη βι α τω χο σμω γε γο νεν α

σω μεν τω A να σταν τι εκ τα φου και αρ χη γω της

ζω ης η μων ♀ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον τον οι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ο

• 50

Ἡχος β' Ἡα χ

Δι έι σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψιστοις
θε ω και ε πι γης ει θη η τη εν αν θρω ποιεις εν
δο κι α π

Υ μνουμεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν ος δο
ξο λο γου μεν σε ευ χε θι στον μεν σοι δι α την με γα
λην σου δοξαν π

Κυ θι ε Βασι λεν ε που θα νι ε Θε ε Πατερ Παν το
χριστος Κυ θι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε
και Α γι ον Πνευμα π

Κυ θι ε ο Θε ος ο α μυρος του Θε ου ο Υι ο ος
του Πα τρος ο αι θων την α μαρ τι αν του κοσμου ε λε
η σου η μας ο αι αιρων τας α μαρ τι ας του κοσμου π

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο να θη με νος εν δε

π
ξι " ατου Πα τρο; και ε λε η σονη μα υ;

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νες Κυ δι
ος I η σους Χρι στος ει; δο ξαν Θε ου Πα τρος π μη ην π.

Κρθ ε και στην η μεραν ευ λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να π και εις τον
αι ω να τουαι ω νος

Κα τα ξι ωσον Κυ δι ε εν εη η με ρα τα α
τη α να μερη τη τους φυλα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ δι ε ο Θε ος των Πα τε ε
ρων η μων και αι να τον και δε δο ξα γμε ε νον το
Ο νο μα σου εις του; αι ω νας α μην

Γε νη το Κυ δι ε το ε λε ος σου εφ τη μας και
θα περη ηλ πι σα μεν επι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ δι ε δι δι ξον με τα δι και

π
ω μα τα σου

π
Ευ λο γη τος ει Κυρι ε ε ε δι δικ α ξο
π
ον με τα δι και ω μα τα σου

π
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη ψη; η μιν εν γε νε α
π
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον
π
με ε ασαι τηγ ψυ χην μου ο τι η μαρτιοσου

π
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με
π
του ποι ειν το θε λη μασου ο τι συ ει ο Θε ος μην

π
Ο τι πα φα συι πη γη ζω ης εν τιω φω τι σου
π
ο ψο με θαφως

π
Πα ρι τει νον εο ε λε ος σου ου τοις γι νω σκουσι
π
σε ε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος
π
Α υα να τος ε λε η συνη μα ας

π
Δο ξι Πα τρι εκαι Υι ω και Α γι ω Πνευματι

Και νυ ου και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω των αμην

Α γι ο; Α θα να τος ε λε η συν η μας
Α α α γι ι ο ος ο ο θε ε ε ο ος
Α α α α α γι ι ο ος Ι ι σχν υ υ

Α γι ος Α α θα α α νασ α α τος
ε ε λε ε η οο ον η η η μας
Ση με ρον σω τη φι α τωχοσμω γε γο νεν α
σω μεν τω α να σταν τι εκ ται φιν και πρ χη γω της ζω
ης η μων και θε λων γιρ το θα να τω τον θα να τον
το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε υ ο
ο ο ο ο ο,

Ἐχος γ' τῇ χ

Δο ἔα σοι τῷ δει ἔαντι τῷ φῷ; δο ἔα εν υψιστεῖς
Θεῷ καὶ επι γῆς εἰ θη η τῇ εν αὐθωποῖς εν δο
κι α

Υ μνουμεν σε ευ λό γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε δο
ἔο λό γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι φ δι α την με
γα αληνου δο ἔιν

Κυ ρι ε βα σι λεν ε που ρι νι ε θε ε Πα τερπαν
το κρα α τοφ φ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου
Χριστεκαι Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο θε ο; " " μνοστοιθε ου ο Υι ο ος
του Πα τρος ο αι φων την α μαρ τι ε αν του χο σσμουφ
ε λε η σου η μας ο αι φων τας α μαρ τι ε ας του
χο σμου

Προσ δε ἔκειτην δε ησιν η μων ο κα θη μένος εν δε
ξι α του Πατρούκαι ε λε η σου η ιας 77

Ο ει συ ει ει μο νος Ἀ γι ος συ ει μονος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ἔκειθε ου Πατρος α μην 77

Καθ ε καστην η με φανεν λο γη σω σε και αι νε
σω το Ο νο μα σονειστον αι ω να ♡ και εις τον αι ω
να του αι ω νος 77

Κα τα ξι ω σου Κυ ρι ε εν τη η με φα ταν τη α
τα μαρ τη τουςφυλα χθη η ναι η μας 77

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Ηλι τε ε
ρων η μωνκαι αι νε τον και δε δο ξι σμε νον το ο νο
μασσεν εις τους αι ω φνας α μην 77

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας και θα περη πι σα μεν ο πι εσ 77

Εὐ λό γη τος ει Κυ ρι ε δι δι ξον με τα δι

και ω μα τα α σου

π

Εὐ λό γη τος ει Κυ ρι ε δι δι ξον με τα δι

και ω μα τα α σου

π

Κυ ρι ε και τα φυ γη ε γε τη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ε α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

σον με ε α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε και τε φυ γον δι δι ξον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο Θε ος μου

Ο τι πι ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σον ο ψω ο με θι φως

π

Πα ρα τεινον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι ε

σε π Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σκυ ρος η Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

π

Δο ξα Πα τρι εκαι Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π
π

Και νυ υψκαι α ει και εις τους αι ω νας των αι
π

π
ω νων α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας
π

Α α α γι ι οο ος ο ο Θε ε ο ο ος π
π

Α α α α γι ι οο; Ι ι ι οχυ υ
π

π
υ υ οο ος

Α α α α α γι ο ος Α α θα α α να
π

α α α το ο ος π ε ε λε η η σον η η μα α α α α
π

α α α α ις
π

Σι με οον σω τη δι α τω κοσμω γε γρ νευ π α
π

σω μεν τω α να σταν τι εκ τη φου και αρ χη γω ωγηςεω
π

ης η ημων π κλ θε λωτ γαρ τω θα νι α τω τον θα να
π

τον το γι χος ε δωτεν η μιν και το μι γα ε λε ο ο
π

יְהוָה
0 0 0 0 0

H_{χος} δ' ἔχει

Δο οοι τω δει ξαν τι το φως δα ξα εν υ ψιστοιςθε
και ε πι γης ιι οη η νη εν αν θρω ποιε εν δο

Kυρι ε Βασιλευ ε πον γα νι ε Θεος Πατερ Παντοκρατορα α τορχου Κυρι ε Υιος μονογενης Ιησου Χριστου και Αγιου Πνευματος

Kv οι ε ο Θε os o α μνος του Θε ou o Yι os
του Πα ερος o ai ai ρων εην a μαρ ti i ar του xo o
σμου χ e λε η σον π μας o ai ai ρων τας a μαρti i

ταῦτα
ας του κο ο σμου

δ

Προσ δε ξει την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εν δε

ει απουΠατροςκαι ε λε ησον η μα ας

δ

Ο ει συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ριος

I η σους Χρι στος εις δο ο ξανθε ου Πατρος α μην

Καθ ε κα στην η με ραν εν λο γη σω σε και αι νε

8 σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω

να του αι ω ω νος

δ

δ

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αν τη Δ α να μαρτη τους φυ λα χθηναι η μα ας

δ

δ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων

η μω μων δε και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

δ

ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

δ

Γε ναι το Κυ ρι ε το ε λεασσουεφ η μας κα θα

—Γερριγής—

περηλ πι σαμεν ε πι σι

6
χ

—Γερριγής—

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

6
χ

—Γερριγής—

και ω μα τα α σου

—Γερριγής—

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ι β β β δι δα ξο

6
χ

—Γερριγής—

ου με τα δι και ω μα τα σου

6
χ

—Γερριγής—

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

6
χ

—Γερριγής—

νε α και γε νε α Δι ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

—Γερριγής—

λε η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η

—Γερριγής—

μαρ τον σοι

6
χ

—Γερριγής—

Κυ ρι ε προς σα κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

6
χ

—Γερριγής—

ειν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ει ο θε ο ος μου

6
χ

—Γερριγής—

Ο ει πα ρα σοι κη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

—Γερριγής—

ψω με θα φω ως

6
χ

—Γερριγής—

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

Σε ⁶ Α γι ος ο θε ος Α γι ος Ι σχν ρος δλ Α γι ος
 Α θα να τος ε λε η θον η μα ας 6
χ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι 6
χ
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 ναν α μη ην 6
χ
 Α γι ος Α θα να τος ε λε η θον η μα ας 6
χ
 Α α α α γι ι ο ος ο ο θε ε ε ο ος δλ 6
χ
 Α ο α α γι ι ο ος Ι ι σχν υ υ ρο ος δλ 6
χ
 Α α γι ι ος Α α θα α α να α α α τος
 ε ε λε η θον η η μα α α α α α α ας 6
χ
 Ση μερον σω τη οι α τω Κοσμω γε γο νεν δλ α
 σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φου και αφ χη γω της ζω
 ης η μωνχ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον 6
δ
 το νι κος ε δω κεν τη μιν και το με γα ε λε ο ο

גְּבָרִים וְלֹא־
וְלֹא־לְבָנִים
וְלֹא־לְבָנִים
וְלֹא־לְבָנִים

•Ηχος ή α' $\frac{q}{q}$ ♪ ρ

גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים
גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν ν ψι ιστοις

תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים
תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים

θε ω ?? και ε πι γης ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ

בְּנֵי
δο κι α

x
q

גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים
גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε δο ξο

תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים
תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים

λο γου μεν σε ?? εν χα αι στουμεν σοι δι α την με γαα

בְּנֵי
λην σου δο ξαν

x
q

גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים
גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים

Κυ ρι ε Ba σι λευ ε που ρα νι ε θε ε ΠατερΠαν

תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים
תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים

το κρα α τοφ Κυ ρι ε Yi ε με νο γε νας I η σουΧρι σε

בְּנֵי
και A α γι ον Πνευμα

x
q

גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים
גְּבָרִים וְלֹא־לְבָנִים

Κυ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ο Yi ο

תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים
תְּבָנִים וְלֹא־לְבָנִים

ος του Πα τρος ?? ο αιρων την αμαρ τι ε αν τὸν κοσμον

x
q

בְּנֵי
ε λε η σον η μας ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ε ας

του κο σμου

κ
φ

Προσ δε ξει την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εν δε ξι α ατου Πα τρος και ε λε ησον η μα ας φ

Ο ει συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ο, Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξανθε ον Πατρος α μην φ

Καθ ε κα στην η με ραν εν λο γη σω σε και αι
να σω το Ο νο μα σοιεις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος

κ
φ

Κα τα ξι φσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αν
τη ?? α να μαρ τη τους φυλα χυη ναι η μα ας φ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος τον Πα
τε ερων η μων ?? και αι να τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σον εις τους αι ω νας α μη τη φ

Γε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σον εφ η μας και θα

κερινής
περηλ πι σαμεν ε πι σε

χ
φ

Ε λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου

χ
φ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ον με
τα δικαι ω μα τα σου

χ
φ

Κυ ρι ε και τα φυ γη ε γε νη θηση μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σου με ι ασαι την ψυ χημουσον ο ει η μαρτυροι

χ
φ

Κυ ρι ε προς σε και τα φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε ος μου

χ
φ

Ο ει πα ρα σοι μη γη ζω ης εν τω φω ει σου ο
ψω με θα φως

χ
φ

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκον σι σε
Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σκν ρος Α γι ος Α θα να

χ
φ

να τος ε λε η σον η μας x
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι p
 Kai των και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην
 A γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας
 A α α γι ος ο ο Θε ε ος
 A α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος
 A γι ος Α α θα να α τος ω ε λε ε η η σο
 o ov η η η η μας
 Ση μερον σω τη φι α τω κοσμω γι ρο νων ?? α
 σω μεν τω α α στα αν τι εκ τα φου και αφ χη γω της ζω
 ης η μων ♀ και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το
 νι ρος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο ο ο
 o o os

Ἡχος ή τὸ πᾶν
(Κατὰ Πέτρου τὸν Δακεδαιμόνιον)

Δοῦ ξα σοι τῷ δει ξαντὶ τῷ φωτὶ δοῦ ξα εν υψὶ^π
στοιχεώ^π καὶ εἰ κι γης εἰ φη η νη εν ανθρώποις εν

δοῦ κι α^π

Υπάνθιμον σε εν λογον μεν σε πρόσκυναν σε
δοῦ ξο λο γου μεν σε εν καρι φι στον μενσοι δι α την με γαλην^π
σου δοῦ ξαν^π

Κυρι ε βα σι λευ τὸ που φα νι ε θε ε πα τερπαν το^π
κρα τοφ^π Κυρι ε γι ε μονο γε νες Ιη σου χρι^π
στε ε και Αγι ονπνευμα^π

Κυρι ε ο θε ος α α μλος του θε συ ο γι ος^π
οις του πατρος ο αιρων την α μαρ τι ε αν του κο σμου^π
ε λε τη σον τη μας ο αιρων τας α μαρ τι ας του^π
κε σμου^π

Προσ δε ἔχαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εν δε
 ξι α του Πατρος και ε λε η σον η μας

Ο τι σοι ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
 Ι η σους Χρι στος εις δο ο έκαν θε ου Πατρος α μην
 Καθ ε καστηγη η με φαν ευ λο γη σω σε και αι
 νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω φω να και εις τον αι
 ω να του αι ω νος
 Κα ει ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με φα ταν τη
 α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τι
 ερων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
 Ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μην
 Γε νοι το Κυρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα
 περηλ πι σαμεν ε πι σε

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και
φ μα τα σου π

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε ε δι δα ξον
με τα δι και φ μα τα σου π

Κυ ρι ε και τα φυ ρη ε γε νηθης η μιν εν γε
νε ε και γενα ε γε φ ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σον με ε ασαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρτον σοι π

Κυ ρι ε προσα και τε ε φυγον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ο θε ος μου

Ο τι παρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο ψο
με θα φως π

Πα φα τει νον το ε λε ος σου ουτοις γι νω σκουσι
π Α γι ος ο θε ος Δ Α γι ος Ι οχι φος Α γι ος
Α θα να τος ε λε η σον η μας π

π
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τη
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μιν
π
Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας
π
Α α α γι ος ο θε ε ε ο ος
π
Α α α α γι οος Ι ι σχυ ν ν ζο ος
π
Α γι ος Α α θα α α να α α α τος ε ε
π
λε ε η σο ον η η η μας
π
Ση με ζον σω τη δι α τω Κοσμω γε γο ναν α σω
π
μεν τω α να σταν τι εκ τα φου και αρ χη γω της ζω ης η
π
μων και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το νι
π
κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε ε ο ο ο ο ο

'Hχος βαρὺς γῆ χ
(Κατὰ Κωνσταντίνον τὸν Πρωτοψάλτην)

Διὸς ξα σοι τῷ δοῖ ξαντὶ τῷ φωτὶ δοῖ ξα εν υψι στοιχεῖ

καὶ οὐ γένεται
ω γένεται επι γῆς εἰ φη τὴν ηντινεν αὐτὸν ποιεῖσθαι δο
δο καὶ ε

Χ μνου μνεισθε ευ λο γου μνεισθε προ σκυ νου μνεισθε δο
ξο λο γου μνεισθε εν χαριστου μνεισθε δι ατην μα γα
α ληνσου δο ο ξαν

Κυρι ε Βασι λεν ε που φα νι ε θε ε ε Πατερ
Παντο κρα α τοφ η Κυρι ε Υι ε με νο γε νας Ιη
σου Χριστε και Α α γι ον Πνευ μα

Κυρι ε ο θε ος ο α μνος του θεου ο Υιος
ος του Πατρος ο αι αιρεσιν α μαρτι ι αν του κο ο
σιμου η ε λε η εον η μας ο αι αιρεσιν α μαρτι
ι αι του κο ο σμου

Πρεσβ θε ξαι την θεη σιν η μων ο και θη μνεισθε εν
θε ξε α του Πατρος και ε λε η εον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ισ συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ον Πατροςα μην 27

Καδ ε κα σηνη η με φαν εν λο γη σω σε η και αι
νε ε σω το Ο νο μα σου εις τον ιι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω ω νος 27

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με φα τα αν τη α
να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας 27

Εν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε φων η μων δη και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην 27

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος ουεφ η μας και θα περ
ηλ πι σαμεν ε πι σε 27

Εν λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και ω
μα τα α σου 27

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν.
 εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε
 ε λε η δον με ε ασαι την ψυ χη ην μου ο ει η μαρ
 το ον δοι

Κυ ρι ε προς σα κα τα φυ γον δι δα ξον με τον ποι
 ειν το θε λη μα ασουδή ο ει συ ει ει ο Θε ο
 ος μου

Ο τι πα φα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
 ψο ο με θα φως

Πα φα τεινον το ε λε ος συνουτοις γι νω σκου σι
 οε ?? Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σκυ οος Α γι ος Α
 θα να τος ε λε η δον η μας

Δο. ξα Πα τρι ε και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ??

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

τρόποι
νθνα μην

γ
γγ

Καρινική τρόποι

γ
γγ

A γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

γγ

Καρινική τρόποι

Δ
ΔΔ

A γι ο ο οος ο Θε ε ε ο ος

Καρινική τρόποι

γ
γγ

A α α γι ι ο ος Ι ι σχυ υ υ φος

Καρινική τρόποι

γ
γγ

A α γι ι ι ος Α α θα να α τος ε ε λε ε

γ
γγ

Καρινική τρόποι

η η θο ο ο ο ον η η μας

Καρινική τρόποι

Δ
Δ

Ση με φον σω τη φι α τω κο σμισ γε γο νεν ΔΔ

Καρινική τρόποι

α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα φου και αρ χη γω της ζω

Καρινική τρόποι

Δ
Δ

ης η μων ?? κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον ΔΔ

Καρινική τρόποι

ε ο νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

Καρινική τρόποι

ο ο ο ο ο ος

Ἡδος ή ΔΔ η

Καρινική τρόποι

Δο ξα σοι τω δαι ξαν τι το φως δο ξα ε τη ψιστοις

Καρινική τρόποι

Θε ω ΔΔ και ε πι γης ει ρη η η ηη εν αν θρω ποις εν δο

三

$x_1 \quad \alpha$

v

Y μνουσ ου μεν σε εν λοι γου μεν σεπρο σκυ νου μεν σε δο
ξο λο γου μεν σε εν χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην
σου δο ξαν

Κυριε εὐλαύνει τὸν θεόν
το κράστορον Δικαιούσιον γένεσιν Ιησοῦν
Χριστὸν καὶ αὐτὸν Πνεύμαντα

Kv οι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος
του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν του χο οσμου
ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του
χο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εν δε
ξι α του Πατρος και ε λε τη σον η μας

I η σους Χρι στος εις δο ο ξανθε ου Πα τρος α μην

δι

Καθ ε και α στην η μερανι ευ λο γη σω σε και Αι

νε αι σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ανα και εις τον αι

ω να τον αι ω νος

δι

Κα τα ει ω σον Κυ οι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχέθη ναι η μας

δι

Ευ λο γη τος ει Κυ οι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων δι και αι νε τον και δε δο ξα σμε

νον το Ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μην

δι

Γε ε νοι το Κυ οι ε το ε λε ος σου εφ η μας και

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

δι

Ευ λο γη τος ει ει Κυ οι ε δι δα ξον με τα δικαι

ω μα τα σου

δι

Κυ οι ε και τα φυ γη ε γε νη θης η μιν γε νε α

καὶ γε νε α Δ ε γω ειπαα Κυρι ε ε λε η σον
με i ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρτυροι Δ

Ku οι ε πρως οε κα τε ψυ γον δι διξον με του ποι ειν

το θε λη μα ασου ο τι συ ει ει ο Θε ος μου Δ

O ει πα οα σαι πη γη ξω ης Δ εν τω φω' τι

ι σου ο ψο με θα φως Δ

Pa οα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου

σι σε Δ Α γι ος ο θε ος Δ Α γι ος I σχυ ρος Δ Α

γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Do ξα Πα τοι i και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι Δ

Kai γυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην Δ

A γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

A α α α γι i ος o o Θε s o o ος Δ

A α α α γι ι ος ι ι σχ υ υ ρο ος Δ
A α α γι ι ι ι ος A α θα α α να
α α α τος Δ ε α λε ε ε ε ε η ρο ο ο
ο ο ον η η η η μας Δ
Ση με ρον σω τη φι α τω ρο σμω γε γο νεν Δ α
σω μεντω α να σταν τι εκ τα αφου και αρ χη γω της ξω ης
η μωνδη και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το νι ρος
ε δω κεν η μιν Δ και το με γα ε λε οο οο ος

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

HITOI

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΡΘΩΣ ΣΥΝΘΕΤΕΙΝ ΚΑΙ ΑΠΑΓΓΕΛΕΙΝ
ΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

Καθώς είς τὴν γλωσσαν ὑπὸ τῶν φιλολόγων, οὕτω καὶ εἰς τὴν Μουσικὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Διδασκάλων, ἐκανονισθεῖ δρῦμοφαρικὸν σύστημα, ἀποκούπον εἰς τὸ νῦν θάνατον τὰ διάφορα καὶ ποικιλὰ τῆς μουσικῆς μέλον κατά τὴν ἀπαιτούμενην ἀκρίβειαν, ἡτὶς πράγματι μὲν ἐν τῇ ἔνεκχῳ πλοκῇ τῶν μουσικῶν χαρακτήραν, παρέχει δέ, διὰ τῆς ἀλληλουχίας τῶν γραμμῶν τῆς, τὴν ὑέρειαν εἰς τὸν ψαλλοντανό πρὸς ὅρθη ἀπαγγελεῖται τῶν φύσιῶν, οὓς παριστοῦν τὰ σημεῖα τῆς ποσότητος, εἴτε μόνα εἰσὶν, εἴτε ουμπεπλεγμένα μετά τῶν σημείων τῆς ποσότητος. Καὶ περὶ μὲν τῆς φύσεως καὶ ἐνεργείας τῶν σημείων τῆς ποσότητος, θελομένη κάμει, ίωνές Εκτενή, λόγον εἰς ἀλλο ἔργον μας ἐκδιθοσύμενον Θεοῦ Βελοντος. 'Ἐν τῷ παρόντι τόμῳ καταχωροῦμεν μόνον τὸ παρόν περι ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ τῆς μουσικῆς Κεφαλίων, ὡς χρήσιμον μάλλον τοὺς διδάσκουσι καὶ τοὺς περὶ τὴν μελοποιίαν ὅπως δῆποτε ἀσχολούμενοι, ἢ τοὺς ἀρχάριοὺς μαθητευμένοις. 'Ἐπειδὴ δέ σύν τῇ γνώσει τῶν δρῦμοφαρικῶν κανόνων περὶ τῆς εὐτάκτου ουμ- πλοκῆς τῶν σημείων τῆς ποσότητος, στοχειώδες προσπατούμενον εἶναι καὶ ἡ γνώσις τῆς φύσεως καὶ ἐνεργείας καὶ τῶν σημείων τῆς ποσότητος τῶν τε παρατεινόντων ἡ διαιρούντων τῶν χρόνον ἐκάστου φθίγουν (. . . . , γ., τ. κλπ.), καὶ τῶν προσβούντων ἀλλοιαν ἐξαγγελίαν (δεύτεραν, βαρυτέραν, ουμαλήν, ἀνώμαλον κλπ.) εἰς Ἑκάστους ὑπὸ τῶν σημείων τῆς ποσότητος παρατάμενον φθίγουν, τῶν

καλουμένων ὑπὸ τῶν παλαιῶν **δάφνων σημαδίων**, παρὰ δὲ τοῦ Χρυσάνθου (Μέγα Θεωρ. Κεφ. Β' § 118: **τροπικῶν δύοστάσεων**⁽¹⁾), θάξ ἔξετάσωμεν ἐνταῦθα ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων ἀκροθιγώδων μόνον τὴν διαφορὰν τῆς χρονικῆς ἐνεργείας τοῦ κλάσιματος ἀπὸ τῆς Ισοχρόνου του ἀπλῆς, τῆς ἐνεργείας τῶν λοιπῶν ὁγχρώνων ὑποστάσεων οὐσίσ γνωστῆς τοῖς πᾶσι, ἐπὶ δὲ τῶν τροπικῶν ὑποστάσεων θάξ εἰπομένην τόσα μόνον θάξ θὰ εἶναι ἀρκετά διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ἐνεργείας ἐκα

§ 1. Περὶ κλάσματος.

Τὸ κλάσμα **ω.**, τιθέμενον δύνωθεν ἡ κάτωθεν δύλων τῶν χραστήρων, πλὴν τῶν **ια** καὶ τῆς **ρ**, διπλασάζει τὴν χρονικήν αὐτῶν διάρκειαν. Τὸ αὐτὸ ποιεῖ, καὶ ἡ ἀπλῆς, ήτις μόνη μὲν τίθεται μόνον ὑπὸ τὴν **γ** καὶ **ρ**, μετὰ δὲ τοῦ—**φ** δλους τοὺς χαρακτήρας πλην τῶν **ια**, μὴ ἐπιδεχμένων χρονικήν παράτασιν πλέον τοῦ βραχέως χρόνου⁽²⁾. Ἐνταῦθα εἰς κάθε περίεργον καὶ φιλομαθές πνεῦμα θάξ ἐγερθῇ τὸ ἐρώτησα: διατί ὅρα γε διὰ τὸν αὐτὸν οκτών, δηλαδὴ τῆς κατά ἔνα χρόνον παρατάσεως τῆς χρονικῆς διαρκείας, καὶ μάλιστα

(1) Ὁ παρὰ τῷ Θ. Φωκαεῖ κλπ. χαρακτηρισμός «ἄχρονοι ὑπεστάσεις» δέν είναι διὰ προσήκων ἐπιστημονικός, καθ' δύον, ἐφ' δύον τὰ οημεῖα ταῦτα ἀπαιτοῦντα δριψμένην ἔκαστον ἐνεργείαν, ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἐνεργείας ταῦτης διαγκαίως προϋποθέτει καὶ ὄνταλογον χρονικὸν διστόπια ἐντὸς τοῦ διοίου θάξ ἐκβηλῶμη καὶ κατὰ ταῦτα προτιμητέων διὰ τῷ χρυσάνθῳ χαροκτηρίσμού.

(2) Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραγγείλας τῶν **ια** παρὰ μὲν τῷ χρυσάνθῳ καὶ τοῖς κατὰ λέξιν τοῦτον ἀντιγράψασι νεωτέροις, οὐδεμία διάκρισις γίνεται μεταξὺ τῆς ἀπαγγείλας τῶν **ια** καὶ τοῦ **ρ**. Παρὰ τοῖς παλαιοτέροις δύοις καὶ τῷ τούτοις ἐπομένῳ Παν Κηλτανίδῃ, «τὰ κεντήματα ἀναβαίνουν μὲν μίαν φωνὴν, ὅς καὶ τὸ δλ̄γον) ἀλ̄' ἡπίως, ὥρλαδὴ ἐλαφρῶς καὶ οὐχὶ ἀλευθέρως» μεταχειριζόμενα δὲ αὐτὰ μόνον εἰς τὴν συνεχῆ ἀνθεύον. (Παν. Κηλτανίδου «Μεθοδίκη διδασκαλίας θεωρητική τε καὶ πρακτική σελ. 40). «Ἐπειδὲ Ἄπ. Κρουστάλγ (§ 37' ἐν χειρογράφῳ βιβλιοθήκης Ν. Καμαράδου) εἰς τὸ περὶ ἐνεργειῶν ἔκαστον ομηρίου, διαγνιώσκομεν: «Ἐχει δέ ἔκαστον ομηρίουν φονῶν, ίδιαν ἐνέργειαν οὕτως: Τὸ Ὀλύγον ἔχει τὸ μέτρον. ἡ Ὀξεῖα τὴν δύναμιν, ἡ Πετασθή τὸ πέταγμα..... τὰ κεντήματα τὴν τοχύτητα....». Συνδυάζοντες τὰς ἀνωτέρα δύο περικοπάς τῶν Κηλτανίδου καὶ Κρουστάλγα, πρὸς τὰς μελέδιας ἀντικείμενον ἡμῖν οἱ δριστοί ἔχοντες ἕτοι μόνον μαθητῶν τῶν τριών διδασκάλων (ὅς Πέτρος δὲ Ἐφεσίου, «Ἀνδρίμος δὲ Ἐφεσιομάγνης, Ζαφειρόπολης, Ταπεινής, Βλαχόπολους, Νικόλαος, Σμύρνης κλπ.), συνάγομεν διὰ οἱ τρεῖς διδασκαλοὶ οδόδλως παρέβλεψαν νό διδέσσον, πρακτικός τούλλαχιστον, τὴν διάφορον ἀπαγγείλαν τῶν **ια** ἀπὸ τῆς τοῦ **ρ**. Ἐπειδὴ δύως οὖν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ήτόντεν ἡ ἐκ στόματος παράδοσις, ουμβαλλούοντο πρὸς τούτο καὶ τῆς παραμονῆς εἰς τὴν ἀφάνειαν τῶν πλείστων ἐκ τῶν μουσουργήματων τῶν ἀνωτέρω μέμεν τῶν τριών διδασκάλων,

τῶν πάρα σφόδρα λακωνιζόντων τριών διδασκάλων, οἵτινες, κατὰ τὸν ἔκδοτην τῆς «Εἰσαγωγῆς» εἴναι τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς τοῦ Χρυσάνθου Ἀναστ. Θάμυριν, δὲν ἐπέτρεπον περιτολογίας; «Εἰσαγωγὴ Χρυσάνθου. Παρίσιοι 1821 ἐν ὑποσημειώσει». Μ' ἀποδοθῆτι τοῦτο εἰς ὅπλην παραδρομῆς δὲν δύναται, ἵνα ὅσον γνωρίζουμεν διτὶ ἡ ἀπλῆ. Οὐδὲ καν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ γραφῇ, (ἴδια κατωτέρῳ καὶ ὑποσημειώσιν 5) ἀλλὰ καθιερώθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν τριῶν Διδασκάλων τοῦ νέου γραφικοῦ συστήματος. «Ἄρα ἐφ' ὅσον οἱ δύο σύνταξεις (· καὶ ·) κατ' οἰδέν διαφέρουσι χρονικῶς, πάντως θά διαφέρουσι τροπικῶς. 'Αλλ' ἵνα μὴ ἐκτιθέμεθα εἰς παρακεκινθυνεμένα συμπεράσματα, τά δοποῖα ἐνδεχομένων νά ἐκληθθῶσι καὶ ὡς αὐθαίρετα, ἢ συμβούλευθμον πρῶτον τούς γεν-

ώς μὴ ἔκδοθέντων, ἀλλὰ καὶ τῆς παντελοῦς ἐξαντλήσεως τῶν τούποις ἐκ τούτων ἔκδοθέντων, ὃν τὴν θέσιν κατέλαβον ὅλλα ἔργα μεταγενεστέρων συνθετῶν, εἰς τὴν εὐρείαν κυκλοφορίαν τῶν δοιών δέν εἶναι ίσας ἀμέτοχος καὶ ἡ οὐρά του κερδόφους 'Ἐρμοῦ, δὲν κρίνουμεν ἀσκοπον νά παραθέσουμεν ἐνταῦθα ἀναλυτικὰ παραβελύματα περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαγγελίας τῶν $\tau\alpha$. Πρὸ τούτου δὲν παρέλκεισσος, ἀποσφινγίζοντες τὴν ἀνωτέρω περικοπῆν τοῦ Κηλτανίδου, νά εἰκουμενὶ διτὶ τά $\tau\alpha$ παριστῶντα καὶ ταῦτα ὡς καὶ τὸ $\tau\alpha$. δάντασσον ἔνδος φθόγγου. ἔχουσι ποιάν τινα διμαρασι. ήτις προστίθεται εἰς τὸν προηγούμενον τούτων χαρακτήρα, δοτὶς προηγούμενος τούτων χαρακτήρ δέοντος' ἀπαγγέλλεται μετά τοὺς δαυνήῃς ζωρόσητα ἵνα σότω διακριθῆ ἡ ἀντίθεσις τῆς ἡπιότητος καὶ ἀνελεθερίας τῶν $\tau\alpha$ καὶ ἡ ἀντεύθετη ἐπιβαλλομένη ἐξάρτησις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου χαρακτήρος. Σημειωτέον διτὶ διακοπὴ τῆς φωνῆς μεταξὺ τῶν $\tau\alpha$ καὶ τοῦ πρὸ αὐτῶν χαρακτήρος, ἐξ οὗ ταῦτα ἔξαιτινται, δὲν ἐπιτρέπεται, καθὼς δὲν ἐπιτρέπεται τουαστὴ καὶ κατά τὴν ἀπαγγελίαν τῶν δυο φθόγγων τῆς υπορροής, πρὸς ἥν τα $\tau\alpha$ ἀντιτοιχοῦνται. Δέν δέ τούτα νά ἀπαγγέλλονται, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Διδασκάλων, ὡς παρελάθομεν ταῦτην παρά τῶν ἀμέσων μαθητῶν των, ὡς ἔξῆς:

ἡ θέσις: $\begin{array}{c} \overline{\text{γ}} \\ \text{δ} \end{array}$ $\text{κ} \text{υ} \text{u} \text{ρ} \text{i} \text{e}$ οὕτω: $\begin{array}{c} \overline{\text{γ}} \\ \text{δ} \end{array}$ $\text{κ} \text{υ} \text{u} \text{ρ} \text{i} \text{e}$

ἡ θέσις: $\begin{array}{c} \overline{\text{π}} \\ \text{q} \end{array}$ $\text{o} \text{o} \text{o} \text{δ} \text{ε} \text{i} \text{e} \text{ξ} \text{α} \text{e} \text{n} \text{v} \text{e} \text{k} \text{o} \text{s} \text{μ} \text{ω}$ οὕτω: $\begin{array}{c} \overline{\text{π}} \\ \text{q} \end{array}$ $\text{o} \text{o} \text{o}$

$\begin{array}{c} \overline{\text{γ}} \\ \text{δ} \end{array}$ $\text{ε} \text{i} \text{e} \text{ξ} \text{α} \text{e} \text{n} \text{v} \text{e} \text{k} \text{o} \text{o} \text{s} \text{μ} \text{ω}$

ἡ θέσις: $\begin{array}{c} \overline{\text{π}} \\ \text{μ} \end{array}$ $\text{ε} \text{e} \text{t} \text{a} \text{a} \text{l} \text{η} \text{ψ} \text{ε} \text{l}$ Δ οὕτω: $\begin{array}{c} \overline{\text{π}} \\ \text{μ} \end{array}$ $\text{ε} \text{e} \text{e} \text{e}$
τα α α λη η η ψελ

νήτορας τῆς καθ' ἡμᾶς μεθόδου θεωρητικούς τε καὶ πρακτικούς ὀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ τῶν θεωρητικῶν Χρυσάνθου.

Ἐν τῷ Μεγ. Θεωρητικῷ Χρυσάνθου καὶ ἐν τῇ 5 120, τελευταῖοι κῶλῳ, ἀναγινώσκομεν: «ὅ δέ φθόγγος τοῦ χαρακτήρος, δοτὶ ἔχει τὸ κλάσμα, ἔξοδευτὸν δύο χρόνους, καὶ ἐν τῇ χρονοτριβῇ κυματίζεται τρόπον τινὰ ἢ φωνήν». - Ἐν δὲ τῇ «Μεθοδικῇ διδασκαλίᾳ θεωρητικῇ τε καὶ πρακτικῇ τοῦ Παν. Κητζανίδου ἐν σελ. 46 ἀναγινώσκομεν: «τοῦ κλάσματος τιθεμένου εἰς ἑνα χαρακτήρα, ὁ φθόγγος τοῦ χαρακτήρος τούτου διαπανάριθμος, τὸν μὲν διὸ τὸν χαρακτήρα, τὸν δὲ διὰ τὸ κλάσμα, ἤτοι διπλασίας εἰσι τὸ χρόνος τοῦ χαρακτήρος. Ἰστέον δὴ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μεθόδῳ ἔκστος χαρακτήρα διαπανάριθμος, ἐνῷ ἐν τῇ ἀρχαὶ ἔκστος χαρακτήρα ἔδιπτάνος δύο χρόνους, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διπλῶν ἐσχηματίζετο μικρὰ τις μελωδία». Καὶ ἐν τῷ Ἀποστ. Κρουστάλῃ (Ἐνθ. ἀντ. Κεφ. Γ'. περὶ ἀργειῶν)³ ἀναγινώσκομεν: «Τὸ τζάκισμα⁽⁴⁾ εἰ μὲν ἄνωθεν 'Ολίγου καὶ 'Οξείας⁽⁵⁾ ἐστί, ποιεῖς τὴν ἀργειαν αὐτοῦ μὲν δύο κρνφὰ ίσα, κατωθεν Πετστῆς τὸ ίδιον, εἰ δὲ κάτωθεν 'Ολίγου καὶ 'Οξείας ποιεῖς τὴν ἀργειαν αὐτοῦ χωρὶς ίσα, εἰ δὲ ἄνωθεν 'Ισου ἐστὶ διπλοποιεῖς τὸ 'Ισον».

Ἄν καὶ μετὰ τὴν παράδεισιν τῶν δύο τριῶν ἀξιοπίστων μαρτυρῶν καὶ ίδιως τῆς διποδήποτε σφετερέας τῶν δύο ἄλλων τρίτης, θά πορεῖλκεν ίσως εὐρυτέρα ἀνάπτυξις περὶ τῆς τροπικῆς ἐνέργειας τοῦ κλάσματος, ἐν τούτοις θά επιωμεν δλίγον ἀκόμη περὶ τοῦ θέματος τούτου, ὅπερ θεωροῦμεν σπουδαῖον, ἔστω καὶ ὃν ἡ πολυλογία μας αὐτὴ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς διάγνωγος κατάχρησις τῆς ὑπομονῆς τοῦ ἀναγινώσκοντός με.

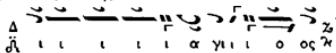
Ἐτυμολογικῶς ἔχεται τοῦ κλάσματος κλάσω - ώ (=θραύσω, συντρίβω, τζακίζω, ἔξ οὖν καὶ ἡ μεταβοζαντίνη ὄνομασιν τοῦ - τζάκισμα) καὶ σημαίνουσε «θραύσιν», μεταφορικὸς δὲ ἐτί φωνής: κλάσιν, τζάκισμα, ἀνάτλασιν, κυματισμόν. Καὶ ἐνῷ περὶ τῆς τροπικῆς ἐνέργειας τοῦ - διδάσκουσιν οἱ Διδάσκαλοι, προκειμένου περὶ τῆς ἀπλῆς - λέγουσιν ἀπλῶς δὴ αὐτῆι ἐπιτείνει κατὰ ἔνα χρόνον τὴν διάρκειαν τοῦ ὑφ' ὃν τίθεται χαρακτήρος, ἔξ οὖν συνάγομεν δὴ πλὴν τῆς ἀπλῆς παρατάσεως τῆς χρονικῆς διάρκειας τοῦ φθόγγου ὑφ' ὃν τίθεται χαρακτήρος, ἔξ' οὖν συνάγομεν δὴ πλὴν τῆς ἀπλῆς παρατάσεως τῆς χρονικῆς διάρκειας τοῦ

(3) Τζάκισμα (=κλάσμα) ἐκαλεῖτο τὸ ὅπο τῶν μεταβοζαντινῶν μέχρι τῶν τριῶν διδάσκαλῶν, οινινές ἀπέδοκαν καὶ αὐθις αὐτῷ τὴν ὄνομασιν ἦν καὶ παρὰ τῇ γραφῇ τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶχεν.

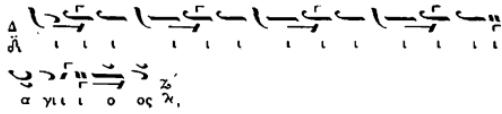
(4) Η 'Οξεία εἶναι σημεῖον ἀναβάσεως τῆς παλαιᾶς γραφῆς ἀναβαῖνον μὲ δύναμιν ἐνα φθόγγον.

φθόγγου ώφ' δν τίθεται κατά ένα χρόνον, ούδεμιαν δλλην τροπικήν
ένεργειαν έχει αύτη⁽⁵⁾.

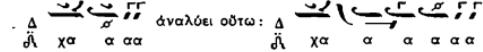
Τό δικατά τὸν Κρουστάλαν, δμοψήφους ἔχοντα καὶ τοὺς Χρύ-
σανθοὺς καὶ Κητίζανδην εποιεῖ τὴν ἐνέργειαν αὐτῷ μὲ δύο κρυψά
τσα», ήτοι «ἐν τῇ χρονοτριβῇ κυματίζεται τρόπον τινα ἡ φωνὴ» κατά
Χρύσανθον (Ἐνθ. ἀντ.). Σύνφωνοι πρὸς τὴν σφῆν ταύτην διδασκα-
λιαν είναι καὶ οἱ τὴν διδασκαλίαν τῷδι πρακτικοῦ μέρους τῆς
καθ' ἡμάς μουσικῆς ἀναλαβόντες Γρηγόριος καὶ Χουρμούζιος, διὸ
μὲν πρῶτος ἐν τῇ εἰς βαρύν ἥχον ἀργῆ δοξολογίᾳ του καὶ ἐν τῷ
φωνατικῷ ταύτης κατὰ τὴν λέξιν «Ἄγιος Ἀθάνατος» τὰ κλάσμα-
τα τὰ τῆς θέσεως ταύτης:

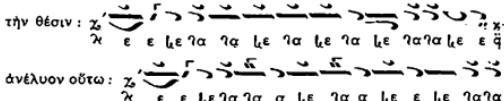
ἀναλύει οὕτω:

δ δέ δεύτερος ἐν τῷ εἰς β' ἥχον χερούβικῷ του κατά τὴν λέξιν.
«Τριάδιν τὸ κλάσμα τῆς θέσεως:

Τὸν τρόπον δύοτον τῆς ἀναλύσεως τοῦ κλάσματος, δοτικ; καθ'
ἡμᾶς εἴναι καὶ δ ἀκριβέτερος, δὲν καθέρωσαν δῶς μοναδικὸν οἱ
Διδασκαλοί, ὅλαλ¹ ἀνέλυσον τοῦτο καὶ ὀπλούστερον συχνάκις οὕτω:

(5) «Ἄν καὶ ἡ παροῦσα μελέτη δὲν προτίθεται νά μεταδώσῃ γραφολο-
γικάς γνώσεις, ἀπλῶς καὶ χάριν τῶν περέργων σημειούμεν ἐνταῦθα δτι ἡ
καθ' ἡμᾶς ἀπλῆ δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ παλαιᾷ γραφῇ, τὴν χρειαν δὲ ταῦτης
ἐπάληρου η ἡμέσεις διπλῆ . . . ήτις, πρὸς διάκρισιν τῆς δλόκληρου διπλῆς,
ἐγράφετο δι' ἐρυθροῦ χρώματος καὶ κατείχε τὸ ½, τοῦ ἀποδέρματος (χρο-
νικοῦ σημείου ἐξ οὐ ἐγεννώντο πάσαι αἱ ἔχοντον ὑποστάσεις), περὶ οὐδὲ
ἔστι νῦν λέγειν κατά μέρος.

κεχε ε ḥη τὴν θέσιν: π την σην γη οῦτω: π την ση
ηη γη γη

Καὶ ταῦτα μὲν ἀφορῶσι τὴν τροπικὴν ἐνέργειαν τοῦ κλάσματος διταν τοῦτο εύρισκεται ἀνωθεν τοῦ Ὀλίγου ἢ ἀλλοι χαρακήρος, ἔξ δῶν δέχωνται κλάσμα, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τοῦτο εὑρίσκεται ἀνωθεν τῆς ἀποστρόφου, περὶ ἣς περιπτώσεως ἡμίθεται κατωτέρω. Ἐάν δημος ἐτίθεται τὸ κλάσμα κάτωθεν τοῦ Ὀλίγου, (ὅπερ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μεθδόνη οὐδέποτε ουμβαῖνει, ἐκτὸς ἂν τὸ Ὀλίγον εἶναι συνεκφωνούμενον), εἰχε τὴν αὐτήν τροπικὴν ἐνέργειαν ὡς ἄντα διάφορον: καὶ ποιαν: Ἐάν τὸν νεωτέρων θεωρητικῶν, δοσους ἡμεῖς τοῦλάδιστον γνωρίζομεν, οὐδεὶς κάμνει λόγον διὰ τὴν περιπτώσιν ταύτην, ἢ διὰ ἀνεπαρκῆς τοῦ Ἦρουστάλα (ἐνθ. ἀνωτ.) φράσους: εἰλ δὲ κάτωθεν Ὀλίγου καὶ Ὑξείας (ἔστι τὸ κλάσμα), ποιεῖς τὴν ἄργειαν αὐτοῦ χωρὶς τσα, κατὰ γράμμα ἐρμηνευομένην, ἀφ' ἑνὸς μὲν οὐδὲ πυγολαμπίδος φῶ δύναται νὰ προσπορίσῃ μηνὸν πρὸς λόγον τῆς ἀπορίας μας ταύτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ταύτη κατὰ γράμμα ἐπόμενοι θῶ εὐρεθῶμεν ἀντιτιθέμενοι πρὸς τοὺς τρεῖς Διδασκάλους καὶ ἔχηγτας τῶν παλαιῶν μελῶν, εἰς τὰς ἔχηγήσεις τῶν δποιῶν ἀπαντάται, οὐχὶ σπανίως, καὶ ἡ ἔξῆς ἀνάλυσις τοῦ κλάσματος:

Ἡ γραμμή: Δ χρι στος ο κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο
Χρι στος ο κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο

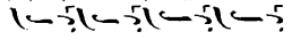
ἀναλύεται οὕτω: Δ χρι στος ο κυ υ ρι ο ο ο ο ο
Χρι στος ο κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο
η ἡ γραμμή: π ρου ου ου ου
ρου ου ου ου

οὕτω: π ρου ου ου ου

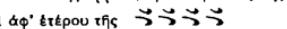
Τὸ διταν ἀνωθεσιες εἶναι ἀποδόσεις συνεπτυγμένων γραμμῶν, συγκειμένων ἐξ Ὀλίγου μετά κλάσματος κάτωθεν (καὶ οὐχὶ ἀνωθεν) αὐτοῦ τιθεμένου, γίνεται καταληπτότερον ἐάν συγκριτικὸς ἔξετάσωμεν τὴν ἀνίθετον τροπικὴν τοῦ κλάσματος ἐνέργειαν, ἢν μχεὶ δταν τεθῇ ἐπὶ τῆς ἀποστρόφου, περὶ ἣς ἡδη ἐρούμεν δλγα.

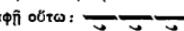
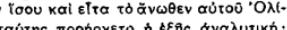
Πάντως, καὶ ἐκ παραδόσεως καὶ ἐκ τῶν μελῳδικῶν ἀναλύσεων

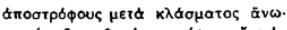
ὅλων τῶν συνθετῶν καὶ ἔξηγητῶν ἀπὸ τῶν τριῶν Διδασκάλων μέχρι τῶν ἡμέρων μας, γνωρίζουμεν οἵτινας τόχωσιν ἐν μιᾷ γραμμῇ δύο, τρεῖς ἢ καὶ περισσότεροι ἀπόστροφοι μετά κλάσματος, οὕτω:

ἅ τις ἀναλύονται οὕτω:

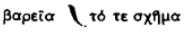
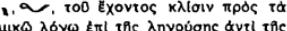
ἥτις ἀνάλυσις ισοῦται πρὸς τὴν

'Εκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀνω γραμμῶν, ήτοι ἀφ' ἑνὸς τῆς καὶ ἀφ' ἔτερου τῆς

ὅς ταύτας ἀνελύσαμεν ὀντώτερο, συνάγομεν τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα οἵτινες οἱ παλαιοὶ, καὶ κατὰ τὴν κρατήσασαν παράδοσιν καὶ οἱ νεώτεροι μουσικοὶ, ὀντερχόμενοι ἢ κατερχόμενοι, ἀνά ἔνστα φθόγγον ἐν δυοῖς χρόνοις ἀνήρχονται ἢ κατήρχονται κατὰ φύσιν, δηλαδὴ ἀνήρχοντο ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἢ κατήρχοντο ἐκ τῶν ἄνω πρὸς νά κάτω. ήτοι συναντόντες ἐν τῇ ἐκτελέσει μαθήματός τινος δύο, τρία ἢ καὶ περισσότερα 'Ολίγα μετά κλάσματος κάτωθεν (ἐν τῇ παλαιῇ ἐννοεῖται γραφῇ οὕτω: ἐλάμβανον πρῶτον τὸ κάτωθεν ταῦθ 'Ολίγου κλάσμα ὑπὸ τύπον θουσαντος καὶ εἴτε τὸ ἄνωθεν αὐτοῦ 'Ολίγον· οὕτω δέ ἐκ τῆς γραμμῆς ταύτης προήρχετο ἢ ἔξης ἀναλυτική:

, ἐνῷ ἔξη ἀντιθέτου συναντῶντες δύο, τρεῖς ἢ περισσότεράς ἀποστρόφους μετά κλάσματος ἄνωθεν, (τὸ κλάσμα οὐδέποτε τίθεται κάτωθεν τῆς ἀποστρόφου οὔτε ἐν τῇ καθ' ἡμέας, οὔτε ἐν τῇ παλαιῇ γραφῇ) ἐλάμβανον, πρῶτο τὸ ἄνωθεν τῆς ἀποστρόφου κλάσμα, ὑπὸ τύπον θουσαντος, καὶ εἴτε τὴν κάτωθεν αὐτοῦ ἀπόστροφον. Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκετά νομίζομεν διά τὴν κατανόησιν τῆς τροπικῆς ἐνέργειας τοῦ κλάσματος, "Ηδὲ δὲ θάειπωμεν δλίγα τινά καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τροπικῶν ὑποστάσεων καὶ κυρίως περὶ τῆς καὶ τοῦ , δὲ ἡ ἐνέργεια ἡ παρερμηνεύθη ἡ ητόνησε παρὰ τοῖς νεωτέροις.

§ 2. Περὶ βαρείας

'Η βαρεία τὸ τε σχῆμα καὶ τὸ δνομα ἐλασθεν ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν τριῶν τονικῶν σημείων .¹ τοῦ ἔχοντος κλίσιν πρὸς τὰ δεξιά καὶ τιθεμένου ἐν τῷ γραμμικῷ λόγῳ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἀντὶ τῆς 'Οδείας ὅταν δὲν ἀκολουθεῖ ὅτε τοῖς προγράφεται δε στήν λόγῳ τῶν χαρακτήρων, πλὴν τῶν κεντημάτων καὶ τῆς ὑπορροής Περὶ τῆς ἐνέργειας τροπικῆς ταύτης ὑποστάσεως, ἀναγνώσκομεν ἐν Χρυσάνθῳ (Μέγ. Θεωρ. § 130), δὲ ἔπονται καὶ πάντες οἱ μεταγενέστεροι, τὰ

ἔξῆς: «Ἡ βαρεῖα θέλει νὰ προφέρηται μετά βάρους δὲ φθόγγος τοῦ ἐμπροσθέν της κειμένου χαρακτήρος» δύτε νὰ διακρίνηται ἡ ζωηρότης του τόσου ἀπὸ τὸν ἥγουμενον. δύον καὶ ἀπὸ τὸν ἐπόμενον.

Ἡ βραχεῖα σύνη παράγραφος, διὰ πάντα ἐπιτροχόδην ἀναγνώσκοντα ταῦτη, ἡ μηδὲν δὲ ἔλαχιστα διδάσκει. Δ.ἄ τὸν μελετητὴν δικιῶ τὸν ἀναζητοῦντα τὸ πνεῦμα τοῦ διδάσκαλον, ὡς εἰρμηνευσαν τοῦτο καὶ οἱ συνεργάται αὐτοῦ Γρηγόριος καὶ Χουρμούζιος καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτούς, διδάσκει πάνθ' δύο ἀπαιτούνται πρὸς κατανόησιν τῆς ἑνεργείας τῆς ὑποστάσεως ταῦτης. Ἐρωτήσωμεν Πόσον πρέπει νὰ είναι τὸ βάρος⁽⁶⁾ τοῦ φθόγγου ὃν παρίστηνται δὲ μετά τὴν βαρείαν χαρακτήρος; Τὸ βάρος οἰουθῆποτε ὄλικος σώματος, δυνάμεθα νὰ σταθμίσωμεν μόνον διὰ τῶν μοικῶν μας δυνάμεων καὶ δι' οὐδεμίδες τῶν πέντε αἰσθήσεών μας, ἐπομένως οὔτε καὶ διὰ τῆς ἀκοῆς. Ἐφ' δύον τὸ σῶμα τοῦτο ἡμεῖς, ἀποκείμενον ἐπὶ στερεᾶς τινας βάσεως λ. χ. ἐπὶ τοῦ ἔδαφους. Διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ σταθμίσωμεν ὀπωσθῆποτε κατόπιν προσέγγισιν τὸ βάρος τοιώντου σώματος διὰ τῆς ἀκοῆς δέον τὸ σῶμα τοῦτο νὰ ὑψωθῇ εἰς ὕψος τι καὶ εἴται ἀφίεμενον νά πέσῃ βαρὺ ἐπὶ τοῦ στερεοῦ ἔδαφους, δύτε ἐπὶ τοῦ ψφου, ὃν θὰ ἐκπέμψῃ θά εἰκάσωμεν τὸ βάρος σύτοῦ, δμοία καὶ ἀνάλογος ἐνέργειας ἀπαιτεῖται καὶ ἐπὶ τῆς φωνῆς διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν διὰ τῆς ἀκοῆς τὴν βαρύτητα τοῦ φθόγγου, δη παρίστηνται δὲ μετά τὴν βαρείαν χαρακτήρος καὶ ἐδέτερος, δὲ μετ' αὐτῆς βαρύτερος καὶ κατά ἔνα ἔστω ἀκολουθούμενος καὶ ἀπὸ ἔνα ἔτερον τοιούτον, λ. χ.

————— Καταλογος της γραμματων

ἢ Θεος πατων Προφητην

ἡ βαρύτητα τοῦ φθόγγου τοῦ μετά τὴν βαρείαν χαρακτήρος (ἐν τῷ δινῷ παραδείγματι τοῦ φθόγγου τῆς πρώτης μεθ' ἔκαστη βαρείαν ἀποστρόφου), ἣν προξενεῖ ἡ φωνὴ τοῦ ψάλλοντος πίλτους απὸ ὑψηλοτέρου φθόγγου εἰς χαμηλότερον, ὡς πίπτουσα ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω) καὶ δικαὶ τοιάστη εὑάρεστος. «Ἄλλ' ἔαν δὲ φθόγγος τοῦ μετά τὴν βαρείαν χαρακτήρος δὲν είναι βαρύτερος τοῦ πρὸ αὐτῆς τοιούτου, ἀλλ' είναι τοσοῦ κατ' ὀδότητα πρὸς αὐτόν. δι. λ. χ. ἐν τῇ γραμμῇ:

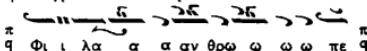
————— Καταλογος της γραμματων

ἢ Φιλαλανθων πε

Ἐνθα δὲ φθόγγος τῶν πρὸ τῆς βαρείας κεντημάτων κλπ. τριῶν ἀπο-

(6) Βάρος λέγων διδάσκαλος, διὸ δύνοει βεβαίως πτῶσιν τῆς φωνῆς κάτω τῆς τοικῆς θέσως ἢν δείκνυσεν δὲ μετά τὴν βαρείαν χαρακτήρος, ἀλλὰ τὴν μετ' ασυνήθους ζωρότητος ἀπαγγελλαν αὐτοῦ.

στρόφων είναι ίσων κατ' ὁδύτης πρὸς τοὺς φθόγγους τῶν μετά τὰς βαρείας τριῶν "Ισων"; Τότε διά νὰ μή παραβιάσωμεν τὸν νόμον τῆς βαρύτητος, εἰς δὲν κατ' ἀναλογίαν ὑπόκειται καὶ ἡ πτῶσις τῆς φωνῆς (ἀπὸ ὑψηλοτέρου εἰς χαμηλότερον τόνον), τὴν μὲν θέσιν ἐκάστου πρὸ τῆς βαρείας χαρακτήρος (ἐν τῷ δινα παραδείγματι τῶν ἐπὶ τοῦ διλογού κεντημάτων καὶ τῶν ἐπομένων τριῶν Ισων), θὰ κτυπώμεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ χρόνου, τὴν δὲ ἄραιν τοῦ χρόνου τούτου θὰ ἀπαγγελωμέν δέσπερον κατά ἔνα σχεδὸν τόνον, ίνα οὕτω πιπτῇ ἡ φωνὴ ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων εἰς τὰ χαμηλότερα καὶ παρέχει εἰς τὴν ἀκοήν τὴν εὐάρεστον ἐντύπων τῆς φυσιολογικῆς πτώσεως. Κατὰ ταῦτα τὸ ἄνω παράδειγμα θ' ἀναλύσωμεν οὕτω:

φ ι λ α σ α αν θρω ω ω ω π ε π

Παραβάλλοντες τὴν συνεπτυγμένην πρὸς τὴν ἀναλειμένην γραμμὴν τοῦ ἄνω παραδείγματος, πειθόμεθα διὰ οὕτω πληροῦται καὶ κατὰ γράμμα ἡ φράσης τοῦ Διδασκάλου Χρυσάνθου: «ἄστε νὰ διακρίνεται ἡ ζωηρότης του τόσον ἀπὸ τὸν ἥγονον, δσον καὶ ἀπὸ τὸν ἔπομενον». Διότι ἀπὸ μὲν τὸν ἥγονον (όξυτερον δύτα) διακρίνεται ὁ φθόγγος τοῦ χαρακτήρος δύνη βαρείας ἀφορά, ὡς πιπτῶν βαρύς ἀπὸ δέσπερον φθόγγους εἰς βαρύτερον, ἀπὸ τὸν ἔπομενον δὲ διότι οὕτως (δὲ ἐπομένως φθόγγος) στερεῖται τῆς ζωηρότητος μεθ' ἣς ἀπαγγέλλεται ὁ πρὸ αὐτοῦ βαρύνομενος χαρακτήρος.

Τὰ ἀνωτέρα ἔκτεθέντα ἀφορῶν τὴν ἐνέργειαν τῆς βαρείας δύταν τὸ μάθημα ψάλτης μὲ ταχείαν χρονικὴν ἀγωγὴν καὶ ὡς ἐκ τοῦτου καταφαίνεται ἡ ἐνέργεια τῆς βαρείας ἐν δλῃ τῆς ἑκτάσεως. "Οταν δμως τὸ μάθημα ψάλτηται μὲ βραβιντέρων χρονικὴν ἀγωγὴν, τότε παρέχεται τῷ ψάλτοντι μεγαλειτέρα πιστωσὶς χρόνου πρὸς πλήρη ἀνάλυσιν τῆς βαρείας, δτε καὶ ἀναλύεται αὐτὴ οὕτω:

φ θε ο πα τω ωρ πρ ο ο φη η η
π φ ι λ α σ α αν θρω ω ω ω π ε π
π φ ι λ α σ α αν θρω ω ω ω π ε π

Παράβαλε τούτοις καὶ τὴν παρὰ τῶν Διδασκάλων ἀνάλυσιν τῆς βαρείας εἰς τὰς συνήθεις καταλήξεις:

π φ θε ο πα τω ωρ πρ ο ο φη η η
π ει σα κου οο ο ον μου
π φ ι λ α σ α αν θρω ω ω ω π ε π
π ει σα κου οο ο ο ον μου

και πληθύν διλλων τοιούτων καταλήξεων, ἐν αἷς χρώνται τῇ βαρείᾳ
ἀδιαφόρως πότε συνεπτυγμένως καὶ πότε ἀναλελυμένως.

Πρός άκριβεστέραν κατανύσσοντις της, έν βραδεῖς χρονικῇ ἀγωγῇ, ἐνεργείας τῆς βαρείας καὶ δομώδωμεν ταῦτην μὲν ἔλαστική σφαιρά· “Οπως ἡ ἔλαστική σφαιρά πίπουτον έπι τοῦ ἔδαφους ἐξ ὑψουσθείας τὸν ἀνάπτηδα καὶ αὐθίς καὶ πάλιν καταπίπει, οὕτω καὶ ἡ φωνὴ πίπουται ἐπι τοῦ βαρυνομένου χαρακτήρου, ἀναπτηδα καὶ αὐθίς ἐπι-

τὸ δεύτερον: ὡς Δαβὶδ = Δָבִיד, τῷ τῷ πρῷ πρῷ οὐ

Τῆς θέσεως ταύτης τοῦ ή ταύτης τοῦ κλτ. ἡνέργεια
τῆς βαρελας πεπτεί ἐπὶ τῆς τελευταῖς ἀπλῆς (μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ
κατάβασις) καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ Ιου oὐ προγράφεται, ἀναλύεται δὲ ἡ
μὲν τοῦ σύτῳ: τοῦ, ή δὲ τοῦ οὕτῳ: τοῦ

Ἡ βαρέλια προγράφεται πάντων τῶν χαρακτήρων πλὴν τῶν
 (1) ἀπατεῖ δὲ ίνα μετὰ τὸν χαρακτήρα οὐ προγράφεται, εἰς καὶ μόνον κατιόν χαρακτήρ (ἀσχέτως ποσοῦ) καὶ οὐχὶ πλειονες (ὅτε ἀντιτίθεται βαρέλια τίθεται ψηφιστόν) ὡς: λ — Σ — η β λ ι β

Τοῦ κανόνος τούτου ἔξαιρονται αἱ θεσεῖς: **λ** **ε** **τ**
καὶ ἡ **λ**, οὖσαι παραλλαγὴι μὲν πρώτη τῆς θεσεως
λ **ε** **τ**, ἡ δὲ δευτέρα τῆς **λ** **ε** **τ**.

§ 3. Περὶ ψηφιστοῦ

Τό χ, ως και έκ τού σχήματος του δυνάμεθα νά εικάσωμεν παρήχθη ἐπί της ἑνότεος τών δύο τονικών σημείων βαρείας και δέξιας και ἀντιστοιχεῖ πρός την περισπωμένην τού γραπτού λόγου, διά τούτο και ἐνεργει τούτο ἀλλοτε μὲν ὡς βαρεία χ και ἀλλοτε ὡς δέξια⁽⁸⁾.

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς τροπικῆς ταύτης ὑποστάσεως ἀναγινώ

(7) 'Εν τῇ καθ' ὑμᾶς γραφῇ εἰς τὴν ἔξαρσιν ταύτην δέον νά ὑπόκεινται καὶ ἡ ..., εἰς ἡ μετερκάστην πά συγρογήν ἐνίστη ὑπόλειμα καὶ τοῦτο τῇ παλαιᾷ γραφῇ καὶ ἡ ὑπόροη, καθέδον οὐ μὲν πεποιη ἔχει τὴν φωνικὴν τῆς δέσποιντα, τῆς δὲ μορφοῦ οὐδέποτε προγράφεται βαρεῖσα.

(8) Περὶ δέος θέση ὑποσημειώσωσις 4ην.

σκομεν ἐν Χρυσάνθῳ (Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Θεωρητικὸν καὶ Πρακτικὸν τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Κεφ. ΣΤ' ἑδ. ε') δι: «Τὸ φψιστὸν δίδει κάποιαν δύναμιν κρι ὡντρόσπτα εἰς τοὺς φθόγγους τῶν χαρακτήρων εἰς τοὺς δποίους ὑπογράφεται. Τίθεται δὲ ἐμπροσθεν κατιόντων χαρακτήρων, ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸ δλγον καὶ ὑπὸ τὴν πεταστή». *

Παραπομένην ἔνταθε διτὶ διδάσκαλος ἀποδίδει εἰς τὸ φψιστὸν δύο διακεκριμένας ἐνέργειας: δύναμιν καὶ ὁνηδότητα. Καὶ τὴν μὲν ἐνέργειαν τῆς ζωηρότητος, διὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβῶς λέξεως, σπέδωκε καὶ εἰς τὴν βαρείαν (τὸ δὲ 2 τῆς παρούσης μελέτης), δι' ἣν επιτομεν τὰ δέοντα, εἰς τὸ φψιστὸν δύμας πλὴν τῆς ζωηρότητος, ἀποδίδει καὶ ἐνέργειαν δυνάμεως. Περὶ τῆς δευτέρας ταῦτης ἐνεσγείας τοῦ φψιστοῦ, δὲν κατέλεπον ἡμῖν οἱ Διδάσκαλοι θεωρητικήν τινα διδιποκαλίαν καὶ διὰ τοῦτο, πρός αναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης, δέοντα νά ἀναδράμωμεν εἰς τὸ παλαιότερον γραφικὸν ούστημα διὰ νά κατανοήσωμεν τι ἀκριβῶς θήθει νά παραστήῃ διδάσκαλος διὰ τῆς λέξεως »δύναμιν». Ο 'Απ. Κρουστάλας (Ἐνθ. ἀνατ.) διδάσκει διτὶ «τὸ φψιστὸν ποιεὶ ἔκτυπον ἀνιουσόν», προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἔμφανον ομηρίου 'Οξεία λέγει εἰς 'Οξεία ἔχει τὴν δύναμιν».

Εἰς τὴν διδασκαλίαν ταύτην περὶ τῆς τροπικῆς ἐνέργειας τῆς κατοργήθειστης 'Οξείας, συναντῶμεν τὴν ίδιαν ἀκριβῶς λέξιν (δύναμιν). Γι ἔχρηστο καὶ διδάσκαλος Χρύσανθος ἵνα παραστήῃ τὴν ἐτέραν τῶν ἐνέργειών τοῦ φψιστοῦ, προφανῶς ἔχων ἐν τῷ την παρεμφερῆ πρὸς τὴν τοῦ φψιστοῦ ἐνέργειαν τῆς 'Οξείας καὶ θέλων μονοδεκτικῶς νά σαφήνηση τὴν ταυτόσημον μέν, ἀσαφῆ δύμας διδασκαλίας διὰ τῆς φάσεως «τὸ φψιστὸν ἀποτελεῖ ἔκτυπον ἀνιουσόν». 'Εκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν ὅσυνάγεται διτὶ ή πραγματική διδασκαλία τοῦ Χρύσανθου είναι διτὶ τὸ φψιστὸν ἐνέργει δὲ μὲν ὡς 'Οξεία, δὲ δὲ ὡς Βαρεία. Πότε δύμας ἐνέργει ὡς 'Οξεία καὶ πότε ὡς Βαρεία. 'Επι τούτου, ἀλλειπει δλλῆς σαφοῦς διδασκαλίας, εἰμεθα ὑσόχρεοι νά καταρύγωμεν εἰς τοὺς πρακτικῶς διδάσκαλας καὶ ἔξηγήσαντας τὰ παλαιά μέλη εἰς τὸ καθ' ἥμερα γραφικὸν σύντημα. 'Αντιπαραβάλλοντες τὰς διαφόρους ἔξηγήσεις τῶν διδασκάλων ἐν αἷς ἐνίστεται ἔξηγοθεσίας ἀναλυτικῶς τὸ φψιστον, πειθόμεθα διτὶ τοῦτο ἐνέργει ὡς δέεια κατ' ἔσοχήν δταν τίθεται ὑπὸ τὸ 'Ολύγον ἄνωθεν τοῦ δποίου τίθενται κεντήματα, δτε καὶ ἐνέργεια αὐτοῦ πιπτει ἐπὶ τῶν κεντημάτων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ 'Ολύγου διότι μετό τὸ 'Ολύγον ἀκολουθεῖ ἀνιών χαρακτήρ (τὰ ^{ταῦτα}) καὶ οὐχὶ κατιών, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ δινο παρατεθεὶς κανόν τοῦ Διδασκάλου Χρύσανθου (Εἰσαγ. ΣΤ' ε'). 'Εν τῇ συνθέσει δὲ ταύτη (ταῦτα) τὸ φψιστὸν ἐνέργει ἐπὶ τῶν κεντημάτων ὡς 'Οξεία καὶ οὐχὶ ὡς Βαρεία. Παράβαλε Π. Κηλτζανίδου Δοξαστάριον Τόμ. Α' σελ. 308 ἔνθα ἡ θέσις:

π Μεθ' ων τὸν Η η η σα αι ιι ααη
ἀναλύεται κατὰ τὸ δεύτερον ψηφιστὸν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γεωργ. Βιολάκη (Δοξαστάριον σελ. 116) οὕτω:

π Μεθ' ων τὸν Η η η σα ι ι ιι ααη
καὶ πλεισταὶ δῆλας τοιεύτας ἀναλύεται. Ἐνίστε ὅμως ἐν τῇ συνθέσει ταύτῃ () καὶ ίδιως δταν δ ἐπόμενος φθόγγος γίνεται ἀρχὴ (θέσις) τοῦ μετρικοῦ ποδός, τὸ ψηφιστὸν δὲν ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν ώφ' ἀ τίθεται κεντημάτων ὡς "Οὖετα, δᾶλ" ἐνεργεῖ ὡς βαρεῖα ἐπὶ τοῦ ἐπόμενου φθόγγου. ("Ιδε ἐν ἀντιπαραβολῇ Δοξαστ. Βιολάκη σελ. 243 ἐνθα
ἡ θέσις: πα αμ φι ι ι ι ιλ τα α α α τε
τοῦ Κηλτζανίδου (Δοξαστ. σελ. 619) οὕτω:

πα αμ φι ι ι ι ι ιλ τα α α α τε
καὶ πληθὺν δῆλων τοιούτων θέσεων). Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ἐπόμενου φθόγγου ἐνεργεῖ τὸ ψηφιστὸν ὡς βαρεῖα, δταν δ φθόγγος οὗτος (δ ἐπόμενος) δέχεται ἔντονον συλλαβήν ὡς π. χ..

π
κα τα δε ξα με νος κυ ρι ε ϖ
Ἐνθα τὸ ψηφιστὸν ἐνεργεῖ οὐχί ἐπὶ τοῦ δεχομένου αὐτὸν Ὀλίγου, δᾶλλ' ἐπὶ τῆς ἐπόμενης ἀποστρόφου τῆς δεχομένης τὴν ἔντονον συλλαβήν «Κύ». Καθ' δλας τάς λοιπάς περιπτώσεις (πλὴν τῆς) τὸ ψηφιστὸν ἐνεργεῖ ὡς βαρεῖα καὶ ἀναλύεται ὡς αστη, κατὰ τά ἐν τῇ πασορύστηματε, πορεκτεθέντα (Ποβλ. εἰς Κηλτζανίδην Δοξαστ.

Α' σέλ. 646
ταιςπρος θε ο ον πρεσ βει ει αι αιας σου
πρὸς τὸν Βιολάκην σελ. 262, δότις ἐν τῇ αὐτῇ θέσει καὶ πλεισταὶ δῆλαις τὸ ψηφιστὸν ἀναλύει ὡς βαρεῖαν οὕτω: π
ταιςπρος θε ον πρεσ.

ον πρεσ.

Τό ψηφιστού τίθεται Εμπροσθεν κατινών χαρακτήρων υπό τό "Ισον", οπό τό "Ολύγον" καὶ υπό τήν Πεταστήν, διετά τόν χαρακτήρασθμόν ὑψ. Υπά τίθεται κατινών χαρακτήρων νά είναι λούχρονος πρός τόν πρό αυτού καὶ οὐχί ἐτερόχρονος, δηλ. Ων δι ψηφιζόμενος χαρακτήρ Εχη κλάματος, κλάμα δέον νά ξει καὶ δι μετ' αὐτῶν κατινών καὶ δι μεπε-
μόνεος, καθόδον ἐν δικολουθῇ εἰς μόνον λούχρονος κατινών χαρα-
κτήρ (διπόστροφος) τότε μετά κλάσματος μέν, ἀντί τοῦ ψηφιστοῦ τί-
θεται τό Ομαλόν, ἀνευ δὲ κλάσματος προκειμένου μὲν περι χαρα-
κτήρων δεχμένων ἄκτερους συλλαβήτη ἀντί ψηφιστοῦ τίθεται Πετα-
στή, προκειμένου δὲ περι τοιούτων διηκόνων διά τῆς αὐτῆς συλλα-
βῆς, ἀντί ψηφιστοῦ τίθεται βαρεῖτα π.χ.

παρασκευασθαι καὶ **πιστίν** αἱ οὐσίαι τοῖς **πιστοῖς** νίκαι

"Οταν ἀπαιτήθηται νά προσδώσωμεν την ζωηρότητα τοῦ ψηφιστοῦ καὶ εἰς δὲλλον κατιόντα χαρακτήρα, τότε οὐδὲ τὸν χαρακτήρα τούτον ὑπογράψουμεν τὸ _____ καὶ ω̄τον γράφουμεν τὸ ψηφιστόν, δῆι βεβαίως, ὃς εἰλάζει δ Α. Θάμυρις [εἰν Εἰσαγ. Χρυσάνθου υπο-τημένων] τὸ δέλλαν ἀνταρρώσω τὸ κεχγάντον τοῦ μυθοῦ, ἀλλὰ διότι τὸ ψηφιστὸν ὑπὸ οὐδένες δὲλλον χαρακτήρα τίθεται πλὴν τῶν ὡς ἔνων τριῶν τῶν μνημονευομένων ὑπὲρ τοῦ Διδασκάλου Χρυσάνθου.

‘Η μετά τής Πεταστής σύνθεσις τοῦ ψηφιστοῦ ἡ γραφομένη οὕτω:

π δο ο ἔασ α α σοι Εμείνεις ἀνεξήγητος. Ή ἔξηγησος.

ἥτοι ἡ ἀνάλυσις, δημως ταύτης γίνεται οὕτω:

π̄. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

§ 4. Περὶ Ὀμαλοῦ.

Τὸ Ομαλὸν —, κληθὲν κατ' εὐφημισμὸν οὕτω, προσκενεῖ εἰς τὴν φωνὴν κυματισμὸν ἀνώμαλον καὶ τραχὺν καὶ δίδει εἰς τὸν λαρυγγα δέξιτητά τινα ὡς:

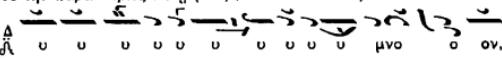
κλπ

ἀναλύεται δὲ οὕτω:

Καὶ ταῦτα διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἡν τὸ διά τοῦ Ὄμαλοῦ συνδεόμενον μετὰ τοῦ προηγουμένου χαρακτήρος "Ισον" ἔχει καὶ γοργόν. "Ἐὰν δύως τὸ "Ισον δὲν ἔχῃ γοργόν, δτε καὶ ἀπαιτεῖ νά ἐπακολουθῇ κατιών χαρακτήρ (ἀπόστροφος), τότε τὸ Ὄμαλόν ἐνεργεῖ ὡς Ὁξεία ἐπὶ τοῦ "Ισου ἥτοι:

(Ἴδε τὴν παρὰ Κηληζανίδη (Διδαστ. Α' σελ. 426) θέσιν:

τῆς δοπίας τὸ Ὄμαλόν δι Βιολάκης ἀναλύει οὕτω:

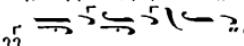

Τὸ Ὄμαλόν ἀναπληροὶ καὶ τὸ ψηφιστὸν δταν Ὄλιγον μετά κλάσματος, εἰς δ ἔπειτα μία καὶ μόνη ἀπόστροφος μετά κλάσματος ἐπίσης, ἀπαιτή ζωρότητα, ὡς: , δτε καὶ ἀναλύεται συνήθως οὕτω:

§ 5.—Τὸ Ἀντικένωμα ἐνεργεῖ ὡς ἔξης: "Οταν μὲν τεθῇ μόνον κάτωθεν δλγου, ἀκολουθοῖσι δὲ κατιόντες χαρακτήρες οὕτω:

(ἢ κατ' ἀντίστιχιν οὕτω:), τὸ Ὄλιγον προφέρεται δξέω καὶ μετά τετιναγμένης φωνῆς, ἥτοι ἐνερ-

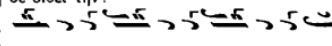
γεῖ ὡς Ὁξεία καὶ ἀναλύεται οὕτω: , δταν δὲ τεθῇ μετά τῆς ἀπλῆς κάτωθεν οἰουδήποτε χαρακτήρος, ἀπαιτεῖ ἐν συνεχείᾳ κατιόντα χαρακτήρα μετά γοργοῦ, δτε δ μετά γοργοῦ οὗτος χαρακτήρ προφέρεται ἀχωρίστως καὶ οἰονεὶ κρεμάμενος ἀπό τοῦ ἔχοντος τὸ μεθ' ἀπλῆς ἀντικένωμα χαρακτήρος, ἥτοι τὸ Ἀντικένωμα μετά τῆς ἀπλῆς ἐνεργεῖ ὡς βαρεία. π. χ

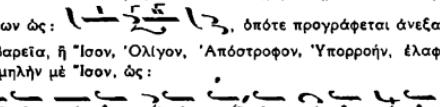
ἥτις γραμμὴ συμπτυσσομένη μὲν δίδει τὴν:

ἀναλυσμένη δὲ δίδει τὴν:

(Ἴδε τὰ περὶ βαρείας προλεχθέντα).

§ 6.—Τὸ "Ετερον" ωνομάσθη οὗτω διότι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐσήμαινεν ἔτερον παρακάλεσμα. Εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς σύστημα δυναμάζεται καὶ σύνδεσμος διότι συνδέει χαρακτήρας ἀνιόντας μετά καπιόντων ὡς:

καὶ ἀπαιτεῖ δηλῶς οἱ διὰ τοῦ συνδεόμενον χαρακτήρες προφέρωνται λείως πῶς καὶ ἀδυνάτως, συλλαβήν δὲ δέχεται μόνον δ πρώτος τῶν συνδεομένων χαρακτήρων, οὐδέποτε δὲ δ δεύτερος. (πρβλ. Εἰσαγ. Χρυσάνθου ΣΤ'. στ., καὶ Κηλτζανίδην Ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 54).

§ 7.—Οἱ Σταυρὸς διακόπτει τὴν φωνὴν τοῦ φαλλομένου μέλους, ἢ δὲ φωνὴ τῆς μελῳδίας τοῦ ἐπομένου χαρακτήρος δρχεται μὲν πνεῦμα.

§ 8.—Τὸ "Ἐνδόφανον" μοι ἀπαιτεῖ ἵνα ἡ φωνὴ τοῦ χαρακτῆρος ὑψῷ¹⁾ δὲν ὑπογράφεται προφέρεται ἐκ τῆς ρινός καὶ κλειομένου τοῦ στόματος. Καὶ δὲ δ χαρακτήροις οὗτος ἔχῃ καὶ ἀπλὴν ἡ διπλὴν κλπ. καὶ οἱ χρόνοι οὗτοι δέον νὰ διαπανώνται μετά κεκλεισμένου τούτους καὶ η φωνὴ τῆς μελῳδίας ν' ἀκούηται διὰ τῆς ρηνός²⁾.

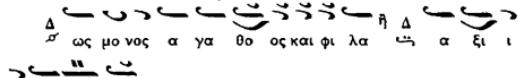
Θεωροῦντες ἐπαρκῆ τὰ ὡς ἀνω περιληπτικῶς ἔκτεθέντα πρὸς κατανόησην τῆς ἐνεργείας τῶν τροπικῶν ὑποστάσεων, ἔρχόμεθα ἡδη νὰ εἰπωμεν δλίγα τινὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Μουσικῆς Ὁρθογραφίας, ἀκολούθουμεντας πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τοῦ Πλαναγ. Κηλτζανίδου διδασκόμενα καὶ διαπλατύνοντες ταῦτα κατά τὰς περιστάσεις.

§ 9 — Περὶ τοῦ

Τὸ λαμβάνει ζωηράν ἀπαγγελίαν γραφομένου ὑπ' αὐτὸ τοῦ ἢ τοῦ τῆς κατὰ τὴν περίστασιν. "Οταν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ γραμμῇ ὑπάρχουν δύο ἢ τρία "Ισα, τὸ δὲ πρότον ἢ τὸ δεύτερον τούτων χρήζῃ ζωηρᾶς ἐκφράσεως, τότε ὑπὸ τοῦ "Ισον τίθεται δέ καὶ οὐχὶ ψηφιστόν, ἢ βαρεῖται ἢ πεταστή, διότι ὅπου τεθῶσι

(9) Τὸ ἐνδόφανον δὲν ὀπάρχει μεταξύ τῶν διφώνων σημαδίων τῆς παλαιᾶς γραφῆς. Καὶ παρὰ τοῖς νεοτέροις δημως στανίσας γίνεται χρήσις τούτου καὶ μόνον ἐν τοῖς κρατήμασι τῶν τερεβιούμῶν.

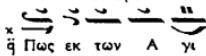
τοιαῦτα, δέον ἀπαραιτήτως νό ἐπακολουθῶσι κατιόντες χαρακτήρες πρὸς ἔκφρασιν τῆς δέσποτης ἡ βαρύτητος ἢν ἐπιφέρουσι ταῦτα. "Οταν πάλιν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ γραμμῇ εύροισκονται δύο ἢ τρία "ἰσα, δῶν τὸ τελευταῖον χρήζει ζωηρότητος, τότε ἐὰν μὲν οἱ ἐπακολουθοῦντες χαρακτήρες εἶναι ισόχρονοι, πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο "ἰσαν, τὸ χρῆζον ζωηρότητος, τίθεται ὑπὸ αὐτὸς ψηφιστόν, ἐὰν δὲ ἐτέροχρονοι, ἥτοι ἐὰν τὸ "ἰσαν τοῦτο ἔχει δύο χρόνους, οἱ δὲ ἐπακολουθοῦντες κατιόντες χαρακτήρες ἔχουν ἔνα χρόνον, τότε τίθεται ὑπὸ τὸ "ἰσαν τοῦτο Πεταστὴ ὡς:

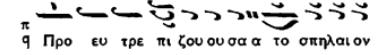
ως α γαλ λε

(Παράδειγμα μὲ Πεταστὴν ίδιον κατωτέρω εἰς τὸ «Προευτερπίζουσα»).

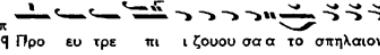
Αἱ δύο αὐταὶ γραμμαὶ δύνημάζονται ισόχρονοι, διότι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ παραδείγματι καὶ τὸ δέκανον διὰ τοῦ ψηφιστοῦ "ἰσαν καὶ οἱ ἐπόμενοι αὐτῷ τρεῖς ἀπόστροφοι ἔχουσιν ἀνά δύο χρόνους, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ παραδείγματι καὶ τὸ π στίλεται αὐτῷ δύο ἀπόστροφοι ἔχουσιν ἀνά ἔνα χρόνον. Διά νά τεθῆ δημαρχος ὑπὸ τὸ "ἰσαν ψηφιστόν, δέον ἀπαραιτήτως νά ἔπονται περισσότεραι τῆς μιᾶς ισόχρονοι ἀπόστροφοι, διότι ἐὰν ἐπακολουθῇ μία μόνη ἀπόστροφος, τότε ἀντί τοῦ ψηφιστοῦ τίθεται τὸ "Ομολόν οὕτω:

"Οταν τὸ χρῆζον ζωηρότητος "ἰσαν ἔχει δύο χρόνους, οἱ δὲ ἐπόμενοι ἀπόστροφοι ἔχουσιν ἀνά ἔνα χρόνον, τότε ἀντί τοῦ ψηφιστοῦ τίθεται ὑπὸ τὸ "ἰσαν τοῦτο η πεταστὴ ὡς:

'Εν τῇ γραμμῇ ταύτῃ ἡ πεταστὴ ἀναλύεται οὕτω:

Ἐνθα τὰ μέν μετά γοργοῦ κεντημάτα ἀναπληροῦσι τὴν δέσποτα τῆς πεταστῆς, ἡ δὲ ἀμέσως ἐπομένη πρώτη ἀπόστροφος ἀναπληροῖ τὸ ὑπὸ τὴν πεταστὴν κλάσμα. "Ἐπειδὴ δημαρχος ἡ, κατὰ Π. Κηλεζανίδην, ἀνάλυσις αὐτῆς συμπίπτει μὲ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ψηφιστοῦ (ἴδε § 3 τῆς παρούσης μελέτης), φρονοῦμεν διτὶ δρθωτέρα εἶναι ἡ ἔξης ἀνάλυσις:

Δ Α εἰ ως α γαλ λε ται

Ἐνθα εἴ καὶ τὸ ίσον ἔχει δύο χρόνους, δὲ ἐπόμενος κατιών
ἔνα, τὸ διον δύων ἀντὶ τοῦ ψηφιστοῦ λαμβάνει τὴν πεταστὴν μετὰ
τοῦ κλάσματος, δηλαδὴ ἔπειρον χρόνον, διτις χρόνος ἀναπληροῖ
τὸν τῆς εἰς τὴν δρον λαμβανομένην ἀπόστροφον χρόνον. 'Η κατ' ἀν-
τίστιξιν ισόχρονος αὐτῇ γραμμή γράφεται δι' ὑπορροής οὕτω:

ς, και παντων των Α γι

Ἐνθα δὲ εἰς τὴν δρον λαμβανόμενος πρῶτος χρόνος τῆς ὑπορροής
προστίθεται εἰς τὸ ίσον. 'Η πεταστὴ τίθεται διὰ τὴν ζωηρότητα καὶ
μετ' αὐτὴν συνεχές ἐλαφρόν, διότι ἡ δευτέρα ἀπόστροφος λαμβάνει
συλλαβήν. 'Εάν μετὰ τὸ ίσον ἐπονται δύο κατιόδοι φωναί, τότε τὸ
ίσον λαμβάνει τὴν πεταστὴν, ἔαν δὲ περισσότεραι, τότε ἀντὶ τῆς
πεταστῆς τίθεται ψηφιστόν. 'Αλλ' ἔαν αἱ μὲν δύο κατιόδοι φωναὶ
εὑρίσκονται ἐν μιᾷ καὶ τῇ σύτῃ συλλαβῇ, ἡ δὲ πρώτη τούτων δέχε-
ται γοργόν, τότε τίθεται ὑπορροή: ἔαν δὲ ἡ δευτέρα τούτων δέχεται
συλλαβήν, τότε, ἀντὶ τῆς ὑπορροής τίθεται συνεχές ἐλαφρόν. 'Ο
κανῶν οὗτος Ιοχνεὶ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. 'Εάν τὸ τελευταῖον ίσον
δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε δέντητα, οὔτε ζωηρότητα, τότε τίθεται ἀπλῶς ἀνευ
ψηφιστοῦ ἡ πεταστή. 'Αν μετὰ τὸ ίσον εὑρεθῇ μία μόνη ἀπόστρο-
φος, τὸ δὲ ίσον ἀπα.τει ζωηρότητα, τότε, ἔαν μὲν ἡ ἀπόστροφος
δέχεται συλλαβήν τίθεται ὑπὸ τὸ ίσον πεταστή, ἔαν δὲ διὰ τότε ἀντὶ
τῆς πεταστῆς τίθεται βρείσα, ὅτι:

π Ο θεν αι Ου ου ρα νι αι Δ ι να σω ση ον

ε πλα σ σεν

Τὸ ίσον ὑποτάσσει τὴν πεταστὴν μόνον κατὰ τὴν ποσότητα
οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν δέντητά της, ἡν προσλαμβάνει τὸ "ίσον.

'Εάν ἀπαιτεῖ δέντητα, τότε τίθεται ὑπὸ τὸ "ίσον ἡ Πετα-
στὴ μετὰ κλάσματος, καὶ ἐφ' δον ἐπεται τούτου ζεύγος ἀποστρό-
φων, ἀνευ κλάσματος ἐννοεῖται, ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συλλαβήν,

τότε προτάσσεται τούτων ἡ βαρεῖα, ἔάν δέ αἱ ἀκολουθοῦσσαι ἄνευ ἑτέρου χρόνου ἀπόστροφοι εἰναις τρεῖς τότε τίθενται ἀνευ βαρείας.

π.χ. π̄ γε νο̄ ο με ε ναι 9 Κυ ρι 1 ε

"Οταν ἐν τινι γραμμῇ εὐρεθῶσι τέσσαρες ἀπόστροφοι, ἔκαστον δὲ ζεῦγος τούτων δέχεται καὶ ἀνά μίαν συλλαβήν, τότε ἔκαστου ζεύγους προγράφεται ἡ βαρεῖα ὡτῶι:

6 —τζητζητζητζη ή π̄ γε νο̄ ο με ε ναι 9 Κυ ρι 1 ε

ἔάν δὲ ἔκατέραι τὸν ἀπόστροφον ἔκάστου ζεύγους ἡ καὶ ἡ δευτέρα μόνον αὐτῶν δέχονται συλλαβήν, δὲν προγράφεται βαρεία.

"Ἐάν ἐν μιᾷ γραμμῇ ὑπάρχουσι δύο ή καὶ περισσότερα "Ισα, ἔκαστοι δὲ τούτων ἔπειται καὶ ἀνά μία ἀπόστροφος, ἐφ' ὅσον μὲν ἔκαστον "Ισον μετά τῆς ἐπομένης αὐτῷ ἀπόστροφου εὑρίσκονται ἐν μιᾷ συλλαβῇ, τότε ἔκάστου ίσου προτάσσεται βαρεία ὡς:

γ̄ τα σ πα αν τα σ κε να α 9 π

ἔάν δημως αἱ ἀπόστροφοι λαμβάνωσι συλλαβήν τότε ἀντὶ τῆς βαρείας ὑπογράφεται τοῦ "Ισου πεταστῆ

"Οταν δύο ή τρία "Ισα χρήζουσι κυματισμῶν, συνδέομεν ταῦτα δι' ἑτέρου ὡς: τζητζητζη, οἱ δὲ φθόγγοι αὐτῶν προφέρονται δι' ἔλαφρον λαρυγγίσμοθ, ἔάν δημως χρῖζωσι τραχιτέρους καὶ ἀνώμαλους λαρυγγίσμοθ, τότε προτάσσομεν τοῦ πρώτου ίσου τὴν βαρείαν, καὶ εἴτε συνδέομεν ταῦτα οὐχὶ δι' ἑτέρου ἀλλὰ δι'

δημαλοῦ τζητζη

Καὶ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τὰ συνδέομενα δέοντας ἀπαρατίτης νά δέχονται μίαν καὶ τὴν αὐτήν συλλαβήν καὶ οὐχὶ δύο διαφόρους.

"Οταν πάλιν τὸ ίσον μετὰ κλάσματος ἀκατεῖ ζωηρότητα, ἔχῃ δημως κατόπιν αὐτοῦ ἀπόστροφον ἀνευ κλάσματος, τότε τίθεται ὑπ' αὐτῷ τὸ 'Ομαλὸν οὖτο:

Δ τζητζητζη 6
καὶ α σχραν του ου ουχσου

ἐν τῇ γραφῇ δὲ ταύτῃ τὸ κλάσμα ἀναλύεται διὰ δύο "Ισων προτασ- σομένης τῆς βαρείας οὖτο:

καὶ αἱ αἱ χράν του ου συζσου

"Οταν μεταξὺ δύο "Ισων ἀπαιτήται ἀνιών χαρακτήρ τότε μὴ ὑπαρχούσης μὲν χρέας γοργοῦ, τίθενται μεταξὺ αὐτῶν τὰ κεντήματα καὶ προφέρονται ἡπίσια οὗτα:

¶ Πρὸ σκυ νει ο ὁρθο δο ο ξως

ἔαν δὲ ὑπάρχῃ χρέας γοργοῦ, τότε μεταξὺ τῶν δύο Ισων ἀντὶ τῶν πιλέται τὸ προφερόμενον διὰ λαρυγγισμοῦ οὕτω:

¶ η την χει ει ρα α οου ου ου ου ιου ου ου

ἡ καὶ ὑπογράφεται τοῦ "Ισου καὶ τῶν κεντημάτων τὸ 'Ολίγον οὗτα:

ἡ , δτε τὰ κεντήματα λαμβάνουσι τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

Πολλάκις τὸ "Ισον συμβάλλει καὶ εἰς πλήρωσιν χρόνου· διότι ὡς γνωστόν, τὰ κεντήματα οὐδέν χρονικὸν σημεῖον δέχονται καὶ διὰ τούτο τὸ "Ισον ἀναπληροῖ τὴν ἀδυναμίαν των ταύτην πρός παρατασιν τῆς χρονικῆς των διαρκείας πλέον τοῦ βραχέος χρόνου, οὕτω:

δῇ Α να πε ε ε ḥ

Δεὶς δὲ ἀπαιτήται καὶ περισσοτέρα βραδύτης τότε ἀντὶ τοῦ κλάσματος δυνάμεθα νά θέσαμεν ὑπὸ τὸ "Ισον διπλήν, τριπλήν καὶ δ.κ.κ. Τό "Ισον ἀντὶ τοῦ κλάσματος δέχεται κακήτη ἀπλήν, ἀλλὰ μόνον μετ' ἀντικενώματος, δτε καὶ ἀπαιτεῖ μετ' αὐτὸν ἀπαραιτήτως ἀπόστροφον ἢ

καὶ ἐλαφρόν μετά γοργοῦ οὕτω: η ὑπὸ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἢ τὸ ἐλαφρόν νά διήκη ἢ αὐτὴ μετά τοῦ "Ισου συλλαβῆ καὶ οὐχὶ ἔτέρα. Οἰκατόντες οὗτοι μετά γοργοῦ χαρακτήρες προφέρονται ἀχωρίστως καὶ οἰονεὶ κρεμάμενοι ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτῶν "Ισου. Ἐάν ἐν τοιαύτῃ συνθέσει η ἀπαιτήται περισσοτέρα βραδύτης, τότε προτάσσοντες τοῦ Ισου τὴν βαρείαν, γράφομεν ὑπ' αὐτὸ διπλήν ἢ τριπλήν κλπ. καὶ συνδέομεν τούτο μετά τοῦ ἐπομένου κοτιόντος χαρακτήρος οὐχὶ πλέον δι' ἀντικενώματος,

ἀλλὰ δι' Ἐτέρου οὗτα: η δτε καὶ η ἐνέργεια τῆς βαρείας πίπτει ἐπὶ τῆς τελευταίσας ἀπλής (ἴδε § 2 σελ. 222). Ἐπαναλαμβάνομεν δτι καὶ ἐνταῦθα πρέπει η αὐτὴ συλλαβῆ τοῦ "Ισου νά

διηγή καὶ διὰ τοῦ ἐκομένου κατιόντος χαρακτήρος, διότι ὅταν ὁ κατιών χαρακτὴρ λάβῃ ίδιαν συλλαβήν, τότε οὔτε ἀντικένωμα, οὔτε "Ἔτερον τίθεται ὑπὸ τὸ "Ισον, οὔτε βαρεῖα προτάσσεται.

Ἐκ τῶν χρονικῶν καὶ τῶν τροπικῶν ὑποετάσεων τὸ μὲν ἄργον,
καὶ τὸ ἐνδόβαθμον ὑπέστητο τίθενται εἰς τὸ "Ισον" τὸ δὲ γοργοῦ
φθορᾶ τῶν ἥκιων τίθενται ἀδιάκριτα ἔνωνται ἡ κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ
τὴν περίστασιν. Τὸ φυσιόν, τὸ διμάστον καὶ τὸ "Ετέρουν" τίθενται κά-
τωθεν, ἡ δὲ βρεφά πρὸ αὐτοῦ. Ἐκ τῶν χρονικῶν σημείων, τὸ μὲν
κλάσμα τίθεται ἔνωνται τοῦ "Ισον", ἡ δὲ ἀπλή μετ' ἀντικενώματος, ἡ
Διπλῆ καὶ Τριπλή μετά ἡ καίσενη "Ετέρου", πάντοτε κάτωθεν αὐτοῦ.

§ 10. — Περὶ τοῦ Ὀλίγου.

Τὸ — ὀνομάσθη οὕτω διότι κατ' ὅλιγον ἀναβιάζει τὴν φωνήν. "Οταν ἔχωμεν ἀνάγκην ἀναβάσεως ἐνδεῖ βρέφουσ, λαμβάνοντος συλλαβῆς, τότε γράφομεν μόνον τὸ —, ὅπερ συνεπινοθέν τῷ — καὶ τῇ —, ἀνέκαθεν τίθεται ἐν τῇ ἀναβάσει, καθὼς καὶ ἡ — ἐν τῇ καταβάσει καὶ τὸ — ὡς βάσις τῆς μελωδίας.

‘Η έκτις σύνθεσις, περιλαμβάνουσα καὶ τοὺς τρεῖς κυριωτάτους τούτους μουσικούς χαρακτήρας, καταδεικνύει πῶς οἱ ἀρχαῖοι ἀπήρτιζον τὴν μελωδίαν.

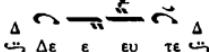
Οὐτωκαιαταβασιεῖ
Δι λε Ου τως ουν α να βαι νε ?? Ουτωκαιαταβασιεῖ
Ἐάν δημάρ ή υπονήχης ἀνάβασις εὐρεθῇ ἐν μιᾷ καὶ τῇ ἄλλῃ συλλαβῇ,
τότε θίενται ύπο τὸ Ὀλύγων Κεντήματα, διότι ταῦτα, ὡς καὶ ὑπό-
ροι, οδένεποτε λαμβάνουσι συλλαβήν, κατὰ τόδε τὸ παραδείγμα:

Ἐπίσης τὰ κεντήματα τίθενται ἐν συνεχεῖ ἀνεῦ ἑτερούσιλλάβων ἀνάβασις καὶ παρὰ τὸ δίλνον καὶ δινοθεν αὐτῷδι ὡς :

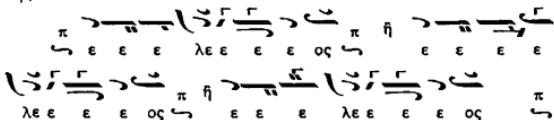
Ἐάν δημοσίη ἡ μετά τὴν τελευταίαν συνεχή ἀνάβασιν ἀπόστροφος λάβῃ συλλαβήν, τότε παραλείπεται τὸ φωνιστὸν καὶ προτάσσεται τοῦ ζεύγους τῶν ἐπομένων ἀποστρόφων βαρεῖα:

'Εάν ή συνεχής αύτη άναβασις εύρεθη ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ συλλαβῇ, τὸ δὲ τέλος αὐτῆς ἀπαιτεῖ γοργόν, τότε τὰ τελευταῖς κεντήματα τίθενται ἄνωθεν τοῦ Ὀλύγου μετά γοργοῦ, ὡς:

*Η σύνθεσις αυτή γίνεται καὶ ἐν ταῖς οὕτω γραφομέναις καταλήξεσιν:

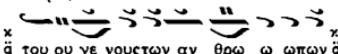

Πάσιαί αι γραμμαί σπάται ἵτης συνεχοῦς ἀναβάσεως είναι ισόχρονοι. 'Ἐν συνεχεί ἀναβάσει, ἐὰν η τελευταία ἀνιούσα· φωνή ἀπαιτή δέδηται, αι δέ μετ' αὐτῆς κατιοδσαι είναι ἑτερόχρονοι τότε τίθεται υπὸ τής τελευταίαν ἀνιούσαν 'Ἀντικένωμα καὶ προφέρεται μετά τετιναγαύέντης φωνῆς :

έναν δέ αι μετ' αὐτήν κατιοῦσα είναι Ισόχρονοι τότε δύναται νά τεθῇ ὑπ' αὐτήν και ψηφιστὸν ἐνέργειον ὃς δξεῖται, μη ἀποκλειομένου ἐν-
νοεῖται και τοῦ Ἀντικενώματος.

"Οταν ἐν συνεχεί ἀναβάσεις δὲ τελευταῖς ἀνιών χαρακτήρι καὶ μετ' αὐτὸν κατιούσαις ἀπόστροφοι ἀπαιτώσιν ἑτέροχρονα, δὲ δινιών καὶ ζωρότητα, τότε ὑπὸ μὲν τὸν τελευταῖον ἀνιόντα τίθεται φυσιότητα, ἀναθεν δὲ αὐτῷ καὶ τῶν ἐπομένων, δύο τούλαχιστον, ἀπόστροφων κλάσμα, οὕτω:

έαν δε μόνον ο τελευταῖος ἀνιών χαρακτήρα ἀπαιτητή σύν τῷ ἔτερῳ χρόνῳ καὶ ζωηρότητα, αἱ δὲ ἐπόμεναι ἀπόστροφοι δὲν ἀπαιτῶσιν ἔτερον χρόνον, τότε ἀντί τοῦ μετὰ ψηφιστοῦ δόλιγου τίθεται Πεταστή,

ώς: π — ψ ρ α ς π
 ♩ ♩ ω αν νη ην Α ♩

"Οταν μετά τό χρήζον ζωηρότητος Ὄλιγον ἔπειται μίσ μόνη ἐτερούλαβος ἀπόστροφος, τότε έαν μὲν καὶ τὸ δλίγον καὶ ἡ ἐπομένη ἐτερούλαβος ἀπόστροφος δέχονται καὶ κλάσμα, τίθεται όπό τὸ δλίγον τὸ δμαλόν, έαν δὲ δὲν δέχωνται κλάσμα, τὸ δλίγον ἀντικαθίσταται διὰ τῆς πεταστῆς:

Δ — ψ ρ α ς π — Δ
 ♩ η μιν ε βρον τη η ησας δο ♩

Τὸ δλίγον ὅταν δέχεται κάτωθεν αὐτοῦ κεντήματα καὶ συνωθεν γοργόν, ἀπαιτεῖ δπως τὸ γοργόν τοῦτο ἐνεργῆ ἐπὶ τῶν κεντήματων, τὰ δποια λαμβάνονται εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ πρὸ αὐτῶν χρόνου, τοῦ δλίγου κατέχοντος πάντοτε τὴν θέσιν, εἴτε κάτωθεν εἴτε συνωθεν αὐτοῦ τεθῶσι τὰ κεντήματα.

Τὸ δλίγον ὅταν είναι δμοσύλλαβον μετά τῶν κεντήματων, ἀπαιτεῖ δπως ταῦτα τίθενται παρ' αὐτῷ ή ἐπ' αὐτοῦ ώς:

— ψ ρ α ς π — η π —
 ♩ Πα α λαι αι κα α α α α α ταρχας ♩ και Πα
— ψ ρ α ς π —
 ♩ να μω ω μη το ον

καὶ προφέρονται ἡπίως (Ιδε § 1 ὑποσημ. 2 σελ. 214)

"Οταν μετά τὸ δλίγον ἔπονται 4 ἀπόστροφοι, καὶ ἡ μὲν δευτέρα αὐτῶν ἀπαιτεῖ κλάσμα ἡ δὲ τρίτη βαρείαν, τότε ἀντὶ τοῦ κλάσματος τίθεται ἀπλῆ εἰς τὴν δευτέραν ἀπόστροφον, ώς:

π — ψ ρ α ς π —
 ♩ Α α α νασ σα α —,

έαν δὲ ἡ τρίτη ἀπόστροφος δὲν ἀπαιτεῖ βαρείαν, τότε εἰς τὴν δευτέραν ἀπόστροφον τίθεται κλάσμα.

Τὰ ἐν τῇ § 9 λεχθέντα, περὶ τοῦ πῶς καὶ πότε δέχεται τὸ "Ισον πάσας τάς χρονικάς καὶ τροπικάς ὑποστάσεις καὶ φθοράς τῶν ήχων, Ισχύουσιν ἀπαραλλάκτως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Ὄλιγου.

§ 11.—Περὶ τῆς Πεταστῆς.

"Η ψ ἀναβάσινεν ἔνα φθόγγον μὲν δέκτητα, ἀπαιτεῖ δὲ δπως οἱ μετ' αὐτῇ χαρακτήρες νά είναι κατιόντες καὶ ἐτερόχρονοι, οδδέ· πότε δὲ ισόχρονοι ταύτῃ. ηλλ. ἀν η ψ δέχεται κλάσμα ψ οἱ μετ'

αύτην κατιόντες χαρακτήρες δέον νά μή δέχωνται τοιούτον, διν δὲ σύτη δέν δέχηται κλάσμα, τότε δέον νά δέχηται τούλαχιστον δι πρώτος μετ' αὐτήν κατιόντας χαρακτήρα τοιούτον. Ἀπαιτεῖ δὲ μετ' αὐτήν κατιόντας χαρακτήρας, καὶ οὐχί άνιοντας ἡ Ἰσον, διότι δὲ λλως δέον δύναται νά διακριθῇ δι δύτης, ἥν ἀπαιτεῖ ἡ ἐνέργειά της. Καὶ διταν τεθῇ δινευ κλάσματος μίσαν καὶ μόνην ἀπόστροφον δινευ κλάσματος, δόπτε καὶ ἡ ἀπόστροφος λαμβάνει συλλαβήν, καὶ οὐχί περιστέρας, μετάκλασματος δὲ καὶ περιστέρας, ὡς:

Δ ΣΑΙΤΑΝΑ ΣΕΙΤΑΝ

Δ οὐ τος ε στιν ο Υιιι ο ο ος μου Δ

'Ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ τῆς πρώτης μετά τὴν δευτέραν π λαμβανούσης κλάσμα, δύναται νά τεθῇ καὶ δευτέρα καὶ τρίτη ἀπόστροφος μετά ἡ καὶ δινευ κλάσματος.

"Οταν μετά τὴν π εὐρεθῶσιν ἔν ἡ πλείονα ζεύγη Ἀποστρό-

φων, τότε έάν μὲν ἡ πρώτη ἑκάστου ζεύγους Ἀπόστροφος λαμβάνη συλλαβήν προτάσσεται ἑκάστου ζεύγους βαρεία, διν δὲ δχι ἡ διν λαμβάνῃ ἡ δευτέρα ἑκάστου ζεύγους Ἀπόστροφος συλλαβήν, τιθενται διπλῶς δινευ βαρείας, ὡς:

π — ΣΑΙΤΑΝΑ ΣΕΙΤΑΝ π

π ι υ πο μει νας και θα α α να α α τον 9

δι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε μ 9

'Οσάκις ἀναβαίνονται συνεχῶς ἐπὶ τὸ δέκαν, δὲ τελευταῖς άνιν χαρακτήρι ἀπαιτήση κλάσμα, τότε έάν μὲν οἱ ἐπόμενοι κατιόντες χαρακτήρες δὲν ἔχουσι κλάσμα τίθεται πεταστή, διν δὲ ἔχουσι κλάσμα τίθεται Ὄλιγον μετά ψηφιστοῦ, ὡς:

π — ΣΑΙΤΑΝ ἡ π — ΣΕΙΤΑΝ

π ι οι φο βου με ε νοι 9 η η δι αι ρε σινδη

"Οταν μετά τὴν π ἔπονται δύο κατιόντες χαρακτήρες, διν δι πρώτος ἔχει γοργόν, τότε, έάν μὲν καὶ οι δύο οὗτοι χαρακτήρες δέχωνται τὴν αύτην συλλαβήν, ἥν δέχεται καὶ ἡ πρὸ αὐτῶν π, τιθεται ύπορροή μὲν γοργόν, διν δὲ διεύτερος τούτων λαμβάνει Ιδιαν συλλαβήν, τίθεται συνεχές ἐλαφρόν, ὡς:

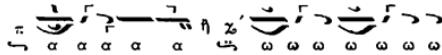
Δ ΣΕΙΤΑΝ ΣΕΙΤΑΝ

Δ ο τι ε γωω ξ α ε ξι ως α γα α

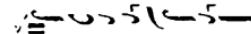
αλ λε ται

Εἰς ἀμφότερα τὰ ἄνω παραδείγματα, διχρόνος τοῦ ὑπὸ τὴν τιθέμενου κλάσματος, ἀνήκει δὲ μὲν εἰς τὸ πράτον φθόγγον τῆς ὑπορροής, δὲ εἰς τὸ πρώτον φθόγγον τοῦ συνεχοῦς ἐλαφροῦ, προτιθέμενοι, κατ' ἀντίστοις, εἰς τὴν Πεταστήν. 'Εάν δημος μετά τὴν ὑπορροήν ἔπονται καὶ ἄλλοι κατιόντες χαρακτήρες, τότε ἀντὶ τῆς πεταστῆς τίθεται 'Ολίγον μετά ψηφιστοῦ καὶ κλάσματος καὶ οὐχι

εἰτε μετά γοργοῦ, εἰτε καὶ ἄνευ τοιούτου εἰσὶν οὗτοι, ὡς:

'Εάν μετά τὴν πεταστήν ἔπονται δύο κατιόντες φθόγγοι, δῶν διεύτερος ἀπαιτεῖ γοργόν, τότε ἀντὶ τῆς ὑπορροής τίθενται δύο 'Απόστροφοι, ἵνα ἡ δευτέρα λάβῃ δινοθεν τὸ γοργόν, ὡς:

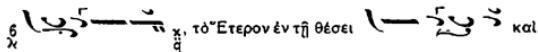
?? με γα σ α λα α α,

ἐν τοιαύτῃ δημος περιπτώσει οὐδέποτε ἡ πεταστή δέχεται κλάσμα.

'Η υποτάσσεται υφ' ἥλων τῶν κατιόντων χαρακτήρων, ὑπὸ τοῦ "Ισου καὶ ὑπὸ τῆς 'Υψηλῆς, μόνον δταν οὕτη τίθεται εἰς τὸ ἄνω ἐμπροσθεν μέρος τῆς πεταστῆς (;) διότι δταν τίθεται ὅπισθεν (κ) συνεκφωνεῖται. Τὸ δέ 'Ολίγον καὶ Κέντημα τιθέμενα ἐπ' αὐτῆς συνεκφωνοῦνται. Τὰ Κεντήματα οὐδέποτε τίθενται ἐπὶ τῆς πεταστῆς, 'Ἐν πάσῃ δημος περιπτώσει, εἰτε υποτάσσομένη εἰτε συνεκφωνούμενη, διατηρεῖ ἀμελώτων τὴν ἑσυτής διδύτητα, ἢ μεταβιβάζει πρὸς τοὺς μετ' αὐτῇ συντεθεμένους χαρακτήρας.

'Ἐκ τῶν ἐγχρόνων ὑποτάσσεων ἡ υφ' δέχεται υφ' ἑσυτήν μόνον τὸ κλάσμα καὶ τὴν ἀπλήνην, ἀλλὰ ταύτην μετ' ἀντικενώματος καὶ οὐδέποτε μόνην: ἐκ δὲ τῶν τροπικῶν τοιούτων μόνον τὸ 'Αντικένωμα

(;) τὴν βαρεῖαν — καταχρηστικῶς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνεργείας, καθ' ὃν τὴν ἐνέργειαν τῆς κατὰ πλεονασμὸν προγραφομένης βαρείας ἐκτελεῖ καὶ μόνον τὸ 'Αντικένωμα — ἐν τῇ θέσει ταύτη:

τὸ ψηφιστόν ἐν τῇ μόνῃ γνωστῇ θέσει, ἡτις ἀφέθη ἀνεξήγητος παρὰ τῶν Διδασκάλων:

π Δο ο ξα α α σοι π.

καὶ ἡς ἡ ἑξήγησις κατὰ Π. Κηληζανίδη είναι τοιαύτη:

π Δο ο ο ξα α α σοι π

Πάσσαι αἱ φθοραὶ τῶν ἥχων τίθενται ἀδιακρίτως ἄνωθεν ἡ κάτωθεν τῆς Πετσατῆς, κατὰ τὴν περίστασιν.

§ 12.—Περὶ τῶν Κεντημάτων.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαγγελίας τῶν Κεντημάτων ίσε ἐν σελ. 214 ὑποσημ. 2 τῆς παρούσης μελέτης.

Τὰ „ἀπαιτοδοῖν ἀνάβασιν τῆς φωνῆς ἐλαφράν, βαθιμιάιαν καὶ οὐχὶ ἐλευθέραν, ὡς ἐν τῷ Ὀλύγῳ, καὶ θέλουσι νά συνέχηται ἡ φωνὴ καὶ νά μὴ χωρίζηται δὲ φθόγγος αὐτῶν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου, δηλαδὴ νά μή τέμνηται ἡ φωνὴ δι' εἰσπνοής κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν αὐτῶν καὶ τοῦ πρὸ αὐτῶν χαρακτήρος, διότι ἀκριβῶς δὲν τέμνεται καὶ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῶν δύο φθόγγων τῆς ὑπορροΐς, γάρ ἀντιστοιχοῦσιν ἐν τῇ ἀναβάσει. Τὰ „οὐδέποτε δέχονται συλλαβήν, πλὴν τῶν διημάτων ἐν τοῖς κρατήμασι τῶν ἵερεισμῶν, οὔτε τίθενται εἰς τὴν ὄρχην καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ μαθήματος ἡ καταλήξεως, οὔτε καὶ μετά τὴν Πετσατῆν, ἀλλὰ πάντοτε ἐν μεσῷ τῶν λοιπῶν χαρακτήρων καὶ εἶναι ἔξηρητημένα ἐκ τοῦ πρὸ αὐτῶν χαρακτήρος, εἰς ὃν μεταβιβάζουσι καὶ τὴν ἐμφασίν τῶν, τίθενται δέ πάντοτε ἐν συνεχείᾳ ἀναβάσει ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συλλαβὴν μετά τοῦ πρὸ αὐτῶν χαρακτήρος, ὃς :

π η η η σ φ της Ε εκ κλη η οι ι ι

“Οταν τὰ κεντήματα τίθενται μετά τὸ Ὀλύγον — π ἡ ἄνωθεν αὐτοῦ — τότε τὸ Ὀλύγια δέχονται καὶ συλλαβήν, διαν δύμως τίθενται κάτωθεν — οὐδέποτε λαμβάνει τὸ Ὀλύγον συλλαβήν.

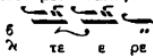
“Οπου ἐπέρχεται σύγχυσις μεταξὺ κεντήματος καὶ κεντημάτων, τὰ κεντήματα ἀνικαθίστανται διὰ τοῦ Ὀλύγου ὡς :

π η η η σ φ της Ε εκ κλη η οι ι ι

“Ενθα ἀν τούχη Γοργόν ἐννοεῖται διὰ τὰ „, ἡτοι ἐν τῇ κρούσει προφέρεται δὲ φθόγγος τοῦ Ὀλύγου καὶ οὐχὶ τῶν „ ὡς : π, π.

“Οταν τὰ „ ἀπαιτῶσι χρονοτριβήν πλειονά τοῦ ἐνός χρόνου

τίθεται μετ' αὐτά τὸ Ἰσον μετ' ἀναλόγων χρονικῶν σημειῶν ὡς:

Τὰ π χρονιμέουσι καὶ διὰ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Κλάσματος, τοῦ Ὁμαλοῦ καὶ τῆς μεθ' ἔτερου χρόνου Πεταστῆς.

'Ανάλυσις κλάσματος: $\frac{\text{π}}{\text{η}} = \frac{\text{η}}{\text{η}}$

'Ανάλυσις 'Ομαλοῦ: $\frac{\text{π}}{\text{η}} = \frac{\text{η}}{\text{η}}$

'Ανάλυσις Πεταστῆς: $\frac{\text{π}}{\text{η}} = \frac{\text{η}}{\text{η}}$

'Εκ τῶν ἐγχρόνων ὑποστάσεων τίθεται εἰς τὰ π μόνον τὸ Γοργὸν καὶ τὸ Ἀργὸν ἐν τῇ μοναδικῇ συνθέσει $\frac{\text{π}}{\text{η}}$, ἐκ δὲ τῶν τροπικῶν ὑποστάσεων μόνον τὸ π , καὶ τὸ η , πᾶσαι δὲ αἱ φθοραὶ τῶν η χων τίθενται ἐνωθεν ἢ κάτωθεν αὐτῶν κατὰ τὴν περίστασιν.

§ 13.—Περὶ τοῦ Κεντήματος καὶ τῆς 'Υψηλῆς.

Τὸ Κέντημα καὶ ἡ 'Υψηλὴ δὲν ἔχουσιν ιδίαν ποιότητα, ἀλλὰ λαμβάνουσι ταύτην παρὰ τοῦ 'Ολύγου ἢ τῆς Πεταστῆς μεθ' ὃν πάντοτε συντίθενται. Καὶ τὸ μὲν Κέντημα μηδενίζει τὴν ποσότητα τοῦ 'Ολύγου διτάντη μεθ' αὐτό ἢ μετ' αὐτό: $\frac{\text{π}}{\text{η}}$ ἢ $\frac{\text{η}}{\text{η}}$, διτάντη δὲν διώκει τὴν ποσότητα τοῦ Πεταστῆς $\frac{\text{π}}{\text{η}}$. 'Η δὲ 'Υψηλὴ μηδενίζει μὲν τὴν ποσότητα τοῦ 'Ολύγου ἢ τῆς Πεταστῆς τιθεμένην εἰς τὸ ἐμπροσθετέν αὐτῶν $\frac{\text{π}}{\text{η}}$, $\frac{\text{η}}{\text{η}}$, συνεκφωνεῖται δὲ τιθεμένη διποσθεν ἢ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν $\frac{\text{π}}{\text{η}}$, $\frac{\text{η}}{\text{η}}$. 'Εν πάσῃ δημος περιπτώσει εἴτε μηδενίζεται εἴτε συνεκφωνεῖται ἢ ποσότης τοῦ 'Ολύγου ἢ τῆς Πεταστῆς, ἡ ποιότης αὐτῶν διατηρεῖται σμείωτος.

§ 14.—Περὶ Ἀποστρόφου.

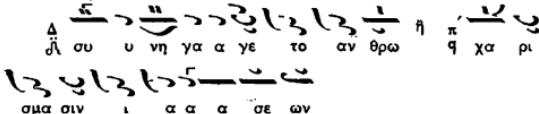
Τὴν ὀπόστροφον μετ' αχειρίζόμεθα ἐν συνεχεῖ, βαθμιαίᾳ καὶ κατά φθόγγον καταβάσει, καθ' ἣν πᾶς φθόγγος λαμβάνει συλλαβήν ἢ καὶ μία μόνη συλλαβὴ διήκει δὲ διλῶν τῶν φθόγγων.

Οταν ἐν μιᾷ γραμμῇ εύρεθωσι τρεῖς ἀπόστροφοι, δὸν ἡ πρώτη ἀπαιτεῖ ζωρότητα, τότε τίθεται τὸ Ψηφιστόν, ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀπόστροφος δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ΔΤ' εὐθέας Ψηφιστόν, διὰ τὸν ἐν § 2 λόγον, παρεντίθεται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ψηφιστοῦ Ὀλίγονον οὕτω:

Ἡ Ἀπόστροφος μετά τῆς Πεταστῆς τιθεμένη φυλάττεται ὥρθογραφίαν ὃς ἔαν μὴ ὑπῆρχεν.

Οταν εἰς γραμμήν τινὰ εύρεθωσι πλειστες τῶν τριῶν Ἀπόστροφοι δὸν πᾶν ζεύγος λαμβάνει συλλαβήν, τότε πρὸ ἐκάπτου ζεύγους τίθεται Βαρεῖα:

Ἐν τοιάσιαις συνθέσεσιν ἡ ἐν μέσῳ τῶν κατιουσῶν ἀνισθεῖ δέον νὰ εἶναι Πεταστή καὶ οὐχὶ Ὀλίγον μετά Ψηφιστοῦ, διότι ἡ τούτου ἐνέργεια μηδενίζεται, ὑπαρχούσης τῆς Βαρείας.

Ἡ Ἀπόστροφος δέχεται πάσας τάς ἔχχρόνους ὑποστάσεις πλὴν τοῦ Ἀργοῦ, ὃς καὶ πάσας τάς τροπικάς, τὸ δὲ ἔτερον η μόνον, ἢ μετά διπλῆς ἢ τριπλῆς καὶ οὐδέποτε μεθ' ἀπλῆς, τιθεμένης μόνης καὶ μετ' Ἀντικενώματος. Πάσαι αἱ φθοραὶ τῶν ἥχων τίθενται ἀνωθεν ἢ κάτωθεν τῆς Ἀπόστροφου κατά τὴν περίστασιν.

§ 15.—Περὶ τῆς Ὑπορροῆς.

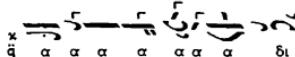
Τὴν Ὑπορροὴν ἀπαγγέλλομεν ἀνευ τομῆς τῆς φωνῆς μεταξὺ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρακτήρος καὶ τῶν δύο αὐτῆς φθόγγων, καὶ ἡ κατάβασις τῶν δύο αὐτῆς φθόγγων ἀπαγγέλλεται ἐλαφρῶς καὶ ὡς ὑπορρέουσα, ὡς:

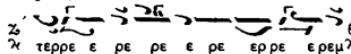
Οἱ ἐν τῷ παραδείγματι τούτῳ χρόνοι δέον νὰ προφέρωνται διπαντες διά μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς εἰσπνοής, μὴ ἐπιτρεπομένης διακοπῆς τῆς φωνῆς οὐτε μεταξύ τῶν, οὐτε μεταξύ τῶν

Οταν ἡ Ὑπορροὴ ἀπαιτεῖ, διὰ τὸν δεύτερον αὐτῆς φθόγγον,

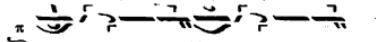
δέντητα τίθεται τίς Πετασής, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι καὶ αἱ λοιπαὶ διὰ τὴν Πετασήν τριθεῖσαι προϋποθέσεις, καὶ τότε. μόνον, δύναται νῦν δεχθῆναι καὶ κλάσμα, ὡς:

"Οταν γραμμή τις ἀπαιτεῖ κυματισμὸν τινα ὅμαλὸν ἢ ἀνάμαλον, τότε μετά τὴν Ὑπορροὴν τίθεται τὸ Ἰσον, συνδεόμενον μετ' αὐτῆς δι' ~ ἥ — ὁς:

Μετά τὴν Ὑπορροὴν ὑπαρχόντης Ἀποστρόφου μετά γοργοῦ, τὸ γοργὸν τίθεται κάτωθεν τῆς Ἀποστρόφου, ὡς:

'Ἐν τοιστῇ γραμμῇ ἔαν ἡ Ὑπορροὴ λάβῃ ἀπλῆν ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτῆς φόργυφ, τίθεται κάτωθεν αὐτῆς ἡ 'Απλῆ μετ' Ἀντικενώματος καὶ ὑπὸ μίαν συλλαβήν, ἔαν δὲ λάβῃ Διπλῆν ἢ Τριπλῆν, τίθενται αὐταὶ μεθ' Ἐτέρουν, οὕτων.'

'Η Ὑπορροὴ οὐδέποτε λαμβάνει συλλαβήν, πλὴν τῶν ἀσημάντων τῶν τερερισμῶν, τάς δὲ φθοράς τῶν ἥχων, λαμβάνει κατὰ τὴν περίστασιν εἰς τὸν πρῶτον ἡ δεύτερον φθόργυγον αὐτῆς. 'Ἐκ τῶν ἐγχρόνων ὑποστάσεων λαμβάνει μόνον τὸ Γοργόν, τὴν Ἀπλῆν, Διπλῆν καὶ π., ἔκ δὲ τῶν τροπικῶν, μόνον τὸ —, τὸ — καὶ τὸ — καὶ οὐδὲμίαν δὲλλην.

§ 16. Περὶ Ἐλαφροῦ

Τὸ Ἐλαφρόν μεταχειριζόμεθα διὰ κατάβασιν δύο φωνῶν ὑπερβατῶς μετ' ἐλαφρότητος. "Οταν δὲ ὑποταχθῆ ὑπὸ τῆς Ἀποστρόφου τότε καταβαίνομεν τοὺς δύο φθόργυγους αὐτοῦ ἐν συνεχείᾳ, τῆς Ἀποστρόφου ἐπεχούστης θέσιν Γοργοῦ, ἡ δὲ ἀπαγγελία αὐτοῦ εἶναι ὅμοια πρὸς τὴν Ὑπορροῆς καὶ ισχόνουσι καὶ ἐπὶ τούτου κατὰ πάντα τὰ περὶ αὐτῆς λεχθέντα. Τὸ συνεχές Ἐλαφρόν τίθεται μόνον δύστηται εἰς τὸν δεύτερον αὐτοῦ φθόργυγον συλλαβήν· δὲλλως τίθεται Ὑπορροή.

Εἰς τὰ κρατήματα τό μὲν συνεχὲς Ἐλαφρὸν τίθεται εἰς τοὺς νενανισμούς, ἡ δὲ Ὑπορρῷη εἰς τοὺς τερερισμούς.

Τὸ Ἐλαφρὸν ἐκ μὲν τῶν ἔγχρόνων ὑποστάσεων δέχεται πάσας, ἀλλὰ τὴν Ἀπλῆν μόνον μετ' Ἀντικενώματος, πλὴν τοῦ Ἀργοῦ. Ἐκ δὲ τῶν τροπικῶν πάσας πλὴν τοῦ Ἐνδοφάνου, ὃς ἐπίσης καὶ τὰς φθοράς πάσας ἀναθεν ἡ κάτωθεν αὐτὸν κατά τὴν περίστασιν.

§ 17.—Περὶ Χαμηλῆς.

Τὴν Χαμηλήν μεταχειρίζομεθα διὰ τὴν ὑπερβατήν κατάβασιν τεσσάρων φωνῶν. Ἡ ποιότης δὲ ταύτης εἶναι ὅμοια πρὸς τὴν τοῦ Ἐλαφροῦ καὶ τὰ περὶ τούτου λεχθέντα ισχύουσαν καὶ διὰ ταύτην.

ΣΗΜ.—Τὰ ἐν τῇ παρόδῃ μελέτῃ λεχθέντα περὶ τῆς φύσεως καὶ ἔνεργειας τῶν τροπικῶν ὑποστάσεων κλπ. παραδίδονται εἰς τὴν δημοσιότητα οὐχὶ πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κάμωσι κατάχρησιν οἱ Ἱεροψάλται τῶν ἀναλυτικῶν γραμμῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸν διντικρὺς ἀντίθετον τούτου σκοπόν, τοῦ νὰ περιστείλωσι τὴν παρ' διλλούν γενομένην τοιάστην κατάχρησιν, συμπτώσοντες τὰς κατακόρως ἀναλελυμένας γραμμάς.

Τ Ε Λ Ο Σ

καὶ τῷ Α καὶ Ω Ἀτελευτήτῳ Θεῷ Δδεῖα, παρ' Αὐτοῦ δὲ φωτισμὸς καὶ Ελεος πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

ΚΡΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΙΜΟΥ ΡΟΥΤΣΗ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 4 • ΑΘΗΝΑΙ
--	----------------------

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίς β' στήλ. 12 «κατεδεεστέραν» διορθωθήτω εἰς «καταδεεστέραν»

» 17	» 10	χ	χ	χ
» 17 » 11				
» 20 » 5				
ε σπο ο ο τα				
διορθωθήτω εἰς σπο ο				
ο ο τα				
» 21 » 9				
Αλ λη η				
» 65 » 1				
την α ε				
» 65 » 8				
κους ου				
» 65 » 11				
μια				
» 81 » 5				
νο ο ο				
» 81 »				
Πινε ειν				
» 81 » 10				
ει ρη η				
» 121 » 4				
μο ο				
» 125 » 8 διαγραφήτωσαν τὰ σημεῖα				
χ				

Σελ. 126 στήχ. 4	διορθωθήτω εἰς	τω ων ου
	ον ον ον	
» 128 » 8		» »
» 128 » 10		» »
» 128 » 10		» »
	χυ ν	
» 128 » 11		» »
» 128 » 12		» »
» 129 » 12		» »
	χει	
» 132 » 7		» »
» 136 » 4		»
	η η η η	
» 137 » 2		» »
	δο ο ξα ε εν	
» 142 » 7		» »
	Βα σι	
» 142 » 11		» »
	ο Θε	
» 142 » 14		» »
	τι	
» 144 » 4		» »
	εις αι ω	
» 144 » 7		» »
» 148 » 9		» »
	αι αι	
» 149 » 13		» »
	Kυ	
» 151 » 4		» »
	χ	
	εις τους αι	
	Δ	
	αι ω	
	Κυ	

» 156	» 5		»	»	
» 204	» 2		»	»	
» 205	» 5		»	»	
» 205	» 1+		»	»	
		τα α			τα α

- » 214 » τελευταῖος: μετὰ τὴν λέξιν «διαρκείας», προσθετέον: κανθιερώθησαν δύο σημεῖα δῆλ. τὸ κλάσμα καὶ ἡ ἀπλῆ.
- » 216 » προτελευταῖος καὶ τελευταῖος. Διαγραφήτωσαν αἱ ἐπαναλαμβανόμεναι λέξεις: «ἔξ οὖ συνάγομεν δτι πλὴν τῆς ἀπλῆς παρατάσεως τῆς χρονικῆς διαρκείας τοῦ φθόγγου ὑφ' ὃν τίθεται».
- » 218 » τελευταῖος: ἡ λέξις πάντως διορθωθήτω εἰς πάντες.
- » 219 § 2 » 2ος τὰ μουσικὰ σημεῖα ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν τονικῶν σημείων (δέξιας, βαρείας καὶ περισπωμένης).
- » 219 § 2 » 3 ἡ λέξις: γραμμικῷ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς γραπτῷ.
- » 219 § 2 » 4 » λόγῳ ν' δλων.
- » 220 » 5 » δ ν' δ.
- » » 22 αἱ λέξεις «τῆς βαρείας» ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν «τῆν βαρείαν».
- » » 31 μετὰ τὰς λέξεις «πρὸς τὰ κάτω» πλόνθεσον καὶ τὰς λέξεις: «είναι φυσιολογικῇ καὶ ὡς τοιαύτῃ εὐάρεστος».
- » 221 » 25 ἡ λέξις καταφαίνεται διορθωθήτω εἰς «δὲν καταφαίνεται»
- » » » 4 » «καὶ» ν' «ἄξ».
- » » » 14 μετὰ τὰς λέξεις «πλὴν τῶν» τεθῆτωσαν
- » » πλη. 7 » 2 » » » «καὶ δῆλον»
- » 253 » 7 μετὰ τὴν λέξιν «κλάσματος» τεθήτω καὶ τὸ ὅγμα «δέχεται»
- » » » μετὰ τὴν τεθήτω καὶ ἡ λέξις «ἀποστρέψου»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Α

*Αθανάσιος Θεοφιλ. Ἔπισκοπος Ρέθυμνον
 *Ανδρέου Βασ. Ιεροψάλτης Νέα Σμύρνη
 *Αγγελόπουλος Τάκης > Πύργος
 *Άλεξανδρόπουλος Ι. > Φιλιατρά
 *Αρχοντίδης 'Αδ. Λυχιάρχης Αίγυπτος
 *Αντωνιάδης 'Ανδ. Ιεροψ. Σόφια (Βουλγ.)
 *Αντωνόπουλος Σωτ. > 'Αθήναι
 *Αρπατζῆς Χρ. > Καλλίφυτον Δράμας
 *Άλεξόπουλος Γ. > Σέρραι
 Αίκατερίνης Ι. ἐνωμ. χωρυφ. Καλαμπάκα
 *Άρσαπάχης Λουκ. Ιεροψ. Δομβραΐνη 'Αστικής
 *Αθανασίου Εύαγ. Συμ. ὑπάλ. Στυλίδα
 *Αντωνόπουλος Πέτρ. Ιεροψ. Διδίμους

Β

Βασιλειος Μητροπολίτης Δράμας
 —Βαληνδρᾶς Νικόδ. *Αρχιδιάκονος 'Αθηνῶν
 Βλαχόπουλος Ν. Ιεροψ. Πειραιεὺς
 Βουγιουκλόπουλος Κ. Ιεροψ. Περιτοῦλι Τρικ.
 Βασιλειάδης 'Ιω. > Δρόμα
 Βελισσαράτος Στυλ. > Κεφαλλήνια
 —Βαμβουδάκης 'Εμ. καθηγητής Βαθὺ Σάμου
 Βαρελᾶς Θεόδ. Ιεροψάλτης Καλάβρυτα

Γ

Γεωργακόπουλος Παν. Πρόεδρος Συλ. Ιεροψ.
 «Ρωμανὸς δ Μελωδὸς»
 Γεωργιάδης Θεοδόσιος 'Αθήναι
 Γεργοριάδης Κ. Ιεροψ. Ν. Καβαλῆ Κομ.
 Γεργοδόπουλος Γ. δημοδιάσκ. Λεχαινᾶ
 Γεωργανῆς Στυλ. Ιεροψάλτης Δραπετοών
 Γκυλιμάνης Θεόδ. > Παπαδᾶτες (Μακρ.)
 Γκότσης Σ. > 'Αθήναι (Κορ.)
 Γεωργίου Β. διμοδιδάσκ. Νεμέα
 Γιατρᾶς 'Αριστ. Ιεροψάλτ. Γαστοῦνη
 Γκίζδας Χαράλ. > Τύχιον Σουφλίου
 Γιανακόπουλος Νικ. > Αίγιον

Δ

Δημητρακόπουλος Νικ. Ιεροψ. Ναζίριον Μεσ.

Δαγχές Κωνστ.	Ιεροψ.	Διδύμους Κορωπὶ
Διαγγελάκης "Αγγ.		

Ε

Ελοσίτης Γεώρ.	Ιεροψ.	Αθῆναι
----------------	--------	--------

Ζ

Ζεντόπουλος Σωτήριος	Ιεροψ.	Αθῆναι
Ζαχαρόπουλος 'Αθ.	Ιεροψ.	Βυτίνα
Ζόγκας 'Ανδρ.	>	Κρήναι Κορ.

Η

Ηλιόπουλος 'Αθαν.	Ιεροψ.	Ζαχάρω 'Ολ.
-------------------	--------	-------------

Θ

Θεοφανόπουλος Παναγ.	Ιεροψ.	Αθῆναι
----------------------	--------	--------

Ι

Ιωαννίδης Γεώρ.	Ιεροψ.	Αθῆναι
-----------------	--------	--------

Κ

Καλεντζόπουλος Διον.	Ιεροψ.	Αθῆναι
Κουμπούρας Χρ.	>	
Καναβίτσας Δημ.	>	
Καλογήρου Π.	Ιεροψ.	Μυτιλήνη
Κοκκίνης Δ.	> Ραδολείθιον Παγγ.	
Κωτσαρδάκης Δ.	>	Αθῆναι
Κόρκας Δ.	> Γιουλίτσα Κοριν.	
Κίτσος Θεμ.	> Παπαδάτες Μακρ.	
Καγιαλῆς Γεώρ.	> 'Ηράκλ. Κερήτης	
Κάρφης Κωνστ.	>	Αργαία
Καρίκας Μιχ.	Πρωτοψ.	Μυτιλήνη
Καλέγκας Λεονάρδος		Δίστομον
Κλαμπανιστής Δ.	Ιεροψ.	Μεσσολόγγιον
Καρανάσος 'Αθαν.	> Γαλατᾶν Μεσ.	
Κακιζῆς 'Ηρ.	>	"Ασσος Κορ.
Κανελόπουλος Γ.	>	Μαγούλιανα
Καρολῆς 'Αναστ. βιβλιοπώλης Μεγαλόπολις		
Κουτέπουλος Κ.	Ιεροψ.	Καλάμσι

Κριμισδες Γ. ιεροψ. Καθάλλα
 Κωνσταντινίδης Η. > Δοξάτον Δράμας
 Κολιδες Μεχ. λοχαγδς Πρέβεζας
 Καλαχάνης Γ. ιεροψ. Κρήναι Κορινθ.

Λ

Λυγνός Γ. ιεροψ. 'Αθῆναι
 Λουχάτος Σων. > 'Αργοστόλιοις
 Λάσκαρης Κ. > 'Αθῆναι
 Λουκᾶς Δ. > Πειραιεύη
 Λιεζάρδος Σαράντης > Χαρβάτι
 Λεμπέσης Ιω. > Βασιλικὸν Χαλκ.
 Λιάνξονρας Απ. > "Αγ. Λουφένειος
 Λιάτης Αντ. > Βαθὺ Αύλιδος

Μ

Μηλιώνης Κωνστ. 'Αθῆναι
 Μπόλλας Ιω. ἔμπορος Βλαχιώτη Λακ.
 Μίλησις Προκ. Ιερ. Σχ. Βασιλικὰ Θεσ.
 Μαρκόπουλος Ανδρ. Ταμίας Φλώρινα
 Μάσχος Μιχ. ιεροψ. Ροδολείβιον Παγκ.
 Μιλησης Γ > Διδύμους
 Μαργαριτόπουλος Γ. > Τῆνος
 Μαυρόπουλος Δ > Αἴγιον
 Μεγάλης Γ. ιεροψ. Λουτράκιον
 Μπουγιούκος Αντ. > Πάτραι
 Μπουρλέπτικας Αθ. > Σιδηρόκεσσερον
 Μάρκελλος Ν. > Χιλιομόδιον
 Μαργαριτόπουλος Αλ. ιεροψ. Βόλος
 Μίγκος Κωνστ. > Λάρισα
 Μανδρόζης Ν. ιεροψ. Ψυχεδὸν Λασιθ.
 Μαρκόπουλος Ιω. > Λιμὴν Β. Σάμου
 Μέλιος Ενάγ. > Χατζιμπ. Λαριό.

Ν

Ντάκονλας Ανδ. δέκτης Β. Ναυτικοῦ 'Αθῆναι
 Νάνος Αντ. δημοδιδ. Λεοντάριον 'Αρκ.
 Νάσος Βασ. ιεροψ. Μαρκόπουλον
 Ντεληνικόλας Ήλ. > Θήβας

Π

Παπαθωμᾶς Παν. δικηγόρος 'Αθῆναι
 Παπαθανασίου Δημ. ιεροψ. >
 Παπαδημητρίου Στέφ. καθ. Ριζ. Σχ. >
 Παπαευθυμίου Αριστομ. >
 Παπδ. Ν. καθ. Βυζ. Μουσ. 'Ωδείου 'Αθηνῶν

Πονηρίδης Μενέλ. ιεροψ. Μεσσήνη
 Παπαδόπουλος Σωκρ. > Θεονίκη
 Πανᾶς Κ. > Κατοχὴ Μεασην.
 Πούλος Κ. Γραμ. Μητρ. Μεσσολόγιον
 Παπαχαραλάμπους Δ. 'Αρχ. ἐπίτ. 'Αλεξίπολις
 Παπαδόπουλος Δ. πρωτοψ. Σουφλίον
 Πανόπουλος Ανδρ. ιεροψ. Δαφνὶ
 Παγίδας Αντ. ιεροψ. Κάμπος Χίου
 Παπαδημητρίου Στέφ. ιεροψ. Τηγάνι Σάρων
 Παπαζήμος Αναστ. > Σκιαθος
 Περιρόπουλος Πέτρος > Κουμοθέρικα Μαν.
 Παπαχρήστου Ζαφ. > Σέρραι
 Παπαπάτης Στέργη > 'Αλεξανδρούπ.
 Πακαγιάννης Ιω. φοροτ. υπάλ. Καρδίτσα
 Παπαστεφάνου Ιω. δημοδ. 'Εδεσσα
 Παπαντωνίου Αντ. ιεροψ. Διδύμους
 Παπαμακαρίου Ήλ. >

Ρ

Ράκκας Δ. ιεροψ. Νάστισα

Σ

Σακελλαρίδης Στέργ. ιεροψ. Καρδίτσα
 Σταυρίδης Σπ. Πειραιεὺς
 Στελλακάτος Αλέξ. >
 Σπανουδάκης Μιχ. ιεροψ. Σάτιστα
 Σεροπετλάτης Δ. ιεροψ. Θεονίκη
 Σιδέρης Φίλιππος > Λιόπεις
 Σπορές Δ. > Βόλος
 Σκουφατανιώτης Γ. > Τρίκκαλα
 Σαπούτης Εύάγ. > Ρέθυμνον
 Συλαμιανάκης Γ. > 'Ηράκλειον Κρ.
 Σταυριανδς Επιφ. ιερομον. Κιονήρχα
 Σαρρής Ιω. Σκαρφαλέος Αλέξ. ιεροψ. Γύθειον
 Στελλακάτος Αλέξ. ιεροψ. Πειραιεὺς

Τ

Τσάκαλος Αθαν. ιερεὺς 'Ιστιαία
 Τσαπαλίρας Κων. ιεροψ. 'Αμαλιάς
 Τσουρουγιάνης Ν. ιεροψ. Βολισσός Χίου
 Τσίμαρης Παντ. > Πάτραι
 Τσοράκης Κ. > Δοκίμιον 'Αργ.
 Τρίγας Ιω. > Μπουρλέσσα Μαχρ.
 Τέφτης Γ. ἔμπορος Σιάτιστα
 Τσιμπουρόπουλος Ι. Δικ. γρ. Κορινθος
 Τζελᾶς Πούλος ιεροψ. Βαθὺ Αύλιδος
 Τριχόποολος Ήλ. > Χαλάνδριον
 Τσαφᾶς Κωνστ. > Παπαδάτες Μαχρ.

Φ

Φιλάρετος προνηγ. Ι. Μ. Ιθίδων *Αγ. Όρος
 Φιλιππόπουλος Δ. ιεροψ. *Άθηναι
 Φιλανδριανός Δ. > Καλάμας

Χ

Χατζηθεοδώρου Θ. καθ. Βυζ. Μουσ. >
 Χριστοδούλου Λ. ήγονμ. Αγιον
 Χατζηθεοδώρου Ν. ιεροψ. *Άθηναι

Χριστόπουλος Ν. ιεροψ. *Άθηναι
 Χαρακής Έλ. > Πρέβεζα
 Χωραΐτης Άντ. > Γοργολιάστοι
 Χαλόπετρης Τιμόδ. άρχιμ. Δήμητρης
 Χριστοδούλου Χρ. ιεροψ. *Άμφιλοχια
 Χαραλαμπόπουλος Γρ. > Βετίνα
 Χλος Άναστ. ιερεὺς Βούλιβουρα Κυν.

Ψ

Ψάχος Κων. Καθηγ. Βυζ. Μουσ. Ν. Σμύρνη

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος . . .	Σελίς	a - 8
«Αντέρων, Δέος προσκυνήσωμεν		1 - 7
Τριάδον τοῦ Ἀποστόλου εἰς ἱγον α' β' γ' δ' καὶ βαρύν		7 - 17
Εἰς τὴν λειτουργίαν «Ἀρχιερέως Κύριος Ἐλέησον»		18
• Αὖτις Τριακούσιος ἀσπόντος ἐρώτας «Οοσι εἰς Χριστόν»		18 - 19
• Σταυρὸν σου . . . • Εορτὰς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ «Τὸν Σταυρὸν σου»		20 - 21
• «Ἄλληλοισαν καὶ δόξα σοι Κύριε μετά τῶν Ἀποστόλον καὶ Εὐαγγελίουν		21 - 22
• περιβούλαντον οὐρανούν «Βρυσόβαθρον»		21 - 29
• τῶν Κυριακῶν		29 - 57
Λεπτούργικα καὶ δεῖν δυτὶς εἰς διλοὺς τὸν ἱγον		59 - 102
Λεπτούργικα τῆς λειτουργίας Μεγ. Βασιλεοῦ εἰς ἱγον α'		
καὶ θ.		
Κοινωνικά τῆς ἔβδομάδος		102 - 113
• τῶν Κυριακῶν		113 - 121
«Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ «Ἐτί τὸ Ονόμα»		122 - 133
«Κύριε Ἐλέησον» τῇ Μ. Συναπτῆς (Νηλέων Καμαράδων)		133 - 134
Δοξολογίας ἀργαλ		134 - 136
• οὐντομοι		137 - 179
Περὶ Μουσικῆς «Ορθογραφίας		180 - 211
		213 - 241